د پسرلي موسم و. هرڅه خوشاله او روښانه ښکارېدل ، شنه باغونه،لوی غرونه ،خړي دښتي ،پراخي کروندې شنې اود سپينو غوټيو ځخه ډکي وني ، ښايسته او له خونده ډکي ښکاريدې،هر پلو د مرغيو اوازونه اوريدل کيدل چي تا به ويل کاشکي تل داسي موسم وای.

زه به چي ماپښين له کوره را ووتم تر ماښامه به په شنو دښتو کي ګرځېدم او د کايناتو څه به مي خوندونه اخستل،دخدای(ج) قدرتونو ته به حيران تللی وم. يوه ورځ ماښام ډير ناوخته وو چي کورته راغلم، ګورم چي د کور ومخ ته يو موټر ولاړ دی. ورته ومي کتل چي زموږ ګاونډی شيرګل دی. ما سلام ور واچوی، دوی هم زما سلام عليک کړ، وروسته مي پوښتنه ځني وکړه چي خير خو دئ ؟

شيرګل راته وويل :

مورکۍ مي ناروغه ده اوس يې ډاکټر ته بيايم .

ما ورته وويل:

ولي څه په وسول، ډيره خوبه نه وي په تکليف ؟

شير ګل راته وويل:

مخکي هم يوڅه مريضه وه ، خونن يوه حمله ورباندي راغله،بيسده سوه او سخته تبه يې و سوه .

ما ورته وويل:

ولي دي مخکي دوا نه په کول،هله ژرسه چي ډاکټر ته يې بوزو.

شېرګل راته وويل :

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه زه يې بيايم تانه په تکليفه وم .

زه ورته ټينګ سوم چي يا زه هم حتماً درسره ځم، د شېرګل مورکی مو،چي ما به ورته شين خالي خاله ويل په موټر کي سپره کړه او شفاخانې ته مو بوتله . هلته يو ډاکتر شين خالي خاله معاينه کړه دوا يې ورکړه او مونږ.ته يې وويل چي دومره مريضي يې نه ده يوڅه کمزورې سوې ده. انشاالله له دې دوا سره به جوړه سي ،تاسي کولای سی چي کورته يې بيرته بوزی ،موږ هم شين خالي خاله له شفاخاني څه بيرته کورته راوسته، په لاره کي شين خالي خاله راته وويل:

زويه ته ناحقه راسره په تکليف سوې؟

ما ورته وويل:

چي بيخي نه يم په تکليف سوی،ته خومي خپله خاله يې ولي داسي راته وايې.

شين خالي خاله هم دعا راته وکړه چي خدای دي کاميابه لره ، دوی خپل کور ته ولاړل زه هم خپل کورته راغلم کور ته چي راغلم مور مي پوښتنه راڅخه وکړه:

څو مره ډېر وځنډې دې چيري تللی وې ؟

ما ورته وويل:

شين خالي خاله مريضه وه له هغې سره روغتون ته تللی وم،ځکه راباندي ناوخته سو.

ماته مي مور بيا وويل:

ولي څه په سوي وه؟

ماورته وويل:

دتشويش خبره نه ده ،ډاکتر ورته وويل چي يوازي کمزورې سوې ده ،نوره کمه خبره نه وه، کيدای سي چي سهارته به ښه سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورمي ماته ډوډۍ ساتلې وه ډوډۍ مي و خوړه چاى مي هم وڅښلې لمونځ مي وکی وروسته نو بیده سوم سهار وختي راکښېنستم، ترلمانځه وروسته د شیر ګل کورته راغلم او شین خالۍ خاله هم راغله ،ماته یې وویل:

چي زویه زه خو جوړه سومه .

ما ورته وویل :

ښه سو چي جوړه سوې ، زه هم ستا پوښتني ته راغلم چي شین خالۍ خاله به څنګه سوې وي ،جوړه سوې به وي که یا،چي ته مي جوړه ولیدې خوشحاله سوم.

شین خالۍ خاله هم خوشحاله سوه او راته وه یې ویل:

خدای دي د یو ښه کوزدې خاوند کړه چي زما دي پوښتنه وکړه ،ماښام هم راسره په تکلیف سوې کور دي ودان . ماته چي شین خالۍ خاله دکوزدی نوم رواخیستی، نو د کوزدې نوم ډیر ښه خوند راکی، او په زړه کي مي وویل :

چي کاشکي د کوزدې خاوند سوی وای، نو د شیرګل سره مي د سهار چاى هم وڅښلې او ځني را رخصت سوم .

کورته راغلم له ځانه سره چورت وهم چي اوس خو ځوان سوي یې باید چي دکوزدې غم وخورې،نو مي له ځان سره دا تصمیم ونیوی چي باید کوزده وکړم .نو د ځوانۍ زړه دې چي هر څوک راته وایي د پلاني ښه لور ده نو ما به له ځانه سره ویل چي داغه به زه کوم ، اخیر ته مي د نظرجان اکا لور په دې خاطر چي د هغې صفتونه ترنورو ډېر کیدل او ډښایست ساري یې نه وو انتخاب کړه ،ما ویل که یې را کوله نوله دې سره به واده کوم . اوس نو په دې چورتو کي غرق یم چي خپل کور خو نه سې ویلای چي د نظر بابا لور به راته کوی ، یا زه هغه نجلۍ کوم ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرمېږم اوخپل شرم راته دا جایز نه ګڼل چي ورته و وایم،حیران وم چي څه به کوم تر څو مي دا فیصله له ځان سره وکړه چي شرم به شاته کوم اول به شین خالۍ خاله ته وایم که یې همکاري راسره وکړه خوبیخي به ښه وي ، خیر په ډېر کم جرت سره د شین خالۍ خاله کورته ورغلم هغې ته مي وویل:

چي خاله زه یوه خبره درته کوم خو چي خپل زوی شېرګل ته به لا هم نه وا یې.

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي دا څنګه پټه خبره ده چي شېرګل به لاهم نه په خبروم ؟

ما ورته وویل :

چي هو هغه به هم نه خبروې ځکه ډېره مخصوصه خبره ده .

شین خالۍ خاله راته وویل:

صحیح ده راته و وایه چي هره خبره وي زه یې منم اوهیچاته نه وایم.

ما ورته اول دنظرجان اکا کور و ښودی،بیامي د نظرجان اکا لور ور و ښوده،چي هغه مي خوښه کړې ده ،هغه به څنګه د ځان کړم،خپل کور خو چاته نه سم ویلای ،حیران یم چي څه وکړم خو ته به په دغه کار کي مرسته راسره کوې.

شین خالۍ خاله راته وویل:

ښه دا خبره ده ،داسي و وایه چي مین سوی یې؟

ما چي ویل څه به راته وایې دا خو ډېر اسانه کاردی ،اوس ته راته و وایه په مر که ورسم که څه وکړم ؟

ما ورته وویل:

چي هو ورسه چي دوی څه درته وایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شین خالې خاله راته وویل:

چي زما خو داسي خوښه ده چي اول یې لور و وینم وروسته به مرکه ورته وکړو، کیدای سي تاته چا ویلي وي خوښایسته نه وي .

ما ورته وویل:

چي زه نور نه په پوهېږم ،ته پوه سه اوکار دي ،خو دومره درته وایم که دي دا کار سرته ورسوی ډېره غټه شریني به درکړم .

شین خالې خاله راته وویل:

چي ته خو مي لکه زوی داسي یې ستا څه شریني واخلم .

ما ورته وویل:

چي که داسي وي نو بیا بیخي ښه ده .

شین خالې خاله راته وویل :

ته دا خبري پرېږده اصلي خبري به را واخلو زه به نن ماپښین ورسم او تا ته به سبا ټول معلومات درکړم ،دا کارنو اوس ماته پرېږده،زما سره ته ډېر سترې سوې چي روغتون ته دي بوتلم، زه به هم دغومره ستاپه کار کي ځان سترې کوم .

نو مي شین خالې خاله ته کار ور وسپاری او ځني را رخصت سوم ،زړه مي ډېر درېدی چي ځنګه به سي دا کار به سره ورسیږي که یا، بس توکل په خدای مي وویل چي خدای خو مهربانه دی ګوندي سره ورسېږي، خیر دا دی سبا سو ورغلم د شین خالې خاله کورته . شیرګل له کوره را ووتی او راته و یې ویل:

په خیر راسې راځه کورته ولي ولاړ یې ؟

ما ورته وویل :

چي ستامورکې مي په کار ده .

شیرګل خپلې مورته ور ږغ کړل او ما ته یې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه څمه یو ځای کار لرم مورکۍ راځي. شیرګل ته مي رخصت ورکړ شین خالۍ خاله هم راغله او راته و یې وویل:

چي زویه ښه ځای خو دي انتخاب کړی دی،ډیره ښایسته نجلۍ وه ته غم مه کوه ډیر ژر به ستا سي. دا خبره چي یې را ته وکړه ډیر خوشاله سوم ما ورته وویل:

څه دي وکړه حال راکه.

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي زه پرون ماپښین دهغوی کورته ورغلم ،هلته مي یوه ښایسته نجلۍ ولیده او ورته ومي ویل زه له یوه لیري ځایه راغلې یم ډیره ستړې سوې یم، که دي یو ګیلاس یخي اوبه را کړې ثواب به دي سي. دغه نجلۍ کوم چي تا انتخاب کړې وه ماته یې اوبه راوړلې ،ما پوښتنه څني وکړه چه کور مو نور څوک سته ؟نو دې راته وویل :

چي یانن زه یواځي یم او مور مي یوځای تللې ده کیدای سي وروسته راسي .

ما ورته وویل :

چي نوري خوندي هم لرې ؟

دې راته وویل:

چي یا په کور کي یوه زه یم،یو مي پلار دی او یوه مي مور ده .

ما ورته وویل :

داغه تاسي دري تنه په کور کي اوسېږی نور څوک نسته؟

دې راته وویل:

چي هو موږ په کور کي داغه درې تنه اوسیږو .

ما ورته وویل :

کولای سم له تا یو څو پوښتني وکړم او ته ځواب راکړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې راته وويل:

ولي نه سل پوښـتـنـي خو وکړه .

ما ورته وويل:

نوم دي څه شي دی؟

دې راته وويل :

زرغونه.

ما چي د شين خالۍ خاله له خولې دا نوم وا ورېدي و لړزېدم چي نوم يې لا ښايسته دی دا به څومره ښايسته وي نو ورته غوږ سوم ما ورته وويل:

ښه نور.

شين خالۍ خاله راته ويل ته لکه چي اوس لا په چورته کي ډوب سوې .

ما ورته وويل:

يا ته کيسه کوه تاته مي غوږ نيولی.

شين خالی خاله وويل :

بيا مي پوښتنه څني وکړه ښه زرغونې جانې واده دي کړی دی که يا ؟

زرغونې وويل :

واده! ترا وسه مي کوزده لاهم نه ده سوې .

ما ورته وويل :

ولي يې نه کوې ؟

زرغونې وويل:

وبه يي کړم تر اوسه خومي عمر هم لږدی او بل داسي زماپه خوښه څوک هم نه دی راته پيدا سوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:

که پیدا سو بیا خو به یې کوې؟

زرغونې وويل :

ولي نه ژوند بې واده څه خوند کوي او چي زماپه زړه وي بیاخويي بيخي کوم .

ما ورته وويل :

که داسي وي نو زه راغلې په همدې خاطر يم ته مي ور وښودې او ستاسو کور،چي ډيره ښه کورنۍ ده ښه خلک دي ښه ځای دی اوستاسو سره يې زړه دی چي دوستي وکړي .

زرغونې راته وويل:

خاله داڅنګه کيسې کوې زه خودرڅه شرميږم هم،خيردا چي ته وايې نو هغه څنګه ځوان دی او کمال لري نې لري؟

ما ورته وويل:

ډير ښايسته ځوان دی دومره ښايسته چي تر تا ډير ښايسته،کاريګرهم دی او دښه کمال خاوند هم چي ته وائي هغه خوی پکښې کي دی ،چي ستا هر کمال خوښ وي هغه کمال پکښې دی،نور نو ته څه غواړې.

زرغونې وويل:

که داسي وي څنګه به هغه ووينم .

زه ورته حيرانه سوم او پوښتنه مي ځني وکړه چي ورسره ليدلای سې؟

زرغونې وويل :

چي وو ولي نسم ورسره ليدلی ته دومره حيرانه ولي شوې .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوربه درته اجازه درکړي چي له هغه سره ووينې .
زرغونې وويل:
ولي نه د يو ساعت لپاره خو اجازه راکوي يو بهانه نه يو بهانه به ورته وکړم اوله هغه سره به ووينم.
ما ورته وويل:
چي دا خو بيخي صحي ده زه له هغه سره خبري کوم چي هغه څه وايي اوس ماته اجازه راکړه زه ځمه سبا انشالله درته راځمه .
زرغونې وويل :
دومره ډير وخت تيروې،يوڅه خوژر راسه .
ما ورته وويل :
زه کوښښ کوم چي ډيرژر راسمه کنې سبا خوبيخي راځمه.
نو زرغونې رخصت راکړ او راغلمه کورته ستاسو کره درغلم ته نه وې، اوس نو ته په دې کي څه وايې ورسره وينې ، نه ويني څه ورسره کوې .
ما ته چي کله شين خالې خاله دا خبري وکړې لاسونه مي ورمچ کړل او ورته ومي ويل چي ولي نه ورسره وينم چيري به ورسره ووينم، تر څو زوړ ميدان مي په نظر کي راغی، چي په زاړه ميدان کي به سره ووينو ځکه زوړميدان مشهوره ميدان وو اوهرچا پيژندی هلته هيڅوک هم نه وي ،هلته خوراتللی سي.
شين خالې خاله راته وويل:
هغه ځای زما هم درسره خوښ دی زه به نن ورسم د سبا لپاره به هغه ځاي ور وښيم چي هلته راسي .
ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا دسهار نهه بجې ور و ښیه صحي وخت دی ، شین خالې خاله وویل:

بیخي صحي ده زه هم همداسي ورته وایم.لکه چي کارمي درته سم کی زویه.

ما ورته وویل:

ډیره مننه زه دي وګټلم زما څومره وار ورته خطا وو، تا څومره اسانه کی ستاشریني پرماپور ده.

شین خالې خاله راته وویل:

دا خو بـیخي اسانه کار وو،هسي ته ورته وارخطا وې .له شین خالې خاله څخه رخصت سوم او د سبا د نهو بجو په انتظار وم چي زرغونه جانه به راځي، نوم مي هم زده کی په دغه ورځ ماځیګر وو چي کور ته راغلم،او شین خالې خاله هم زموږ په کور کي ناسته وه .

سترې مه سې مي ورسره وکړه .اوپه اشارو یې و پوهولم چي هغه کار سرته ورسیدی سبا به هغه ځای ته ورسې .

ډېر خوشاله سوم چي کله به سهارسي،خیر شپه سوه او دا شپه راباندي دومره اوږده سوه لکه پوره یو کال ،په هیڅ رقم نه تېرېده چورتونه مي وهل چي داسي به کوې، داسي به کوې ،دابه کوې ، دابه ورته وایې ، دابه نه ورته وایې زر رقمه پلان جوړ کړم بیرته راڅخه خراب سي څه وڅه وکړم خو بیا هم په هیڅ رقم شپه نه تیریږي، شپه نه وه یو کال و چي تیر سو، سهار نهه بجې به لانه وې زه زاړه میدان ته ولاړمه او د زرغونې انتظار مي کوی یوې خوا او بلي خوا ګورم ترڅو په یوه شنه چادري کي مي یوه ښځه تر سترګو سوه چي زماوطرف ته راروانه وه ډېر خوشحاله سوم ما له ځان سره وویل که وه داغه به وي. رښتیا هم هغه خپله زرغونه وه اوراغله زما خواته ،کله چي را ورسېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوزه داسي رېږدېدم داسي رېږديدم لکه د ملاريا تبي چي نيولی وم،بيخي مي ځان نسو کنترولولای، تر هغه وخته مي ليدلې هم نه وه مګر ډير رېږدېدم کله چي ښه را نيږدې سوه او زما له څنګه سره ودريده نو لږ مي ريږديدل ارام سول ،ما سلام نسوای ور اچولای ،لومړی زرغونې سلام را واچا وه .ما يې سلام عليک کړ او ورته و مي وويل:

په خير راغلې ؟

زرغونې وويل:

خير دی په نصيب سه په خير راغلم .

ما ورته وويل:

کور دي څه بهانه وکړه ؟

زرغونې وويل:

بهانه پريږده دا دې درته راغلمه راغوښتې دي وم. ما ورته وويل:

ښه سو چي راغلې نو بوغره دي له مخه نه ايسته کوې داغسي په پټ مخ خبري راسره کوې ؟

زرغونې وويل :

څومره بې صبره يې دا دی اوس به يې ايسته کړم چي ته خوشاله سې .

زرغونې چي له مخه بوغره ليري کړه ما يې چي مخ ته وکتل،داسي مخ يې وه لکه تازه چي غوټۍ ګل سوې وي ، داسي ښايست الله(ج)ورکړی وو،چي زه يې د مخ جلوې ته حيران تللی وم چي څومره ښايسته ده او کوم چا چي ماته ده دې په باره کي صفت کړی وو، له هغه نه هم ډيره ښايسته ده ، زه ده دې دښايست په چورت کي ورک سوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وم لکه په خوب کي چي يوڅوک وينم،یا کوم ښايسته تصوير ته چي ګورم ،زه لا د دې ښايست ته حيران وم، چي زرغونې راته وويل:

که داغسي راته ګورې نو وخت خوبه زماپه ليدلو تېرسي، ښه څنګه يې څه حال دي دئ زما عاشقه ؟

ما ورته وويل:

چي حال مي مخکي له دېنه ښه وو، مګر پس له دينه زما حال نورښه مه غواړه زه دي په درياب کي غرق کړم، او ته وايې څه حال دي دئ دغه مي حال سو ستا په لومړي ليدلو باندي چي ته يې ويني ښنګه حال مي دی ته مي ويني ښه دي که بد ؟

زرغونې وويل:

بد حال دي خدای نه درباندي راولي ښه حال دي دئ .

ما ورته وويل :

ښه او بد حال مي اوس ستا په لاس دی ما دي صفت له خلکو اوريدلی وو چي ترتا ښايسته په دا کلي کي نسته ،ترتا ښايسته خو په دې کلي کې نه بلکي په دنيا کي نسته.

زرغونې وويل:

مسخرې مه راسره کوه ته برعکس خبري کوې تر ما بدرنګه په دنيا کي نسته، او ته وايې چي ښايسته يم.

ما ورته وويل:

داسي مه وايه اخير زما په خاطر خو مه وايه،څه درته و وايم د ميني او محبت خبري وې چي نه خلاصيدې ډير وخت مو په خبرو تير کې، اخير ته زرغونې وويل:

زه اوس ځمه ډير ناوخته سو سبا به بيا همدلته سره وينو .

ما ورته وويل: دومره ژر ځې يو څه وخت خو لا پاته سه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغونې وويل:

ډير وخت تير سو هسي تاته نه معلوميږي، پخواني خلک وايي چي اوګره په تلوارنه سړيږي او ته دومره تلوار کوې وايې چي دومره ژرځې. ما ورته وويل:

چي ځې نو په مخه دي ښه سه سبا به پر همدغه وخت دواړه دلته راځوخوچي هيردي نسي.

زرغونې وويل:

هو دا صحي وخت دى نه مي هيريږي بېرېږه مه راځمه.

ما هم ورسره خوښه کړه او سره رخصت سوو، زه چي کورته راغلم، چي هرشي ته ګورم زرغونه راته پکي معلوميږي ،په هرشي کي راته د دې خندا ،د دې خبري د دې ښکلا ښکاري، لنډه دا چي زرغونه مي په سترګو سترګو کي وه، دغه ورځ او شپه مي ټوله له دې سره په چورتونو کي تيره کړه، خوب خو مي بيخي کړى نه دى او د سبا راتلو په انتظار ومه چي ژر سهار سي او زرغونه ووينم چي لږ. کرار راته حاصل سي، خوسهار سو او اته بجې سولې له کوره مي حرکت را وکى او زاړه ميدان ته راغلم هلته انتظار ومه له ځانه سره مي ويل چي نن به ورته څه وايم څه به نه وايم ،داسي نه وي يوه خبره مي ترخولې و وزي او راځخه خوابدې سي،بيابه ټول عمر پر اورګرځمه او س خو مو سره ليدلي هم دي ،خير دغه چورتونه دي وهم يې چي زرغونه راغله،اوزه بيخي په خبرسوى هم نه وم، سلام يې روا چوى او بوغره يې له مخه ليري کړه ،ما يې سلام ته عليک و وايه اودا وارمي په لاس سترې مسې ورسره وکړه،ما چي يې لاس په لاس کي ونيوى دومره خوشاله سوم ما ويل له ډيري خوشالى نه مي زړه ونه دريږي ښه پوښتنه مي ورسره وکړه او دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راسره ښه خبري وکړي . بیا مو د میني خبري شروع کړې په اخیر کې زرغونې راته وویل :

سبا شپې ته مي زموږ کره میلمه یې او میلمه هم خاص زما یې .

ما ورته وویل:

کور لکه چي څوک نسته چي میلمه کوې مي که څنګه؟ او میلمستیا به زه درته کوم ته یې څنګه راته کوې.

زرغونې وویل:

اول ما درته ویلي دي زما میلمستیا وخوره وروسته زه ستامیلمستیا خورم ،او کور مي هم پلار سته هم مي مور .

ما ورته وویل:

دومره ژر راته خواشینې سوې په هغوی مي لکه چي وژنې، او هغوی به بیا تا ته څه وایي چي دا پردی سړی دلته څه کوي بدنامه کوې مي . زرغونې وویل:

داسي مه وایه ما خپله زما مور او پلار ته دا خبره کړې وه چي زه سبا ته یو میلمه لرم ته مي ورښودلی یې او ستا صفت مي هم ډیر ورته کړی دی، زما مور او پلار راسره ومنله .چي ستا خوښه وي زموږ هم درسره خوښه ده .

زه یقیني ډیر وارخطا سوم چي دا څنګه کیسه سوه او ورته ومي ویل :

دا نه درسره منم، بل چي هر څه راته وایې پر دواړو سترګو یې درسره منم ،خو زرغونې جانې دا کار ډیر راته ګران ښکاري.

زرغونې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا کېږه مه ،ما خپل مور او پلار ته ويلې دي چي زه له تا سره مينه لرم او دوی هم ما ته د خپلي ميني اجازه راکړې ده . او بل زه درسره يم ستا ولي وارخطا دی ،حتماً به راځې .

ما ورته وويل: چي ته دومره ټينګار کوې نو صحي ده که مرم هم در سره ځمه .

زرغونې وويل:

ولي داسي وايې خدای دې مه وژنه، زه درسره يم هر څه سم دي،دهيچا پروا مه کوه، اوس رخصت راکه سبا شپه لږ وختي راسه زه دي انتظار کومه، اوهلته به ډيري خبري وکړو .

ما هم رخصت ورکې،کله چي زرغونه راڅخه تله ،لکه زمازړه چي يې هم ورسره وړی،ترهغو مي ورته کتل ترڅو چي له سترګو مي پناه سوه، او بيازه هم کورته راغلم ؛حيران تللی وم چي څنګه مور او پلار يې دي هغوی هيڅ نه ورته واي او د دې زړه ځومره غټ دی يوه هفته نه کيږي چي سره شناخته سوي يو او بيا مي ميلمه کوي،خير دا ټولي خبري مي پرېښودې اوومي ويل :

که هر څه پېښيږي پيښ دي سي زماد زرغونې د سترګو له خاطره قبول دي، خير دی که ورباندي بدنامه هم سم پروا نه کوي ،پر ته له دېنه خو نور ژوند هيڅ خوند نه کوي ،دا دی سبا ماښام وختي د زرغونې د کور پر خوا ور روان سوم ، پښې مي رېږدې دې وارخطا هم وم څو کور ته يې ور ورسېدم د کور دروازه مي سوکه ور وټکوله که ګورم دروازه د زرغونې پلار راخلاصه کړه او راته و يې ويل: راځه زويه ولي ولاړ يې .

ما سلام ور واچوی او ده زما سلام عليک کی او زه هم سرای ته ورسره ننوتلم دزرغونې پلار راته ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د زرغونې جاني ميلمه يې ؟
ما ورته وويل:
چي بلې هو هغه زه يم زما په زړه نو يو الله خبر و چي څومره وارخطا وم او څومره په وارخطايي مي ځواب ورکوی ،خو ولاړلو په يو خونه کي کښېنستو او دزرغونې مور او زرغونه هم راغله سترې مسې يې راسره وکړه ،زه نو دومره وارخطا وم چي يوائې زرغونه په ما پوهيده،مور او پلار يې نه دي راپوهيدلي ، زرغونې راته وويل:
يخي اوبه درته راوړم .
ما ورته وويل:
هو رايې وړه.
زرغونې اوبه راته راوړي. اوبه مي وڅښلې لږ څه ارامه سوم. دزرغونې پلار پوښتني راڅخه کولې. ما يې ځوابونه ورکول.ترڅو د ډوډۍ خوړلو وخت سو؛ ډوډۍ مو وخوړله چای مو هم وڅښلې،ټول شيان چي خلاص سول،نو د خوب کولو وخت سو، دزرغونې پلار راته وويل :
چي زويه موږ خوبيديږو ته به هم بيده سې که چيري يوائې بېرېږي نو زه به درسره پرېوزم ؟
ما ورته وويل:
يا زه يوائې نه بېرېږم هميشه يوائې بدېږم ،تاسو بيغمه بيده سی .نو ټولوته مي اجازه ورکړه او زه هم په ځای کي بيده سوم ،له ځان سره دا چورت راولويدی چي نه يې پلار وزرغونې ته څه وويل نه يې مور ورته وويل څنګه خلک دي څنګه رواج يې دی، حيران تللی ومه ماويل څنګه ژرسره شناخته سوو،زه څومره بختوريم چي دزرغونې دکورنۍ په رقم کورنۍ مي ترلاسه کړه، په دغه فکرونو کي ومه چي خوب وړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم ،یوساعت به نه وو تېرسوی چي د خوني دروازه راخلاصه سوه او یوڅوک خوني ته راغلل.

ما وربانديٍ برغ کړل څوک یې ؟

زرغونې وویل:

بېرېږه مه زه یم،تاخو ویل چي زه نه بېرېږمه .

ما ورته وویل:

ته په دا توره شپه کې څه کوی، ولاړه سه مور او پلار که دي خبر سول قیامت به جوړ کړي ځه ولاړه سه او زما مینه مه بدنامه وه .

زرغونې وویل:

بېغمه اوسه هیڅ نه کیږي هغوی دواړه بیده سول او زه ځني راووتلمه .

ما ډیري زاری ورته کولې چي ولاړه سه خو زرغونه مي ځای ته راغله، اوله څنګ سره مي کښېنسته، ټینګ یې په غیږ کي ونیولم زه چي یې په غیږ کې ونیولم وریښتان مي ټول جګ جګ ودرېدل، ما ورته وویل:

څه کوې ؟ خوب وینې که څه ، ځان ته دي پام سته .

زرغونې وویل:

یاخوب نه وینم ،تا وینم یواځي تا،ته چي مي له څنګه سره یې ځان ته څه جهان ته مي هم پام نسته . بېرېږه مه زما زړه یې ، زه درسره یم ، اوس به تا ما ته دلاسایي راکوله چي نارینه یې او نارینه خو له هیڅ شي څخه نه بیریږي، ته څومره بې زړه یې او بې زړه انسان کله مینه کولای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته چي زرغونې دا خبري وکړلې لږ ننګ راته ودرېدی ،چي رښتيا هم داښځه ده نه بېرېږي زه څنګه وبېرېږم، نو ما هم په غيږ کي ټينګه کړه او ورته ومي ويل:

ستا خبري مي ومنلې، چي بې زړه انسان مينه نسي کولای،له دينه وروسته به زه له هيچا څخه ډار و نه کړم؛ تر ډېره وخته پوري مي په غېږ کي نيولې وه وروسته مي له غيږي ليري کړه او خبري مو شروع کړې ،ماورته وويل:

چي پلار او مور دې څه نوميږي؟

زرغونې راته وويل:

پلار جان مي نظرجان نوميږي،اومور مي مورنوميږي.

ماورته وويل:

ولي دي د مورنوم نه راښې.

زرغونې وويل:

چي دهغې نوم نه دربښيم،ځکه دمور نوم يې ترهرنامه ښه خوندراکوي .

ماهم بيا پوښتنه نه ده ځني کړې ، وخت ناوخته سو ،نو ما زرغونې ته اجازه ورکړه چي بالا نو ولاړه سه سهار سو، مور او پلار به دي راکښېنستلي يي . زرغونې راته وويل:

په يوه شرط ځمه که يې راسره منې ځمه کنې تر سهار به درسره يم.

ماورته وويل:

ستا هر شرط مي قبول دی خو اوس ولاړه سه بيا به سهارراته و وايې .

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهارېږ بیا نسم درته ویلای اوس درته وایم او اوس به یې اورې .

ما هم ورته وویل:

و وایه هرڅه چې راته وایې زما قبول دي .

زرغونې وویل:

شرط دا دی چې سبا به هم راځې بیا مې میلمه یې.

ما ورته وویل:

پلار به دې پوه سي چې دا ولې هر ورځ راځې له هغوی څخه بد کار دی ،یو څو عمرو روسته به راسمه .

زرغونې وویل:

هغوی ما ته پرېږده ته راسه هغه مسولیت یې زما.

ما هم ورسره ومنله ،چې ته وایې نو بیا راځم ،ما خو له خدایه غوښتل چې راسم نو مې زرغونه په زور له خوني را و ایستله او زه بیده سوم .

سهار ناوخته راکښېنستم لمونځ قضا سوی وو ځکه ډېر بې خوبه ومه وروسته بیا د زرغونې پلار نظرجان اکا راغی ما ته یې وویل:

زویه سهار دي په خیر ،ماښام به دې خوب کړی وي که یا ؟

ما ورته وویل:

چې ډېر ښه خوب مې کړی وو بیخي لمونځ راڅخه قضا سو .

نظرجان اکا وویل:

که دې خوب کړی نو ښه به یې خبرې مو ډېرې سره وکړې ترڅو زرغونه او مورئې هم راغلې چای مو په ټولو سره یو ځای وڅښلې،تر ډېره وخته پورې هلته وم بیا مې له ټولو څخه اجازه را واخیسته چې زه ځمه خدای په امانې مې له ټولو سره وکړه او له کوره یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتلم ،او د راتلونکي شپې په انتظار وم، ورځ تیره سوه او شپه سوه نو زه بیادتیري شپې په ځېر د هغوی کورته ورغلم په هغه خونه کي کښېنستم ،په کومه کي چي مي تیره شپه تیره کړې وه ، له نظرجان اکا او کوروالا څه یې ډېر شرمېدمه،بیخي مي ورته کتلای نسوای،بیامي ویل چي خیردی په مینه او جنګ کې هر څه پېښیږي ،تر هر څه وروسته زه بیا لکه د تیري شپې په څیر یواځي بیده سوم او ټوله راڅخه ولاړل،اوس نو خوب هم نه راتلی ځکه پوهېدمه چي زرغونه خو راځي بیا به ټوله شپه په خبرو تیره وو ،په همدې فکر کي وم چي زرغونې دروازه راخلاصه کړه ، دا وار نو زه هم ډېر دلاوره وم ور ولاړسومه په غیږ کي مي ونیوله؛تر ډېر ساعته مي په غیږه پوري نیولې وه. وروسته مي ورته وویل:

چي خدای مو دي تل سره یوځای لري خدای(ج)مودي نه سره جلاکوي .

زرغونې هم وویل:

چي خدای (ج) سره یوځای کړي یو او همشه به سره یوځای یو . همداسي ډېري خبري مو ترسهاره پوري وکړې او د سهار وخت را نږدې وو چي زرغونه راڅخه ولاړه .لنډه دا چي پوره یوه میاشت دغسي مینه او محبت زما اود زرغوني سره جاري وو. تر څو ما او زرغونې دواړو همدا تصمیم ونیوی چي نور په میلمستیا یا په بله بهانه څه نه جوړیږي،واده به سره وکړو او د همېشه لپاره به سره یوځای سو، ما ورته وویل:

سبا شپه زه راځمه ستادپلار او ستا له مور سره خبري کوم چي هغوی څه وا یي خوښه یې ده که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغوني هم را سره ومنله چي بيخي صحي ده.سهارسو او د زرغونې له کوره را و وتلم په دا سبا شپه بيا ورغلم تر هر څه له مخه مي دا خبره ورسره ياده کړه چي ما خو داسي تصميم نيولی چي له زرغونې سره واده وکړم او د تل لپاره سره يوځای سو ستاسو څنګه راسره خوښه ده ؟ زه نور له دې پرته يوه ثانيه هم ژوند نسم کولاي دا مي لکه وينه په رګونو کي بهيږي او زما د ژوندنوره خوشالی د دې په لاس کي ده اوس نو تاسي څه راته واياست ستاسو خوښه ده چي موږ واده سره وکړو؟ نظرجان اکا چي زما خبري وا وريدې له خولې نه يې يوه سړه ساه و ايستله او راته و يې ويل:

چي زويه ما به د خدای(ج) بل ارمان نه درلودی چي ته مي زوم سوی وای موږ به له تا بل ښه ځوان چيري پيدا کړو ،ښه خوش اخلاقه او مهربانه ځوان يې خو خبره دا ده چي زرغونه خو ماله يو بل چا سره قول کړې ده زويه . او زه په خپل قول ولاړيم ،بې قولي نه کوم زرغونه خو د بل چا امانت ده .زه يې تا ته نسم درکولای.

ما ورته وويل:

چي دا خبره خو ما ته نه زرغونې کړې ده او نه هم تاسو راته ويلې د، دا بيا څه عجيبه کيسه ده .

نظرجان اکا راته وويل:

چي رښتيا هم داغسي ده ما ستا زړه نه خپه کوی ما دا فکر کوی چي ته به د زرغونې دوست يې نو په همدې دليل مي نه درته ويل اوس پوه سوم چي ته د زرغونې سره مينه کوې او کيدای سي چي د زرغونې هغه بل نفرکوم چي ما ورسره قول کړی دی ،نه وي خوښ او تاته يې نه دي ويلي ، په دې کي نو زما څه ګناه ده .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د زرغونې هغه نه وي خوښ نو بیا تاسو ولي دهغې ژوند ورتباه کوی،دا خو دزور خبره نه ده دا خو د خوښي کار دی، زه خو اوس پرته له زرغونې څخه ژوند نه غواړمه ،او نه هم دا غواړم چي پرته لمانه زرغونه دبل چاسي ، خیر ته ما ته د هغه نفر ادرس راکړه زه به خبري ورسره وکړم ګوندي زما پر حال یې زړه وسوځي او زرغونه ما ته راپرېږدي او په بدل کي به زه ورته دوه برابر د ولور پیسې ورکړم ،ته اوس ماته دهغه نفرادرس را وښه یه.

نظرجان اکا نه غوښتل چي دهغه ادرس راکړي ،دا پلمه یې راته کول چي زه په خپل قول ولاړ یم ،بې قولي نه کوم ماله هغه سره قول کړی دی .

ماډیر مجبوره کی ترڅو د هغه ادرس راکي ، ما ورته وویل چي زه به له هغه سره خبري وکړم ،چي هغه لا څه وایي که یې نه وه خوښه نو زه به له دې کاره تیرسم ، اخیر ته یې ادرس راکی ماهم ادرس ځني واخیستی اوله ځان سره مي وساتی،وروسته د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ مو وخوړه،ماخو بیخي د ډوډۍ څه خوند هم وانه خیستی،بیخي له ژونده بیزاره سوم چي اوس به څه کوې په هرصورت دډوډۍ وخت هم تیرسو او د خوب کولو وخت سو، نظرجان اکا اجازه راڅخه وغوښته ؛ماهم اجازه ورکړه ،دوی ولاړل بیده سول او زه په خپل ځای کي پرېوتلم ډیر فکر مي خراب وو ، چي دا څنګه کیسه جوړه سوه،که هغه سړي ما ته زرغونه نه راکوله، زه به بیاڅه کوم څه حال به مي وي لیونی به سم،مړ به سم صحرا ته به ولاړسم څه به سم ، بیا مي خپل ځان ته تسلي ورکوله چي خیر دی خدای(ج) خو همیشه د میئنانو مل وي ،بس توکل مي پر خدای تعالیٰ کئ او په دغه وخت کي زرغونه هم راغله راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیده سوی خوبه نه یې ؟
ما ورته وویل:
ستا فکر مي اوس لا هم خوب ته نه پرېږدي، تا خو ماته هیڅ هم د هغه بل سړی په باره کي نه دي ویلې، هغه څوک دی او څه کارو بار کوي؟
زرغونې راته وویل:
چي زه له تا پرته له هیچا سره واده نه کوم ،نه مي ستا پر ته بل څوک په کار دي، زما خپله هغه سړی نه دی خوښ او پلار مي په زور هغه ته ور کوي، ته بیغمه اوسه زه ستاوم او ستا به یمه.
ماورته وویل:
دا چي تا راته دا ډاډ را کی نو زه به هم بیغمه سم ،ښه کچیري ته زما نسوې بیا څه کوې ؟
زرغونې وویل:
که مي نور څه په وس نه و پوره ځان وژنه کوم.
ما ورته وویل:
درواغ خوبه نه راته وایې ؟
زرغونې وویل:
بیا به هغه ساعت سره گورو او خبر به سې.
ما ورته وویل:
تاد دې کیسې په باره کي ولي اول نه راته ویل.
زرغونې وویل:
ماته نه خفه کولې، هسي هم زه ستایم هغه خو بیخي په کارهم نه لرم که هر رقم وي او ته زما مینه یې نو ما په دې خاطر تا ته نه ویل ځکه ناحقه خفه کیدل هم صیحح کارنه وي،ما دا فکر کوی که

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته و وایم نوته به راځخه خفه سې او ستا خفه کیدل راته ډېر ګران ښکاریدل.

ما ورته وویل:

بېغمه اوسه سهار زه ورځم په هر رقم چې وي تا د ځان کوم،ته زما یې زما لپاره وې او زما به سې .

زرغونه خوشاله سوه او سوکه موسکی سوه او و یې ویل:

خدای دي وکړي چې ته زما اوزه ستا سم.

ما ورته وویل:

که ته ملګرتیا را سره وکړې بیا مو هیڅوک نسې سره جلا کولای .

زرغونې وویل:

زما سر تر تا قربان دی ،ته چې هرڅه راته وایې زه یې کوم،لنډه دا چې دا شپه مو هم په دغو خبرو باندې تېره کړه . زرغونې ته مي اجازه ورکړه او زه په ځای کې بیده سوم،بیخي خوب نه راتی خوا مي ډېره بده وه ،ناحقه چورتونه را لوېدل،تر څو سهار سو لمر را وختلی او زه په ځای کي ویښ پروت وم،سهار ټوله راغلل چای یې هم تیاري کړي وې ،د سهار چاي مي هم د زرغونې په کور کي وڅښلې ،تر نهو بجو پوري هلته وم او وروسته یې له کوره را و وتلم او د بازار پر خوا روان سوم د هغه سړي ادرس راسره دی پوښتنه پر پوښتنه تر څو چې هغه نفر مي پیدا کړی کوم چې نظرجان اکا ورسره د زرغونې قول کړی وو ،هغه نفر یو دوکاندار وو او یو دوکان یې درلودی دپرچون دوکان یې کوی او په دوکان کي ورسره نور ملګري هم ناست وه، ما ورته سلام وا چوی، دوی هم په ټولو زما سلام علیک کي، وروسته مي ورته وویل:

چې دوکاندار په تاسو کي څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو جګ ځوان را ولاړ سو راته و يې ويل:
خيرت خوبه وي ؟ زه دوكانداريم څه دي ويل .
ما ورته وويل:
ډير مهم شى مي په كار دى ،خو په دوكان كي درسره نسته.
احمد راته وويل:
چي دا څنګه مهم شى دى چي په دوكان كي نسته ،چي زما په دوكان كي نه وي نو له يو بل ځاى به يې درته راوړم .
ما ورته وويل:
په دوكانو كي هغه شي نه پيداكيږي .
هغه راته وويل:
زه پوه نه سوم اصلي موضوع څه ده سر مي راخلاص كړه .
ماو رته وويل:
ته را يوګوښې ته سه نو به درته وايم.
احمد هم راسره ومنله او له دوكانه راكښته سو انډيوالانو يې
وويل كچيري ډيرضروري كار وي نوموږ به له دوكانه ولاړسو.
ماورته وويل:
نه ديو څو دقيقو لپاره مي يواځې د احمد سره كاردى،موږ دواړه له دوكانه راګوښې ته سولو او يو غلى ځاى كښېنستو ، لومړى ما ځان ورته معرفي كى، وروسته احمد هم خپل ځان راته معرفي كي او هم يې انډيوالان ،چي انډيوالان ترخپلو وروڼو څخه هم راتير دي، دغه زما دوكان دى بوره،پلمېټ او نور دغسي شيان پكښې خرڅوم .
ما ورته وويل:
ډير ښه زه د يو كار لپاره راغلى يم، ستا نه په ډير عجز يو شى غواړم .خداى دي وكړي چي را يې كړې ډير زيات ضرورت ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرم ،بې له هغه څخه ورځ مي شپه وي شپه مي ورځ، زه لمن هم درته نیسم ، په پښو کي دي لوېږم پښې در مچوم،تر خپل ژوند راته ډېر ارزښت لري.

احمد وويل:

چي دا څه شي دی چي ته دومره ضرورت ورته لرې، راته و وايه چي زما سر دي هم په کاروي تر تا به يې قربان کړم .چي ته پرته له هغه څه هيڅ نسې کولای.

ما هم دستي زرغونه ور وښوله او خپله ټوله کيسه مي ورته وکړه چي ما مينه ورسره کړې ده اوس يې هم ورسره کوم او زرغونه هم له ما سره مينه کوي ،تا به تر اوسه پوري هغه ليدلې هم نه وي،خو د هغې پلار نظرجان اکا له تا سره قول کړې ده ،ما ته يې نه راکوي او پرماباندي ئې پلار او مور هم راضي دي ،صرف خبره تر تا پوري معطله ده ،که ته هم راسره راضي سوې نو زه به ستا د ټول عمر احسان منونکی او نيکي ومنم .

کله چي ما دا کيسه احمد ته وکړه .نواحمد راته وويل:

د خدای ساده ته هم په همدې دام کي ګير راغلی يې، زه خو پکښې ګير ومه ، که ته په خبر وې نو تا څه کول.

ما ورته وويل:

څنګه دام څنګه کيسه ده زما ستا په خبرو سرخلاص نسو .

احمد راته وويل:

چي زه ټوله کيسه درته کوم ته به غوږ راته نيسې، کله چي مي کيسه درته خلاصه کړه بيا به پوښتنه راڅخه کوې، تر هغو چي مي کيسه نه وي خلاصه کړې يوه پوښتنه به لاهم نه کوې .

ماهم ورسره ومنله چي صحي ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد خپله کیسه داسي و کړه :

دغه مي دوکان دی پخوا مي پلار هم دغه دوکان کوی او د پلاره اوس ماته پاته دی زه يې خپله کوم پلارمي سپين ږيری شوی دی خپله ګزاره مو ښه باندي کيږي او له خپل ژوندڅخه ډير خوشاله يو، د خدای تعالیٰ شکر ګزاره يو څه ښه ده،خو چي له کله راهيسي د زرغونې پلار دوکان ته راغلی دی له هغې ورځي تر اوسه مي بيا خوشاله ورځ نه ده ليدلې، يوه ورځ ماپښين تقريباً څلور بجې به وې چي د زرغونې پلار مي دوکان ته راغلی او د کور لپاره يې سودا را څخه يو وړل، جيب ته يې لاس کی چي دسودا پيسې راکړي ،چي ګوري پيسې ئې په جيب کي نسته ،نو راته و يې ويل چي پيسې خو مي کور پاته سوي دي اوس خونسته سبا به يې انشاالله درته راوړم کور مي هيري سولې ما چي دا ده سپيني ږيري ته وکتل نومي ورته وويل پروا نه کوي سبا به يې راته راوړې، بابا هم کور ودانی راته وويل او سودا يې راڅخه يوړه ،په دا سبا ورځ بيا راغی لس بجې به وې دوکان ته سلام يې را واچوی . بابا دغه نظرجان اکا درته يادوم په دوعاوو يې شروع وکړه دومره دعاوي يې راته وکړې چي خپلي مور به هم تر اوسه نه وې راته کړي، دا يې راته وويل:

چي پرون هيچا پورنه راکوی او تا پور راکی ستا کور دي ودان وي ،ما دا خبره کور هم وکړه چي داسي يو ښايسته ځوان راباندي مهربانه سو او پور يې راکی په کورکي هم ټولو دعاوي درته کولې چي خدای دي يې ښاد لري په نه شناخت کي يې درته پور درکړی، دغه دي پيسې دي کوردي سل ځله ودان .

ما هم خپلي پيسې ځني واخستلې خپل انډيوالان هم را سره وه ،نظرجان اکا راته وويل:

نن ماښام ته مي ميلمه يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له ځان سره سوکه وخندل چي پروا نه کوي بابا زه میلمستیا څه کوم پور خو زه هر چا ته ورکوم او هر دوکاندار چي چاته پور ورنکړي کله یې دوکان چلیږي او هر وخت خو له چا سره پیسې نه وي ګای کریاب ګای دریاب ،دا خو ډیر عادي کار دی.

خو نظرجان اکا ډیر راته ټینګ سو چي په هر رقم وي راسره ځې به، تر څو زه یې ډیر مجبوره کړمه او انډیوالانو هم راته وویل:

ورسره ولاړسه میلمستیاده میلمستیا څنګه پرېږدې ،نو مي د نظرجان اکا سره وعده وکړه چي درسره ځمه ، ته ماځیګر ناوخته راسه ،ماته خوستاسو کورنه دی معلوم نو به سره ملګري سو .

د نظرجان اکا هم همدا خبره راسره خوښه کړه او راڅخه ولاړي، انډیوالانو مي ویل چي دا رښتیا ده چي سپن ږیری لکه کوچنیان داسي وي چي ښه ورسره وکړې ښه درسره کوي، تا پرون پور ورکړ نن یې ملمستیا درته کړې ده، موږ ته خو پردي پرېږده خپلو میلمستیا نه ده کړې، ټولو انډیولانو دا راسره خوښه کړه چي ورسره ولاړسم.

ترڅو چي ماځیګر سو او نظرجان اکا راغلی،په هغه ورځ مي دوکان هم وختي قلف کئ او له نظرجان اکا سره راغلمه د دوی کور ته ، نظرجان اکا کورته ننوتی او زه یو څو دقیقې دباندي ولاړ وم، ترڅو نظرجان اکا بیرته راغی او زه یې کورته بوتلم او په یوه خونه کي کښېنستو اول یې چای راته روړلې چای مي وڅښلې او د ماښام د لمانځه وخت سو د ماښام لمونځ مو وکی، نظرجان اکا پوښتني راڅخه کولې اوما جوابونه ورکول ،ترڅو اخیرته یې د واده پوښتنه راڅخه وکړه چي تا واده کړی دی؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه مي نه دی کړي، وروسته يې کومه ما چې دا خبره ورته وکړه نو نظرجان اکا سوکه له ځان سره موسکی سو زما يې په موسکي کيدو باندي سر نه سو خلاص چي دی په کوم خاطر باندي موسکی سو، سر مي پسي و نه ګرځوی د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ يې راوړله او ډير ښه خوند يې هم وکی، څو رقمه شيان يې راته پاخه کړي وه ډير تکليف يې ايستلی وو، ډوډۍ مو وخوړله بيا يې چای راته راوړلې وروسته تر چايو ما دماخوستن لمونځ وکی او د خوب کولو وخت سو، ما نظربابا ته وويل زه ځمه يوځل تشناب ته.

نظرجان اکا هم زه تشناب ته بوتلم وروسته تر تشنابه راغلم خوني ته، که ګورم د نظرجان اکا لور هم په خونه کې ناسته ده زه چي کله خوني ته ورداخل سوم ،دا راولاړه سوه او زما سره يې په لاس ستړې مسې وکړه، دغه لور يې کوم چي زرغونه نوميږي او بله لورهم نه لري، اوته وائي چي تابه تراوسه پوري ليدلي هم نه وي خير وروسته مي له څنګه سره کښېنسته زه نو دومره شرمېدم چي توبه، هيڅ مي ورته کتلای نه سوای سر مي ټيټ اچولی وو نه خبري ورسره کولای سم او نه هم پوښتنه تر څو چي زرغونې خپله پوښتنه راڅخه وکړه چي زما په خيال شرمېږې که څنګه ؟

ما بيا هم له شرمه هيڅ جواب نسو ورکولای .

اخير ته نظرجان اکا راته وويل:

چي احمده زويه! ما ته خو خوب راغلی زه بيدېږمه، ستا سره زرغونه سته هر وخت چي بيده کيدې بيا بيده سه زه درنه ولاړمه دا خبري يې وکړلې او نظرجان اکا د دې خوني څخه خپلي خوني ته ولاړی او بيده سو، موږ يې دواړه په خونه کي يواځي پرې ښودو ،په رښتيا چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا دا کار چنداني خوند رانکړی چي خپله ولاړی بیده سو او لور يې ما ته يواځې راپرېښوده.

اوس نو زه او زرغونه دواړه پاتي سولو بل هیڅوک نسته زه خبري هم نسم ورسره کولای، او زرغونه پوښتني راڅخه کوي او خبروته مي مجبور وي خو زه بیا هم څه نه سم ورته ویلای بیا يې راته وویل:

خوب درځي؟

ما ځان ځني خلاصوی چي ځني خلاص سمه اوراڅخه ولاړه سي نو مي ورته وویل بلي وو پرون مي هم خوب نه دی کړی،اوس به بیده سم ته ولاړه سه.

زرغونې وویل:

ځای در واچوم .

ما ورته وویل:

وو که ځاي را واچوې نوډ یربه ښه سي .

زرغونې وویل:

تر اوسه دي ولي خبري نه کولې ما در ته دغه بهانه کوله چي ګوندي پر خبرو راسې اوس دي بیخي خوب ته نه پرېږدمه اوما خو خوب ته نه يې را غوښتی .

ماچي هرڅه او هره بهانه ورته وکړه نه يې پرېښودم اخیر ته يې زما لاس په لاس کې ونیوی زه یوڅه وارخطا سوم چي داڅه کوې،ترڅو اخیر زه هم یو څه دلاوره سوم او ماهم ورسره خبري شروع کړې ،ډیري خبري مو وکړې اخیر ته يې راته وویل:

چي پلار مي ویله تا واده نه دی کړی او ما هم نه دی کړی ما به له خدایه همېشه دغه سوال کوی چي يو سخي سړی مي په نصیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، او له تا ما سيوا بل همداسي سخي سړی خو پردې دنيا نسته او زه غواړمه چي له تا سره واده وکړمه ستا راسره خوښه ده كه يا؟

دا خبري چي زرغونې ما ته وکړې زه ډېر حيران سوم او ډېر ځني وبېرېدمه چي دا خو يوه نجلۍ نه ده بلکي يوه بلا درسره ده، انجوني خو دکړپ څخه هم بيرېږي او شرمېږي او دا په اوله شپه په نه شناخت کې راسره دواده خبري کوي، نومي زرغونې ته وويل:

زه به کور مشوره وکړم چي کور مي په دې هکله باندي څه واي.

زرغونې وويل:

ته به کور مشوره کوې بيا به راته وايې څومره ډېر وخت به تير سي.

دا يې راته وويل او نوره هم رانږدې سوه بيخي سره څنګ پر څنګ سولو ، کله چي مي څنګ ته راغله ما يې هم مخ ته وکتل، کتل نه وو قتليدل و تاته خو معلومه ده چي څومره ښايست الله پاک ورکړی دی،هوښ مي له سره ولاړی او يوخمار حالت راباندي راغی.تر ډېره وخته نشه غوندي ومه ځکه زما هم د ځوانۍ موسم و غرق سومه دومره خوند يې خالي دا ليدو راکړ چي زه يې د مخ و شغلو ته حيران سومه،زه لا په همدې چورتونو کي وم چي زرغونې وويل:

خوب درغلی؟

ما ورته وويل:

يا خوب اوس نه راځي،ته چي مي وليدې خوب هم راڅخه وتښتېدی.

زرغونې وويل:

ځايونه به واچوم او په ځايو کي به خبري سره کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:

ته هم دلته زماسره بيدېږې؟

زرغونې وويل:

ولي کوم اعتراض خوبه نه لرې زه هم دلته بيدېږمه او هغه هم ستا له څنګ سره.

ما ورته وويل:

ولاړه سه پلار او مور به دې درته انتظار وي او ستا په فکر کې به وي ته نو يوائې څه راسره کوې مايوائې پرېږده زه نه بېرېږمه.

زرغونې وويل:

خيردی ته راسره يې دوی هم هيڅ فکر نه کوي اوزه تايوائې کله پرېښودلای سم ته يوائې بېرېږې زه دربانديې پوهېږم.

ما هم ورته وويل:

نو سمه ده ستاکار دی او ستا خوښه ده زرغونې هم ځايونه څنګ پر څنګ واچول ، زه پر خپل ځای بيده کيدمه ،زرغونه له خپله ځايه راغله او زما په ځای راسره ننوته.

او راته و يې ويل:

ما خو بيده کيدو ته نه يې راغوښتی.

ما ورته وويل:

نو د څه لپاره دې راغوښتی يمه زما څخه ليرې سه او پر خپل ځای دې پرېوزه .

زرغونې وويل:

زما او ستانو څه فرق سته دواړه سره يو يو دايې راته وويل او په ساتيريو يې شروع وکړه . ما هڅه کوله چې مخنيوې يې وکړمه خونه يې پرېښودمه ،ترڅو چې زما هم د صبر کاسه ورته ډکه سوه او و دې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبوره سومه چي زه هم ساتيرى ورسره شروع کړم نو ما هم ساتيرى ورسره شروع کړې دومره سات مي ورسره تيرسو چي تر اوسه مي هم د هغې شپې خوند په خوله کي دى ،خو شپه مو ډيره خوندوره تيره کړه زه هيڅ نه سوم په پوه چي څنګه دا اوږده شپه راباندي دومره لنډه سوه،اخيرمي زرغونې ته وويل چي ډيرناوخته سو اوس ولاړه سه.

زرغونه هم ولاړه سوه ځايونه يې ټول کړل او راته و يې ويل زه به چاى تياري کړم او پلار به مي درته راواستوم صحي ده ما ورته وويل بيخي صحي ده،زرغونه له خوني را ووته اوله هغې خواڅخه نظرجان اکا راغى نظرجان اکا راته وويل احمده زويه خوب دي وکئ ؟ ما ورته وويل چي هو ډير ښه ارام خوب مي وکئ تر سهاره په هيڅ شي نه يم خبر سوى .نظرجان اکا وويل ښه دى چي خوب دي کړى دى، ما او د زرغونې پلار خبري کولي چي زرغونې چا ى راوړلې، چاى مي هم له دوى سره وچښلې او رخصت مي څني وغوښت چي زه ځمه دوکان ته .

نظرجان اکا هم رخصت راکى او راته وويل:

چي سبا ماښام به هم راځې .

ما خو له خدايه همدا غوښتل چي يو موقع راته پيداسي او بيا راسم، خو نظرجان اکا ته مي داسي وويل :

چي کور دي تل ودان وي همدغه يوه ميلمستيا مي بس ده،په زړه کې مي ويل داسي نه وي چي راته ووايي چي ستا خوښه ده. خو نظرجان اکا راته ټينګ سو او و يې ويل:

چي يا حتماً به راځې که نن ماښام نه راځې سبا ماښام خو به خامخا راځې،بالا خو سره انډيوالان يو .

ما هم ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچي ته دومره ټينګيږي، نو پر دواړو سترګو به راځمه،صحيح ده اوس درڅخه ولاړم تربيا ليدو مو پر خداي (ج) سپارم او له کوره يې را ووتلمه، راغلم دوکان ته دوکان مي خلاص او پاک کړ او پر خپله چوکۍ کښېنستم ،دوکانداري مي شروع کړه د ځانښت خوا وه چي انډيولان مي هم يو، يو راځي ترڅو ټوله سره يوځاى سولو،نو له ما څخه يې د تيري شپې د ميلمستيا پوښتنه وکړه چي ميلمستيا دي په خير سول.

ما هم ټوله کيسه له سره تر پايه ورته وکړه ،ځکه انډيوالان مي وه اوله انډيواله خوهيڅوک هم څه نه پټوي ،انډيوال خو چا ته سمه لاره ښي او دا متل دی چي خان يې په ياران يې کنه نوخاوري د بيابان يې او بل دا چي د زړه حال هغه چاته واياست چي هغوی يې تاسو ته واي،ما چي و دوی ته دا خپله کيسه کوله ټوله حيران پاته سول، ما ورته وويل:

تاسو زما کيسې ته غوږ واست که په خپلو فکرونو کي غرق سوي.

ټولو راته وويل:

په رښتيا چي ډيره خوندوره اوډيره نابلده ميلميستيا دي خوړلې ده ،خداى درباندي مهربانه سوی دی خپلي ميلمستياوي خوره ښه کيسه کوه نوره کيسه هم سته که خلاصه سوه؟

ما ورته وويل :

چي يا خلاصه نه ده بله خبره خو لا دا ده ما ته يې دواده کولو پشنيهاد هم وکی،چي واده به هم راسره کوې ،زه اوس څه وکړمه تاسو ما ته څه مشوره راکوئ ايا زه دا واده رسره وکړمه او که يا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو راته وویل چې ولې یې نه کوې که دې خوښه سوې وي،هسې باندې بسم الله کړه، ته هم ځوان یې تر څو به واده نکوې، ټولو سو که وخندله او و یې ویل: یاره ته خو یوځو میلمستیاوې ورسره وخوره وروسته به واده ورسره وکړې ځکه تر واده خو دغه شپې ډیرې مزداره وي.

ما ته هم خندا راغله او ورسره خوښه مې کړه چې ستاسو خوښه سوه زما هم خوښه ده او میلمستیاوي به ورسره و خورم بیا به واده ورسره وکړم اوس نو د سبا شپې د را رسېدو په انتظار وم چې کله به سبا شپه سي چې زه یې کورته ورسمه .خیر سبا شپه هم را ورسیده او زه د زرغونې د کور پر خوا ورغلمه ،کورخویې دا وار راته معلوم وو یواځې ور روان وم،هلته چې ور و رسېدم دروازه مې ورو ټکوله، چې د نظرجان اکا برغ مې واوریدی.چې راته وایي:

احمد جان یې؟

ما ورته وویل:

وو احمد یمه.

نویې دروازه راته خلاصه کړه ، سترې مسې موسره وکړه او د کورخوني ته ننوتلو هغه خونه وه کومه چې تیره شپه مې هم پکښې تیره کړې وه ، زه کښېنستم او زرغونه هم راغله له هغې سره مې هم سترې مسې وکړه او دا واري نو د زرغونې مور هم راغله، هغه په تیره شپه نه وه راغلې ،هغې هم سترې مسې راسره وکړه او ټول په هغه خوني کې سره کښېنستلو .

نظرجان اکا راته وویل:

چې زما دا خیال و چې ته به رانه سې ځکه ډیر ناوخته سو.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي راتلمه خو سل په سله کې ځکه وعده مي درسره کړې وه اوزه چي له چاسره وعده وکړم نوهغه وعده پرځای کوم.

نظرجان اکا وويل:

ښه دی چي پر وعده هم ولاړ يې نوډيرښه.

ما ورته وويل:

وعده خو قول دی او قول کول خو قسم کول دي .

نظرجان اکا وويل:

صحيح ده نو لاس يې د زرغونې د مور خواته ونيولوی او و يې ويل دا زما کورداري ده او د زرغونې مور ده ،تيره شپه دوروركره ميلمنه وه، نن راغلې ده او ته مي ورته معرفي کړی يې .

ما ورته وويل:

ډير ښه سو چي رامعرفي دي کړه . داچي د زرغونې مور ده زما هم مورده.

نو د زرغوني مور هم دعا راته وکړه چي زويه کاميابه اوسې ستاجوړه خو هيڅ ځاي نسته ته دومره ښه سړی يې چي بل نه جوړيږي.

ما هم مننه ځنې وکړه اور ورته و مي ويل:

موري تشکر دا چي زما دومره تعريف کوی ، وروسته مي زرغونې ته وکتل، زرغونې نو ځان داسي سنګار کړی وو چي توبه ښايسته کالي يې اغوستي وه، ږغ مي نه ورته وکی له ځان سره مي ويل چي سره يواځي شو بيا به پوښتنه ځني کوم چي ولي دي ځان دومره سينګار کړی دی ،خير دا وار نو له ټولو سره ښه په دلاوری سره ږغيږم او څه جانداري هم راڅخه کيږي ،خبري موسره کولاې او زما تلوار و چي دوی ژر راڅخه ولاړسي؛ زه او زرغونه يواځي پاته سو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه تیري شپې په رقم نظرجان اکا او کورداري یې دواړه رخصت راڅخه و غوښتی چي موږ بیدیږو.
ما او زرغونې هم اجازه ورکړه زه دومره خوشحاله سوم چي توبه دستي مي زرغونې ته ورږغ کړل چي څنګ ته مي راسه ، زرغونه مي هم څنګ ته راغله او لږڅه خوابدې راته معلومه سوه .ما پوښتنه ځني وکړه ولي داسي خوابدې معلومېږې ناروغه یې که کوم بله خبره ده ؟
زرغونې وویل:
چي که په دې موضوع خبر نسې ښه به وي ،وروسته تردي ویلو یې موسکی سوه چي خیر هیڅ خبره نه ده پرېږده یې.
زه یو څه په تشویش کي سوم او ورته و مي ویل چي هره خبره وي خامخا به ما هم په خبروې کیدای سي چي کومک درسره وکړم .
زرغونې وویل:
زما پر پلار باندي د یو چا پینځوس زره افغانۍ باندي دي،اوس فعلاًیې موږ نه ورته لرو او هغه یې غواړي ،وایي که په زور وي که په رضا ماته به خپلي پیسې را کوی،موږ ټول یې ډېر پرېشانه کړي یو چه له کمه یې ورته پیدا کړو .
ما ورته سوکه وخندله او ورته ومي ویل:
دا خو د پرېشانۍ خبره نه ده زه خو یمه زه یې ورکومه دا خو دومره پیسې نه دي ،پیسې څه شي دي که زما سر دي هم په کار وي دربه یې کړمه ،تاسو ولي دومره وارخطا کړی دی ،سهار دي پلار زما دوکان ته را وا ستوه زه به یې ورکړمه .
زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تاخو مي هيڅ زړه نه کيږي دومره پيسې خوچې ته ورکړې نو ستا کاروبار خرابيږي.

ما ورته وويل:

چي ستا نه راباندي زړه کيږي نو صحي ده ،زه سر له سبا بيا هيڅ کله هم د لته نه راځمه.

زرغونې زما پر خوله لاس ونيوی او راته و يې ويل:

داسي مه وايه زه به څه کوم چي ته نه يې ټوله دنيا به راته اورسي،صحي ده چي ته يې ورکوې نو سهار به مي پلار در واستوم،زرغونه پوه سوه چي دا کار خو و سو دستي يې دا راته وويل :

تا کور مشور وکړه که نه؟

ما ورته وويل:

مشوره مي وکړه خو يو څه وخت به سره صبر سو،تلوار په دې کار کي په کار نه دی.

زرغونې وويل:

يو څو عمر وروسته! ښه ستاخوښه ده خوزه بېرېږمه چي له لاسه دي ورنکړم ؛دايې راته وويل او په غيږ کي يې د يوڅو شيبولپاره ټينګ کړمه.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه تر تا زما ډير ورته تلوار دی او هم ترتازه ډير بېرېږمه چي زماله لاسه هم ونه وزې، اوس که مي ټوله هست او نيست پرتا ولاړ سي نه دي پرېږدمه، لنډه دا چي دا شپه مو هم په ډيري خوشالی سره تيره کړه سهار سو د چايو وخت وو چای مو يوځای وخوړلې او نظرجان اکا ته مي وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زه دوکان ته ځمه پر لس بجې راسه هغه پیسې کومي چي پر تا باندي دي هغه به در کړم،ماته زرغونې ټوله کیسه کړې ده .

نظرجان اکا او کورداري یې بیا دعاوي راته کولې او زه ځني راغلم دوکان ته لس بجې به وې چي نظرجان اکا راغی ما پیسې ور برابري کړې وې پیسې مي د انډیوالانو په مخ کي ورکړې او د چایو ست مي ورته وکئ، خو چای یې نه راسره څښلې او راڅخه ولاړی، انډیوالانو مي ویل چي څومره ډیري پیسې دي ورکړي دومره ډیري پیسې یې څه په کولاې ،په لږ موده کي سره شناخته سواست او دومره ډیري پیسې دي ورکړې .

ما ورته وویل:

د یوچا پر باندي وې له دوی سره اوس نه وې ما وعده ورسره کړې وه بیر ته یې راکوي .

انډیوالان مي نور څه ونه ویل،بیرته په خپل مجلس سره اخته سوو. دا واري خو نظرجان اکا نه وه راته ویلي چي څه وخت راسه،خو په دې کي څلور شپې ووتلې نه د نظر بابا درک وو نه زه ورغلی وم، په دا پینځمه ورځ مي د ځان سره وویل:

که نن نه راغلی زه خپله ورځمه، اوس خو سره شناخته سوي یو، تر ماځیګره ورته معطله ومه ؛خو نظرجان اکا نه راغلی ، ما هم دوکان بند کی او بې سته یې کور ته ورغلمه ؛ دروازه مي ور وټکوله او خپله نظرجان اکا دروازه راخلاصه کړه، ستړې مسې مو سره وکړه او ولاړلو خوني ته زرغونه او مور یې هم راغله هغوی هم ستړې مسې راسره وکړه او په خونه کي کښېنستلو، خبري مو کولې خو زرغونې په مات زړه خبري راسره کولې حیران ومه چي نن بیا ولي داسي خوابدې ده ،زه په دغه فکرو کي ومه چي زرغونې سو که راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیري وې دا دونه عمر نه دي پوښتنه کول نه حال نه احوال ځومره په زړه سخت یې ،له ما څه خوابدي يې کچیري ما کومه خطا یا بده خبره کړې وي نو ما ته بخښنه وکړه، اول ځل مي د مینې دی هغه هم له تا سره اوس یې له تانه زده کوم او ته به ماته مینه را زده کوې .

زه وارخطا سومه چي مور او پلار یې وانه وري ما ورته وویل:

وروسته به پرغیږو اوس خودوی دي .

زرغونې په زوره وویل:

دوی دي وي زه خو له تا سره مینه لرمه نو څه که هرڅوک راخبر سي پروا مي نسته او ته له ما سره مینه نه کوې نو ځکه بېرېږي.

کله چي زرغونې دا خبري راته وکړې له خواشینی څخه مي سر سره وګرځېدې؛ او ورته مي ویل:

زه بېرېږمه نه بلکي زموږ کره میلمانه راغلي وه له هغوی سره اخته ومه ، کنې ستا پوښتنه خو مي حتماً کوله او خدای(ج) دي هغه ورځ نه راولي چي زه به ستا څخه خوابدی یم، زه له هغو میلمنو سره مصروف وم ، هغه مي څنګه یواځي پرې ایښي وای، یا ته راته و وایه،ایا زه ملامت یم چي ستاپوښتنه مي نه کوله ؟

زرغونې راته وویل:

ښه چي داسي کیسه ده نو بیا نه یې ملامت رښتیا هم میلمه د خدای(ج) دوست وي او میلمانه خو هغه څوک کوي چي د خدای(ج) دوستان وي ، وروسته په خپله سپینه خوله داسي په هنرمنانه انداز سره موسکی سوه چي توبه ما چي د دې دا سوکه موسکي کیدل ولیدل دومره خوند یې راکی چي خمار مي باندي مات سو او له خدایه(ج) شکر ګزاره سوم چي داسي یو ښکلی نعمت یې را باندي پیرزوکړی دی،زما زړه ته نو زرغونه دومره نږدې کیده لکه د خپل زړه دربیده تر هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته نږدې وه، زه د خوند په دنیا کي غرق ومه چي نظرجان اکا راته وویل:

احمده نن خو مو بینډۍ پخې کړي دي که داسي خبر وم چي ته راځي نو ښه شیان به مي درته پاخه کړي وای.

ما ته د تظرجان اکا دغه خبري ډیر زور راکی .خوږغ مي ونکئ.

بیا یې راته وویل:

خدای(ج) دي وکړي چي په بینډیو غاړه راسره وباسې، رښتیا بینډۍ دي خوښي دي .

ما ورته وویل:

چي یاداسي نه ده،پیازدي وي په نیاز دي وي ته خو لا بینډۍ ښه یې، زه خو د ښه ډوډۍ لپاره نه راځمه زه خو ستا سو په خاطر راځمه که ډوډۍ نه وي هم هیڅ پروانه کوي پر خالي سترخان درسره کښېنم او خوشاله به یم .

نظرجان اکا راته وویل:

زموږ د ټولو په خاطر راځې که یواځي د زرغونې په خاطر راځې؟

زه حیران سومه چي زرغونې لکه چي دوی هم را خبر کړي دي، نو زه هم ورسره سپین سترګی سوم چي نو تاسو چي وایاست د زرغونې په خاطر راځمه؟ .

نظرجان اکا وویل:

زه پوهېدمه چي دغسي به وا یې .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحي ده چي دی زما په خاطر راځي تاسو اوس دا بحث پرېږدي زه ځمه ډوډۍ راوړمه زرغونه ولاړه په ډوډۍ پسي زه او نظرجان اکا او دزرغونې مور پاته سولو، نظرجان اکا راته وویل :

چي احمده زویه ! له کومي ورځي څخه چي ته زرغونې لیدلی یې بیا تر دا اوسه ،زرغونه یو رقم چورتي ښکاري زه باندي پوهېږم چي مینه او محبت یې درسره پیدا سوی دی، ما به مخکي ستا د لیدلو نه زرغونې ته ویل چي لوري د پلانکي زوی دي رانه غواړي ښه تعلیم یافته او ښه ځوان دی او ښه کورنی یې هم ده هغه ته به دي ورکړم، ستا څنګه خوښه ده پیسه داره او د ښه نامداري کورنۍ خاوندان هم دي.

خو زرغونې لور مي په هیڅ رقم نه راسره منله یوه بهانه نه یوه بهانه به یې راته کول ،خو تیره شپه مي ستا دا ورته وویل چي له ده سره واده کولو ته تیاره یې زرغونې راته و ویل چي پلارجانه چي ستاسو هر رقم خوښه وي زما در سره خوښه ده، تا سو پر ما حق لری چي هر ځای مي ورکوی هرچاته مي ورکوی زه څه نه وایم، دا زما کارنه دی ستا او دمورجاني کار دي.

زه اوس تا ته دا وایم کچیري له زرغونې سره دي واده کول زړه وي او د کورنۍ دي هم خوښه وي ، نو موږ درباندي خوشاله یو ته په دې کي څه وایې؟

ما چي ده نظرجان اکا دا خوږې او ښایستې خبري وا وریدلې دومره خوشاله سوم چي په کالوکي نه ځاېدمه ، دستي د زړه دربیده را ولویدل او یخ مي کیدی ،ځکه ما خو پر اسمان غوښتل خو خدای(ج) پر مځکه په لاس راکړه؛ نو مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تاسو خوشحاله یاست زه خوبیخي ډېر خوشاله یم او بل دا چې که زما د کورنۍ هم نه وي راسره خوښه زماخوښه ده، او دا به ستاسو پرمالوی احسان وي چي ماته زرغونه راکړی .

نظرجان اکا راته وویله:

صحي ده زموږ خو درسره خوښه ده ، لور مي ځوانه او پېغله سوې ده دواده کولو وخت یې دی او اوس زمانه هم بیخي سره خرابه ده چي هسي واده کیږي ښه ده، زه په خوشاله یم ته بیا هم خپل کور له ټول فامیل سره مشوره وکړه که له موږ سره مو دوستي زړه کیږي،زموږ خودر سره خوښه ده نو به په بسم الله کړو.

ما نظرجان اکا ته وویل:

چي ته بېخي بېغمه اوسه که مي د کور دا دوستي راسره خوښه هم نه وي، زه دا دوستي خپله په خپله خوښه کوم ، زه به سبا نه بل سبا خبردرکړم ،موږ په داغه خبرو اخته وو چي زرغونې ډوډۍ راوړله لاسونه مو پرېمنځل سترخان هوار سو او په ډوډۍ خوړلو مو شروع وکړه، دا بیندېیو داسي ښه خوند وکئ چي څه درته و وایم .

زرغونې راته وویل:

چي له پلاره سره خو به مي دیغ سوی نه یې.

ما ورته وویل:

ستا پلار خو زما پلار هم دی او له پلاره هیڅوک نه دیغیږي او اوس یې یو داسي ښایسته زېری راباندي وکئ چي توبه !

زرغونې راته وویل:

چي څنګه زیری یې درباندي وکئ چي داسي خوشاله معلومېږې ،ما هم ورباندي خبره کړه ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته يې اوس نه وايمه چي زه او ته سره يواځې سولو بيا يې درته وايم .

زرغونې بيا پوښتنه وکړه:

ولي اوس د ويلو نه دی؟

ما ورته وويل:

يا اوس د ويلو نه دی.

زرغونې وخندله او وه يې ويل:

کاشکي هر وخت همداسي ښه زيري دربانديوکړي چي ته په خوشاله سې .

ما هم ورته وويل:

چي کاشکي داسي ښايسته زيري هميشه راکوي،خير تر هر څه وروسته د خوب وخت سو چي نظرجان اکا او ښځه يې راڅخه ولاړل او مور ته يې وويل:

مور بيديږو تاسي پوه سی او کار مو، مور هم اجازه ورکړه،دوی ولاړل اوس نوزه او زرغونه يواځې پاته سوو، زرغونې پوښتنه را څخه وکړه چي اوس نو راته و وايه پلار مي څنګه زيری دربانديکړی دی چي ته وربانديډېر خوشاله معلوميدې؟، ژر راته ووايه.

ما ورته وويل:

زيری نو دادی چي زه او ته به د تل لپاره سره يوځای کيږو،که خدای(ج) کول، ماچي کوم خوبونه ليدلي وه هغه اوس رښتيا کيـږي ،کوم اميد چي مي درلودی هغه ته رسيږم، ما چي دا خبري زرغونې ته وکړې ،زرغونه د يو څو دقيقو لپاره چپ پاته سوله او هيڅ ږغ يې نسوای کولای ،ما زرغونه و ښوروله او ورته ومي ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي چپ سوې تا هم زما په رقم خوبونه ليدل او اوس په فکرو کي غرقه سوې چي د ټول عمر لپاره به سره يو ځای سو ؟

زرغونې راته وويل:

چي سره يو ځای خو به سو ،که چيري زه ستا سره واده وکړم نو زما پلار او مور به يواځي پاته سي ،د دوی خدمت به څوک کوي، زه خو د دوی لپاره هر څه يمه ،که زه ځني واده سوم، دوی خوبه بيخي يواځي سي،په دغه فکرو کي ورکه ومه ،ته خو پوه سوې،ته زما په خاطر د يو څو وخت لپاره صبروکړه،واده خو هر وخت کيږي يو څو عمر وروسته به واده وکړو ،اوس به يواځي مينه کوو او دميني ژوند به تيره وو، واده به پرېږدو او زه به دومره مينه درکړم چي له حسابه وتلې وي،ايازما دا پشنهاد چي درته و مي کی راسره منې ؟

ما ورته وويل:

مه خوابدي کيږه صحي ده. زه هرڅومره صبر درته کوم پروا نه کوي او خوا مي هم نه بديږي هيڅ خبره نه ده،ستا هر پشنهاد مي پر دواړو سترګو قبول دی، ستا په خاطر خو ځان سره اور ته هم اچوم ،دا خولايو پشنهاد دی ، هر وخت چي تا راته وويل چي اوس به واده وکړو،نوهغه وخت واده سره کوو،راسه څنګ ته مي رانږدې سه هر وخت که تا راته وويل زه به هغه وخت واده درسره وکړم،چي ته خوشاله سې زه خو خوشاله يم، بس په غيږ کي مي ټينګه و نيوله او دخداي(ج) شکر مي ادا کئ، لنډ دا چي دومره ډيري خبري مو سره وکړې چي دا شپه بيا هم راباندي سهار سوه، د ملايانو اذانونه و سول زرغونې راته وويل:

نه دي ده خوښه چي يو ساعت بيده سو .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بې له هغه نه هم سهار سو، پروا نه کوی نن به هم ښه بد خوابه سو خوب خو په يوه ساعت نه پوره کيږي.

زرغونې راته وويل:

هر رقم ته چي ته وايي ستاخوښه ده.

ما ورته وويل:

زماخوښي ته چي ګورې نو بيا خوب نه کوو، خوب خو سهار هم کيږي اوس يوه ښه کيسه راته وکړه چي زه غوږ درته ونيسم .

زرغونې وويل:

ښه سو چي راياد دي کړل ،کور دي تل ودان اوسه تا چي کومي پيسې زما پلار ته ورکړي وې هغه يې هغه پوراوړي ته ورکړې او هغه پوروالړي ورته وويل:

چي لس ورځي وروسته به هغه نوري پيسې هم راکوې، ظالم به هره ورځ دروازه را ټکوله خو اوس مو غوږونه يو څه ځني پر ارامه سول.

ما ورته وويل:

چي څو يې درباندي دي تا خو هغه وخت راته ويل چي يواځي پينځوس زره دي ،اوس نوري هم دي ټولي يې څو درباندي باندي دي.

زرغونې راته وويل:

چي نوي زره يې را باندي وې پينځوس زره خو مو ورکړې،او اوس يې څلويښت زره لانوري پاته دي، ما تا ته نسواى ويلاى،خو د هغو نورو څلويښتو زرو وخت يې پنځه ورځي وروسته پوره کيږي. بيا به راځي بيا به دروازه راټکوي خداى(ج) مهربانه دى له يوې خوابه يې ورته پيداکړو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خو نو د میني په دریاب کي ورګډوم، چي هرڅه ئي راته ویلي وای ماورسره منل،د میني جذبې اخستی وم هرڅه مي ورسره کول،نومي ورته وویل:

که هر وخت هغه سړی تاسوته راغی نو بیایې زما دوکان ته را واستوی، زه یې ورکوم، تابه ماته په هغه شپه ویل ،ماورته ټولي پیسې هغه وارهم ورکولې، زما سره پیسې سته تا سي چا ته مه وایاست ،اوس خو زه یمه چي هرشي ته موضرورت وي ماته به وایاست .

زرغونې وویل:

چي نه پر تاخو مي بالا زړه نه کیږي او دا نوري پیسې چي هم ته ورکړې دا خو بیا ډیر بدکار سو او درباندي تکلیف هم دی .

زه یې نو په مکر څه پوهېدم چي په دې کې هم ددې چل دی ما ورته وویل:

چي نه پر ماهیڅ تکلیف نه دی زماسره ډیر پیسې سته اودا نوري پیسې هم زه ورکومه .

زرغونې وویل:

چي ته دومره ټینګیږې نو موږ به هم بل چا ته نه وا یو،که هر وخت هغه پور وړی راغي زه به یې دوکان ته در واستوم.

ما هم ورسره ومنله چي صحیح ده ، بیا مو نور بحثونو پسي را واخستل ترڅو چي سهارسو لمر هم راختلی وو،وروسته زرغونه ولاړه په چایو پسي، زه په خونه کي یواځي پاته سومه نیم ساعت ناست ومه،چي نظرجان اکا راغلی سلام یې را واچوی او پوښتنه یې راڅخه وکړه شپه دي په خیر سوه .

ما ورته وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما شپه خو پخير سوه ته څنګه وې خوب دي وکی پلار جانه زمانو دغه اول وار و چي پلار جانه مي ورته وويل.

نظر جان اکا هم راته وويل:

چي هو زويه ډير ښه خوب مي وکی،ډير ښه بيده سوی ومه .

وروسته مي بياورته وويل:

چي پلار جانه پر تا چي د هغه سړي پيسې باندي وې ،ما ته به دي ويلي وای چي ټولي پيسې مي پر يوه ځای درکړي وای ،تا نو ولي ماته نه ويل؟

نظر جان اکا راته وويل:

اوس دي لا کور ودان چي دغه دي راکړې، نوري زه له تا څخه نه غواړم اوس دي لا ډيري پيسې راکړې،دا نوري پاته زه له يو بل چا اخلمه،تا ته نور تکليف نه درکوم.

ما ورته وويل:

تاسو بل چا ته ويلای سی او ما ته نسی ويلای، زه مو اوس لکه زوی داسي يمه هغه پاته پيسې هم زه درکوم ؛که هر وخت هغه سړی راغلی تاسو يې زما دوکان ته را واستوی، له بل چا څخه يې غواړې او زما څخه يې نه غواړې .

نظر جان اکا وويل:

چي صحي ده چي ته وايې نو داځل يې هم ستا څخه واخلم،که څه هم پر تامي بيخي زړه نه کيږي،هر وخت که هغه پورراوړی راغلی زه يې دوکان ته درلېږم، يا به زه خپله ورسره درسم،لنډه دا چي په دغه رقم پېسې اخستل او زما ورکول او د دوی ډل ډول چلونه جوړولو پوره څلورنيمي مياشتي ونيولې، يوه ورځ مي انډيوالانو راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته څه کوې ته خو بيخي د زرغونې ميني ليونی کړی يې،مور خو دي بيخي هير کړي يو مور خو خير خپل کوردي هير کړی،او بل خپل ځان او مال دي ټول تباه کی، دوی چي هرڅومره پيسې و غواړي ته يې ورکوې، ته خو پر بانک نه يې ناست ،په خپلو لاسونو يې گټې او دوی ته يې ورکوې له دوی سره خو دا خبره معلومه کړه چي دا پيسې کومي چي زه يې درکومه زما په ولورکي يې مجرا کړی تر دوو ولورو دي لاډيري پيسې ورکړلې ، لابه نوري څومره پيسې غواړي د نن په کيسه کي که نه يې د سبا په فکر کي خو سه.

ما ورته وويل:

تاسي خو صحي واياست خو که ما ورته وويل او په دغه خبرو راڅخه خوابدي سول ،زه به څه کومه اوس خو زه پر ته د زرغونې څخه ژوند نسم کولای، داسي نه وي چي خوابدي سي او بيامي خواته هم نه پريږدي.

انډيوالانو مي وويل:

چي مور هم پوهيږو چي د زرغونې پرته ته هيڅ ژوند نسې کولای، مور هم ستا خوشالي غواړو بد نه درته غواړو او نه موبد درباندي پيرزو کيږي،مور دي انډوالان يو ستا خوشالي زمور خوشالي، ستاغم زمور غم دي، دا خبري چي انډوالانو راته وکړې زما هم د دوی خبري خوښي سوې اوله ځان سره مي همدا فيصله وکړه چي نن به داورته وايمه، چي دوی لا په دې کي څه وايي ،نو مي له انډيوالانو سره دغه وعده وکړه چي نن ورسره حتماً په دې اړه خبري کوم ،مور په داغه بحث سره اخته وو چي نظر جان بابا راغی او راته و يې ويل:

پنځه زره افغانۍ ته مي ضرورت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم بیله ځنډه ورکړې دا مي لا هم ورته ونه وویل چي څه په کوې دا مي ورته وویل چي ماښام درځمه نظرجان اکا وویل خپل کور دي دی ولي ما ته وایې، دایې راته وویل او را څخه ولاړی.

انډیوالانو مي وویل:

که دونه ډیري پیسې لرې نو موږ ته هم پینځه پینځه زره دورځي راکوه،موږ هم ضرورت ورته لرو .

ما ورته وویل:

نور مي مه په عذابوی ،نن به خبره ورسره وکړم.

دوی راته وویل:

چي وبه دي وینو،چي نن به لا څه وکړې، خیر خبري مو سره کولې چي ماځیګر سو، دوکان مي بند کی او راغلم دزرغونې کورته.

نظر جان بابا راته وویل:

نن څونه وختي راغلې ، عجیبه نه ده ؟

ما ورته وویل:

هو نن کار نه وو ځکه مي وختي دوکان بند کی ، موږ په خونه کي ناست وو چي زرغونه او مور یې دواړي راغلې سترې مسې یې را سره وکړه ،ټول په خونه کي سره ناست وو چي ماورته وویل:

ماخو نن یوه فیصله کړي ده چي تاسوته یې و وایم.

نظرجان اکا راته وویل:

څنګه فیصله دي کړې ده موږ هم په خبر که؟

ما ورته وویل:

فیصله مي داسي کړې ما چي کومي پیسې تاسو ته درکړي دي نو زه غواړم چي هغه دزرغونې په ولور کي را سره مجرا کړی او ولورېې مخکي له واده درکړم نن به د هغې ولور را معلومه وی کچیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيسې پاته کيدې نوري به هم درکړم ، ايا دا فيصله چي ما کړې ده صحي ده او ستاسو را سره خوښه ده؟

ما چي دا خبره دوی ته وکړه، نو نظرجان اکا خواشيني سو او ولاړ سو، زرغونې ته يې مخ ور واړوی او ورته وېې ويل:

چي ما درته ويلي وه چي دا چنداني سړی نه دی،يو ورځ نه يوه ورځ به خپله اصلي څيره ښکاره کړي،يو ځل خپله کومک راسره کوي بيا وايي چي هغه پيسې په ولور کي در سره مجرا کوم،زما خو هر څه ته يې زه بې له تا څه لرم نه مځکه لرم نه جايداد لرم، بيا يې ما ته مخ را واړوی او وه يې ويل:

چي تا راته ويل چي دا پيسې زه درکوم، زه خو خپله نه يم درغلی چي ما ته پيسې راکړه او نه مادرته ويلي دي چي ستا څخه پيسې غواړم تا به راته ويل چي زه يې درکوم بل چاته مه وايه زما سره سته او تا په دا دومره وخت کي موږ ته ولي و نه ويل چي زه يې بيا بيرته غواړم،تا خو به يوځل دا راته ويلي وای چي دا پيسې چي زه يې درکوم بيا به يې بيرته راکوی ،يوه ورځ دي و نه ويل نو اوس يې بيا ولي په ولورکي مجرا کوې،دا خبري يې په ډيري خواشنی سره ماته وکړې او له خوني ووتی خپلي خوني ته ولاړی، د زرغونې مور هم پسي ولاړه ، زه او زرغونه يواځي سره پاته سولو موږ دواړه ديو څو دقيقو لپاره غلي پاته وو،وروسته مي سوکه د ژړا ږغ تر غوږه سو، چي زرغونې ژړل.

ما ورته وويل:

چي ايا کومه ګناه مي وکړه ؟ ماخو ستا په خاطر داسي وکړل چي ته د ټول عمر لپاره زما سې.

زرغونې راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ستا سو په کار کار نلرم تاسي ښه سره پوهیږی دا یې راته وویل او په زوره یې وژړل ،له سترګو یې اوښکي وبهېدلې ؛ ما چي د زرغونې اوښکي ولیدلې اور راباندي بل سو، ماغزه مي په سر کي و ایشېدل پر سترګو مي توره شپه سوه ور ولاړ سوم په غیږ کي مي ټینګه ونیوله، ورته ومي ویل:

زه بخښنه غواړمه خطا را څه وسوه دا وار مي و بخښه بیا هیڅ کله هم داسي کار نه کوم ،خطا خو له هرچا کیږي له ملائیکو څخه هم سوې ده ،بې له تا مي دا ژوند نه دی پکار، ته زما ژوند یې ته مي هر څه یې ،زما په رګو کي له ویني څخه ستا مینه ډیره ده ، اخیر ته خومي پر خوا سه.

زرغونې راته وویل:

تا خوبه ما ته مخکي ویلي وای، چي زه داسي یو کار کومه ما درته خپله لار ښوده ،تا به زما سره یوار مشوره کړې وای ، اوس دي ټول کارونه خراب کړل، زه به اوس څه درسره وکړم .

ما ورته وویل:

ته هیڅ مه کوه فقط خوشاله اوسه زه هر څه سموم،هغه دم مي زرغونه خوشاله کړه،خوشپه ډیره بې خونده،بې مزه او دردمنه راباندي تیره سوه ، ټوله شپه ګیلې او بهانې وې ترڅو سهار سو، د چا یو وخت وو زرغونه په چایو پسي ولاړه زه یوائي په خونه کي پاته سوم،تریوه ساعته پوري په خونه کي یوائي وم،نظرجان اکا رانغلی اوکورداري یې راغله،له هغې سره مي خبري کولې او هغې راته ویل:

دزرغونې پلار دي خوابدی کی کیدای سي دلته را نه سي ما ډیر ورته وویل خو زما خبره یې و نه منله.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور کې زه خپله ورځم او خوشاله کوم يې،دستي د نظرجان اکا خوني ته ورغلم سلام مي ور واچوی،دومره په قهريې راته کتل چي بيخي يې زما سلام عليک نه کی، نو مي لاسونه ورمچ کړل ورته ومي ويل:

دا ځل به مي حتماً بخښې بل ځل ته که مي داسي کار وکی،نو بيا مي کورته هم مه پرېږده ، نوري ډيري زاری مي هم ورته وکړې،ترڅو په ډير تکليف سره مي بيرته خوشاله کی او د خپلي خوني مي را ولاړ کی په دا پخواني خونه کي کښېنستلو او هلته مو چای په ټولو سره يوځای وڅښلې ، ډيرمعذورت مي بيا هم ځني وغوښتی،چي په راتلونکي کي به بيا داسي کارنه کيږي ، دوی هم راسره ومنله چي موږ هم بخښلی يې ، بيا مي نو رخصت ځني و غوښتی، دوی هم رخصت راکی، له هغه ځايه چي را رهي کيدم نو بيامي د نظرجان اکا او د کورداري لاسونه ورمچ کړل او راغلمه دوکان ته له ځان سره مي داپريکړه وکړه ، چي دا واري به ژر نه ورځې، که دوی حال را وکی خو وربه سمه که يې حال نه را وکی بيا به خپله ژر نه ورځمه،په داغه فکر کي ومه چي انډيوالان مي هم ټوله راغلل هغوی راته وويل:

څنګه سو ماښام ، خبره دي ورسره معلومه کړه ؟

ما هم له سره ترپايه ټوله کيسه ورته وکړه ،چي داسي وسول مابيا داسي وکړل، دوی ټوله حيران پاته سول چي دا نو ولي بده وربانديي ولګيدل، ما ورته ويل چي زه هم نور نه بانديي پوهېږم، لنډه دا چي پوره درې هفتې تيري سوې چي نه نظرجان اکا راغی او نه هم د چا احوال راته راتلی او نه زه ورتلمه ،دا درې هفتې به څومره راباندي اوږدې سوي وي او زرغونه مي هم ډيره ياديده ،خو پلار يې زړه را مات کړی وو بيرته به مي زړه صبر کی ، خو بيا مي هم ډيره ياديده نفس مي پسي ختی د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليدو ته ليونى وم، خو ځان به مي ټينګ کى،اخير ته مي صبر ختم سو په دا څلورمه هفته مي ټينګ نيت وکړ چي نن به خامخا ورځمه هر رقم چي وي ،دوى خو دي بيخي په کيسه کي هم نه دي ،چي ورنه سپ يادوي دي لا نه، ماځيګر ناوخته سو دوکان مي وتړى او د زرغونې پرلور ور رهي سوم ، کور ته چي يې ور ورسيدمه دروازه مي ور وټکوله دروازه يې بنده کړې وه ،زه به چي هرکله ورته راتلم دروازه به يې خلاصه وه،خو دا واري يې دروازه ډيره وختي بنده کړې وه،بيا مي دورازه ور وټکوله چا ځواب را نه کى ،د دريم ځل لپاره مي بيا دروازه ور وټکوله خو هيڅوک دروازه نه راخلاصوي او نه هم ځواب را کوي حيران وم چي څه وکړمه بالانو تلمه زړه مي راته وويل يواري به يې لا ور وټکوم که يې خلاصه کړه خو ښه کنې ځم به، د څلورم ځل لپاره مي بيا وروټکوله، چي نظرجان اکا دروازه را خلاصه کړه داسي وارخطا معلوميدى، ستړې مسې يې هم يوقسم ته دوارخطا په ډول راسره وکړه ،ماپوښتنه ځني وکړه چي ولي داسي وارخطا يې څه خو به پيښ سوي نه وي؟

نظر جان بابا وويل:

هر څه سم دي خير او خيرت دى راځه کورته .

ما بيا ورته وويل :

دروازه مي ډيره و ټکوله ولي مو نه راخلاصوله ؟

بيا يې راته وويل:

په خبرو اخته وو هيڅ مو نه ده اوريدلې بخښه غواړم، ښه ته دا راته و وايه دا دومره ډير وخت چيري وې چي نه معلوميدې ؟

ما ورته وويل:

کندهار ته تللى وم د دوکان لپاره مي سودا راوړل هلته يو مشکل راپيښ سو وځنډيدم،دا خومي ده ته درواغ وويل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيائي راته وويل:

څه مشکل در ته پيښ سو؟

ما ورته وويل:

بس يو کوچنی مشکل وو په خير تير سو،بيايې زما څخه هم پوښتنه نه ده کړې،ولاړلو خوني ته زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم ستړې مسې وکړه،خو مور يې رانغله له زرغونې څخه مي د هغې پوښتنه وکړه چي چيري ده ؟

زرغونې راته وويل:

په هغه بله خونه کې ده ، خوريی(د خور زوي) يې راغلی دی له هغه سره ناسته ده .

ما ورته وويل:

خورئی يې ولي دلته نه راځي زه به هم ورسره شناخته سم.

زرغونې راته وويل:

ورکوه يې هغه مو بيخي په تا خبر کړی هم نه دی چي ته دلته راغلی يې که يې وليدلې چي ته دلته يې نو خامخا شک کوي، چي دا پردی سړی په دا وخت کي دلته څه کوي.

ما ورته وويل:

که داسي وي نو زه به ولاړسم،څه خبره خونه ده.

زرغونې هم وويل:

که نن ولاړ سې ښه به وي ،سبا بيا راسه هغه سبا ته بيرته ځي که دي خوانه بديږي ؟

ما ورته وويل:

دا خو د خوابدېدو خبره نه ده چي خوابده کړم، زه هم ځمه نو له دوی څخه مي اجازه را واخسته او ځني راغلم کورته ،په کورکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چورت را ولویدی چي زرغونې خو ما ته ویلي وه، چي مور، هیڅ خپلوان نه لرو او اوس یې د خاله زوی دکومه پیدا سو،بیامي خپل ځان ته دا تسلي ورکول ، چي کیداي سي له خپلوانو سره به خوابدي وي،اوس خو ډیر داسي خلک سته چي خپلوان په خپلوانو کي نه حسابوي ،پردي یې بولي په دې خاطر چي اوس له خپل نه پردي له چا سره ښه کوي، خپل نه غواړي چي له ځانه یې بل خپل لوړ وي او دی له هغه څخه کم وي، په همدې خاطر یې دا درته ویلي دي چي هیڅ خپلوان نه لرو،خیر دا هر څه مي پرېښودل ،د ماښام ډوډۍ تیاره سوه ډوډۍ مي و خوړله ،خو چنداني خوند مي نه ځني واخستی، د بیده کیدو کوښښ مي و کړی خو هیڅ خوب نه راتللی ،تر ډیره پوري ویښ ومه یو وخت بیده سوی وم،تر دریو ورځو پوري د زرغونې کورته نه وم تللی په دا څلورمه ورځ مي بیانیت وکی چي نن شپه به ورځمه له خیره،مازدیګر ناوخته وو چي بیا یې کورته ورغلمه ،په سرای کي زرغونه وه ماورته وویل:

چیري دی پلاردي؟

زرغونې راته وویل:

پلار مي په خونه کي دی زما د خاله له زوی سره ، ولي کارورسره لرې ؟

ما ورته وویل:

یا داغسي پوښته مې کول،ښه د خاله زوی دي تر اوسه نه دی تللی ،نو زه به بیرته ولاړ سمه کورته.

زرغونې وویل:

یا ولي ځې،هغه په خپله خونه کي ناست دی ،زه او ته به په دا بله خونه کي کښینو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه هم ورسره راغلم خوني ته هلته دواړه سره کښېنستلو،نومي زرغونې ته وویل:

چي تاڅلور ورځي مخکي لا ویلي وه چي هغه سبا ځي خپل کورته، تر اوسه پوري لانه دی تللی ؟

زرغونې راته وویل:

هغه تر تا پوري معطله دی،زه ځمه زما پلار درته را استوم له هغه سره خبري وکړه هغه به پوره معلومات درکړي، دغه یې راته وویل او را څخه ولاړله له هغې خوا نه نظرجان اکا راغلی ستړې مسې یې را سره وکړه راته وې ویل: ښه سو چي راغلې کنې زه سهار خپله دوکان ته درتلمه .

ما ورته وویل:

ولي کومه نوې خبره پیښه سوي ده ؟

نظرجان اکا راته وویل:

چي هو خبره خو نوې ده هغه دا چي ما او د زرغونې مور دا فیصله کړې ده چي زرغونه لویه سوې ده بالا به یې ورکړو،اوس مو لاهم غاړي باندي بندي دي ،چي هسي واده سي هغه به ښه وي.

کله چي مي دا خبري له نظرجان اکا څخه وا وریدلې نو ما ته خندا راغله او دومره زیات خوشاله سوم ، چي په کالوکي نه ځایدم په دې خاطر ما دا فکر کوی چي ما ته یې را کوي او زرغونه یې اوس مجبوره کړې ده چي واده وکړي،ما ورته ویل ستاسو خوښه ده:

تاسو چي هره فیصله کړې وي هغه صیح ده، ځکه تاسي خو د هغې مور او پلار یاست هر رقم ته چي تاسو وایاست زما هم درسره خوښه ده.

نظرجان اکا راته وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیر ښه کار و سو چي ستا هم راسره خوښه سوه، موږ هم ستا خوښې ته کتل، اسدالله جان ښه اخلاقي او ښه ځوان دی او له بلې خوا خپلوان هم یو .

ما ته چي یې د اسدالله نوم را واخیستی اور راباندي بل سو ماور ته وویل:

کوم اسدالله،او اسدالله څوک دی؟

نظرجان اکا وویل:

ولي ته اسداالله نه پېژنې ، اسدالله خو دزرغونې د خاله زوی دی له یوې هفتې راهیسته دلته زموږ په کورکي راسره اوسیږي ،په هغه بله خونه کي ناست دی،هغه هم په دې دوستی خوشاله دی.

ما له ډیري خواشینی څخه ورته وویل:

چي ولي مو پخوا اسدالله ته نه ورکوله او ولي هغه پخوا نه غوښتله ،اوس چي اوبه تر ورخ تیري سولې اوس یې ورکوی ،تا په خپله راته ویلي وه چي زرغونه له تا سره مینه کوي او بل هیڅوک یې نه خوښیږي او نه د هغې بل څوک خوښ دی، ته څنګه د هغې خوشالۍ په اوبو لاهو کوې او د هغې ژوند ورتباه کوې، خو هغه هم له ماسره مینه کوي ولي د هغې خوشالي په اوبو لاهو کول غواړې ،ته څنګه پلاریې ؟

نظرجان اکا وویل:

دا کار خو یوازې زما نه دی خوښ ،بلکي د ټولو خوښ دی د زرغونې هم خوښ دی، هغې خپله راته وویل چي زما اسدالله تر هر چا خوښ دی او زه له اسدالله سره واده کوم. که یې نه منې له هغې څخه خپله پوښتنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چي يې راته وويل نو بيخي مي عقل له سره ولاړی دومره خواشيني سومه چي له نظرجان اکا څخه را ولاړ سومه او راغلم دا بلي خوني ته،چي اسدالله پکښي کي ناست و . وار له واره مي ورته وويل:

چي زرغونه زما ده او زما به وي له زرغونې سره يواځي زه واده کولای سم نه بل څوک او نه چا ته دا حق ورکومه چي واده ورسره وکړي،هغه زما روح زما تن او زما ژوند ګرځېدلې ده ،بې له هغې څخه ژوند په کار نه لرم او که زما پرته بل چا و غوښتله ،نو يا به زه پر دې دنيا يمه يا به هغه،يا به زه ژوندی يم يا هغه،نوره دي خپله خوښه چي کوې يې او که نه ستا اختيار دی، دا خبري مي په ډير جدي انداز ورته وکړې،ما چي کله دا خبري ورته کولې نو اسدالله داسي رپېږدې دی لکه تبي چي نيولی وي وروسته يې له کوره را ووتلمه راغلمه خپل کورته له خواشينی څخه مي نه ډوډۍ خوړلې ده او نه مي تر سهاره سترګه پټه کړې ده. سهار دوکان ته راغلمه او انډيوالانو ته مي وويل :

چي ماښام خو داسي کيسه پيښه سوه او ما ته يې داسي وويل.

انډيوالانو مي راته وويل:

ته بيغمه اوسه موږ خو درسره يو هيڅ غم مه کوه. دوی يې پرته له تا ځنګه بل چاته ورکولای سي اوکچيري يې ور هم کړه نو موږ يې په زور درته راوړو او تاته يې تسليمه وو، نور ته څه غواړې او بل اسدالله ته تا پخپله ويلي دي هغه به دا کارځنګه کوي.

زماهم د انډيوالانو پلان او خبري خوښي سوې، دغه تصميم مو په ټولوسره خوښ سو ،چي که يې پرته له ما بل چاته ورکړه دغسي به ورسره کوو،خو خوامي ډيره بده وه،په دې چي که نظرجان اکا هر څه راسره کړي وای خو خير،نو زرغونې به ولي دومره بې وفايې راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوله، هغې خو هم زما سره ډېره مینه کوله او هغې ولې زه نه کړم خوښ،په دې کې د دې څه مقصد دی،چې زه یې پرېښودم او اسدالله یې خوښ کی ما خو یې تل خواهیشات پوره کړي دي ؛هرڅه به چې د دې خوښ سول مابه ورسره منل ، د هغې ناخوښه یو کار مي هم نه دی کړی،حتیٰ خوا یې لا هم نه ده راڅخه بده سوې ،چې زه یې پرېښودلم او د دې هیڅ خوانه وه بده ،او نه هم زما پر خوا وه دا کار خو باید دې نه وای ورسره منلی ،په رښتیا چې دومره ځني خفه سولم که انډیوالانو راسره خوښ کړې وای،ما به زرغونه پرېیښې وای او تر تیر سوی به وای،انډیوالانو مي نکړه راسره خوښه، راته ویل به یې ته خو لیونی سوی یې دومره مصرفونه دي ورباندي وکړل او اوس یې پرېږدې . ته خو یو څه عمر صبر وکړه چي څه کیږي او څه پېښیږي موږ هرڅه درته سموو.

خیر په داغه کي پوره درې میاشتي تیري سوې خو د زرغونې د ورکولو درک معلوم نسو او نه زه بیا ورغلی یم او نه مي حال ورباندي درلودی او نه بیا دوکان ته نظرجان اکا راغلی دی اوس دومره حال ورباندي لرمه چي زرغونه یې تر او سه نه ده ورکړې او زه اوس ورباندي پوه سوم، چي دوی ډېر چالاکه دي ځکه اول یې ما ته راکول،خو ما ته یې را نکړه او اسدالله ته یې ورکوله او اسدالله ته یې هم نه ده ورکړې او اوس یې له تا سره قول کړې ده، زما نور سره نه باندي خلاصیږي چي د دوی څه هدف دی او چا ته به یې ورکړي ،دغه وه زما او د زرغونې په ژوندکي راغلې او تیره سوې کیسه چي تا ته مي ټوله کیسه وکړه، زه اوس هم په زړه کي هغومره مینه ورسره لرم لکه پخوا چي مي ورسره درلوده. زه خو یې په دام کي بند کړی وم اوس یې ته هم پکښي بندکړی یې زما خو دا زړه ته نه لویږي چي تا ته به یې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درکړي او زه سر له ننه له زرغونې څخه تیر یم ځکه ته تر ما زیاته مینه ورسره کوې او خدای(ج) دې ستا روزي کړي.

ما ته چي احمد بیچاره ټوله کیسه وکړه، ډیر زړه مي باندي وسوځیدی ځکه په رښتیا هم چي د افسوس کیسه یې وه .او ډیره ناجایزه ورسره سوې وه . نو مي احمد ته دا وعده ورکړه چي که ستا کیسه رښتیا داسي وي او دغه کیسه مو په منځ کي تیره سوې وي،نو زرغونه ستاده او ستا به وي زه هم درسره ملګری یم زه خپله له خپلي مینه څخه تېرېږم اوتاته یې دربخښم.

احمد راته وویل:

زه پښتون یم او هیڅ کله درواغـوته ضرورت نلرم ،کچیري زمایوه خبره هم درواغ سوه نو زه بیا ځان ته نه پښتون وایم او نه ځان رښتنی بولم.

ما ورته وویل:

چي خیر دی احمد جانه وروره ! خدای(ج) به هر څه اسانه کړي زه اوس درڅخه ځمه،زه به ځان ته نور معلومات هم ترلاسه کړم بیا درته راځم،نو مي له احمده اجازه و غوښته او ځني راغلم کورته او دماښام درا رسېدو په انتظار ومه ،ماښام وروسته ترډوډۍ ورغلم د زرغونې کورته ،هلته مي له ټولوسره ستړې مسې وکړه او ټولو راته ویل لږ وارخطا معلومېږي څنګه سو هغه نفر دي پیدا کی ؟

ماورته وویل :

یانن مي کور کار درلودی سبا ورځمه دوی مي په دې پوه نه کړل چي له احمد سره مي ولیدل ، د خوب وخت راغلی نظرجان اکا او کورداري یې رخصت راڅخه و غوښتی،ما هم اجازه ورکړه او دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړل ، زه اوزرغونه په خونه کي يواځي پاته سولو، نومي زرغونې ته وويل:

يوه پوښتنه درڅخه کومه رښتيا به راته وايې؟

زرغونې راته وويل:

چي ماتر اوسه تا ته درواغ ويلي دي ؟

ما ورته وويل:

چي درواغ نه راته وايې نو داراته و وايه زه پر تا څومره ګران يم؟

زرغونې وويل:

چي دونه راباندي ګران يې چي بې تا ژوند هيڅ خوند نه راکوي اونه مي په کار دی.

ماورته وويل:

داسي به نه وي؟

زرغونه وويل:

داغسي ده لکه زه چي وايم و مي ازمويه .

بيا ما ورته وويل:

که داسي وي نو ستا دي د پاک خدای(ج) په مقدس نوم باندي قسم وي چي ستا او د احمد په منځ کي څنګه کيسه وه او څه مو په منځ کي تير سوي دي ،ماته ټول معلومات ته په خپله خوله راکړه .

زرغونې چي زما له خولې نه دا واورېدل رنګ يې تک سور سو او و يې ويل:

چي کوم احمد !احمد څوک دی زه خو د احمد په نامه څوک پېژنم هم نه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای(ج) په نوم سره مي قسم درکړی دی . هغه احمد درته ښيم چي له تا سره يې ترما زياته مينه کول او اوس يې هم درسره لري، ما له هغه سره نن وليدل او خبري مي ورسره وکړې او هغه خپله کيسه ټوله راته وکړه او اوس زه غواړم ستا له خولې څخه هم دا واورم چي په څه رقم سره شناخته سواست څنګه مو سره وليدل او څه مو په منځ کي تيرسوي دي ټوله کيسه به راته رښتيا رښتيا کوې ؟ بيا به زه فيصله و کړم دا چي ته رښتيا وايې او که احمد، نور نو ځان بي خبره مه اچوه زه په هرڅه خبرسوی يم.

زرغونه هم پوه سوه چي احمد کيسه ورته کړې ده او ما هم ډيره مجبوره کړه تر څو خپله کيسه يې داسي شروع کړه :

احمد هيڅ کله هم له ما سره مينه نه درلوده او نه په مينه پوهيدی، زه له اوله د هغه په بد نيت پوهېدمه چي غلت سړی دی ،هغه هيڅ کله ما ته د ميني په سترګه نه دي کتلي نه يې راته کتل ، زه د زرغونې په خوله کې ور ولوېدمه چي ته په دغه قانع يې چي احمد په مينه نه پوهيدی؟

زرغونې وويل:

هو زه قانع يمه چي هغه په مينه نه پوهيدی، احمد زما د پلار خوښ وو مګر زمانه وو خوښ پلار مي راته وويل چي لوره ته اوس ځوانه سوې يې بالا دي نو د واده کولو وخت دی او واده به دي کړو، خو ما نه ورسره منل ما به ورته وويل چي که زه واده وکړمه نو ستاسو خدمت به څوک کوي ،ځکه مور مي سپين سرې ده او ته هم اوس ډير سپين ږيری يې؛ واده خو هر وخت کيږي پلاره! خو زما پلار نه راسره منل، تر څو زه يې مجبوره کړمه ما ورته وويل داچي ته راته وايې نو ستا کار او ستا خوښه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو يې يوه شپه احمد كورته راوستلى وو، زه يې دې ته مجبوره كړمه چي ورسره و وينم كچيري يې زه خوښه سوم نوبه مي وركړي ،زه خوني ته په ډېر كم جرئت سره ورغلمه او له احمد سره مي سترې مسې وكړه، په دا اول وارسترې مسې كي راته معلوم سو، چي ډېر غلت سړى دى، ځكه ما په لاس سترې مسې ورسره وكړه ،نو ده مي لاس په خپل لاس كي ټينګ كى ،دومره يې ټينګ كى چي نږدې وو چي ږغ راشخه و سي خو ځان مي ټينګ كئ څه مي و نه ويل لاس يې را ايله كئ او ورسره كښېنستمه .

پلار مي احمد ته وويل:

چي احمده زويه زرغونه خو داده ،خوښه دي سوه ؟

احمد ورته وويل:

هو خوښه مي سوه.

نو مي پلار د احمد سره د واده كولو او زما د وركولو خبري را واخستې، زه نو له ډېره شرمه څخه له خوني را ووتلمه، راغلمه اشپزخانې ته د ماښام ډوډۍ مي برابروله، ډوډۍ مي سره برابره كړه خو خوني ته مي نسواى ور وړلاى، نومي خپلي مور ته وويل:

چي ډوډۍ ته وروړه زه يې نسم ور وړلاى ، مور مي هم دوى ته ډوډۍ ورووړه، بيا مي چاى هم ور واستولې،د يوه ساعت په اندازه به زه په خونه كي يوائې ومه چي مورمي راغله ، او راته و يې ويل:

چي خداى(ج) دي بخت در خلاص كړه لوري بس ده زموږ ډېر خدمت دي وكى، ستا څخه موږ ډېر خوشاله يو،خداى(ج) دي زموږ په حق كي غاړي مه بندوه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورجاني ما ته دا خبري مه کوه زه خو ستاسو اولاد يم او اولاد هيڅکله د مور او پلار حق نه سي اداکولای، تر څو چي زه ژوندی يمه ستاسو خدمت پر ما حق دی او دا پر ما فرض دی چي ستاسوخدمت وکړم موركي ! زه اوس واده نه کوم زه ستاسو په خدمت کولو کي خوشاله يمه ، ما مه ورکوی.

خو مور مي په دې خبره سخته په غوصه سوه او راته وه يې ويل:

ته چي هر څه وايې مورې دي هيڅ خبره نه منو بالا دي ورکوو مورې خپل خدمت په خپله هم کولای سو . زه يې اخير دې ته مجبوره او راضي کړمه ،چي د احمد سره واده وکړم،نو ما هم له مور سره ومنل چي ستاسو خوښه وي زه نو څه پکښي ويلای سم واده مي کړی ،ما ته خوب راغی او مور مي هم راسره بيده سوه،پلار مي له احمد سره بيده سوی وو،سهار سو او د سهار چای يې هم زمورې کره څښلي وې بيا تللی وو.

پلار مي ډېر خوشاله معلوميدی او راته و يې ويل:

چي د احمد خو ډيره خوښه سوې ،که کور يې هم ورسره خوښه کړه واده درسره کوي.

مور مي پوښتنه ځني وکړه:

احمد څه ويل ؟

پلار مي ورته وويل:

زرغونه يې ډيره خوښه سوه او ويل يې چي زما خو خوښه ده خوزه به کور هم مشوره وکړمه،کچيري دکور هم راسره خوښه سوه نو بيا درته راځمه احوال دستي درکوم .

مور مي ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي خدای(ج) دي وکړي چي کور يې هم ورسره خوښه کړي.خو دغه د دوستی او واده کولو خبري مو تر دوو ورځو پوري په کور کي کېدې،وروسته تر دوو ورځو څخه احمد بيا زموږ کور ته د شپې راغی ،پلارمي ورسره ناست وو،زه او مور مي نه وو ورغلي ،مور مي راته ويل درځه چي ما او تا هم ورسو ما ډير ورته وويل چي ما پرېږده ته يواځي ورسه ،زه خو يې لېدلې يم ،خو مور مي نه را سره منل او زه يې هم ور وستمه ،هلته مو له احمد سره ستړې مسې وکړه او کښېنستلو، احمد نو ما ته دومره کتل ،چي ما بيخي لوړ کتلای نسوای او ماته د ده داسي نيغ کتلو هيڅ خوند نه راکوی، د همداسي نيغ نيغ راته کتل خو ما نه ورته کتله، وروسته احمد زما پلار ته وويل چي ما خو کور مشوره وکړه او ټولو راته وويل چي ستاخوښه وي نو موږ څه پکښي وايو،موږ دي لا له تکليف نه خلاص کړو چي ستا په مرکه وګرځو،خو خبره دا ده ته يو څو عمر صبر وکړه موږ به يو څه پيسې پيدا کړو بيا به په مرکه ورسو ،اوس خو دي خبره هم ورسره خلاصه کړې ده ما هم ورسره خوښه کړه چي بيخي مي خوښه ده ، پروا نه کو ي يو څو عمر به صبر سم څه خبره نه ده،ايا اوس ستاسو هم داسي راسره خوښه ده لکه زما کورنۍ چي خوښه کړې ده ؟

زما مور او پلار ورته ويل پروا نه کوي اوګره په تلوار نه سرېږي يو څو عمر به انتظار سو زموږ هم درسره خوښه ده .

نو احمد ما ته مخ را واړوی او وې ويل:

چي زموږ او ستاسو خو خوښه سوه ،چي دزرغونې به خوښه وي که يا؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زما خوښي ته لا هم ګورئ ،دا په ما اړه نه لري ،دا زما د پلار او مور کار دی،زه د دوی په کار کي څه نسم ویلای دوی ته راته خوښ کړی يې او چي دوی هر څه راته و وايي زه هغسي کوم.احمدماته وويل:

د مور او پلار خو دي خوښه ده .

ما ورته وويل:

د دوی چي خوښه ده زما هم خوښه ده،زه څه نه پکښي وايم او نه څه پکښي ځايږي دا مي ورته وويل او ځني راولاړېدمه،چي مور مي راته وويل:

کښېنه چيري ځې؟

ما ورته وويل:

ډوډۍ تیارومه بير ته راځمه .

مور مي راته وويل:

ته دلته کښېنه ، نن زه خپله ډوډۍ تیاروم او راوړمه يې ،ما نه غوښتل چي مورمي ډوډۍ تیاره کړي ،خو مور مي زه نه پرېښودم چي زه يې راوړم او خپله په ډوډۍ پسې ولاړه، زه هم په خونه کي کښېنستمه،په دې وخت کي مي پلار هم له خوني و وتی ،زه او احمد يواځي پاته سولو،زه غلې ناسته ومه هيڅ رږغ مي نسوای کولای چي احمد راته وويل:

ترڅو چي دي پلار او مور راځي څنګ ته خو مي راسه ،هغه بله شپه هم رانغلې زما چورت او فکر له تا سره وو چي رابه سې ،تر ډيره درته معطله ومه خوستا درک معلوم نسو ولي رانغلې،څوک داسي کوي لکه ته چي يې کوې.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته خو داسي خبري کوې لکه د عمر چي سره شناخته يو .

احمد راته وويل:

شناخت نو څه وخت غواړي .

ما ورته وويل:

وخت غواړي تر څو ته زما او زه ستا په خوی پوه شم .

احمد بيا راته وويل:

په دا رقم چي ځان ليري ليري کوې او زما څخه شرمېږي زړه ته مي نه لويـږي چي په يوه کال کي دي هم سره شناخته سو ،خير دا خبري پرېږده اصلي خبره واوره؛ نن ماښام زه درته معطله کېږم ستاپلار ته اجازه ورکومه چي په خپله خونه کي بيده سي ، کله چي دوی بيده سول نو ته به بياراځې،اوس خو ډيري خبري نسو سره کولای،کله چي راغلې نو يو دبل د خوي په باره کي به هم سره و ږغيږو،ګوره چي پاته نسې.

ما ورته وويل:

چي دا کار هيڅ امکان نه لري ،تر څو چي مو واده نه وي سره کړی زه يواځي هيڅ کله هم نه سم درسره ليدلای او نه درته راتلای سم.

احمد راته وويل:

ښه چي داسي ده خو اوس مو هم واده نه دی سره کړی ولي راسره ناسته يې .

ما ورته وويل:

اوس زه يواځي نه يمه راغلې، خپلي مجبوری راوستې يم، د دې خبرو په اوريدو سره احمد لږ څه احساساتي سو او راته و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته هم زما دا اخيره خبره واوره،زه نن شپه دلته يواځې پاتېږم که رانغلي نو زمادي په خدای(ج) سره قسم وي که بيا په ټول ژوند درته راسم يا مو د کور خواته وګورم دا نو زما اخيري فيصله ده.بيخي مه راځه.

د احمد دقسم په اخيستلو سره زما زړه هم يو څه نرم غوندي سو ،خو زه هم ورته احساساتي سوم چي هغه ستا کار دی هر څه چي کوې هغه کوه که راځې که نه راځې.ما چي دا ورته وويل،نه بيا ده بحث کړی دی او نه ما دواړه سره چپ سولو، ترڅو پلار مي راغی او احمد ته يې وويل:

دوکانداري دي څنګه ده ؟

احمدورته وويل:

بيخي ښه ده ګذاره کيږي،دوی په خپلو خبرو سره اخته سول زه له خوني را و وتلمه ،چي مور مي بيا راته په غوصه سوله چي ولي له خوني را ووتلې ما ډوډۍ تياره کړه، درځه ډوډۍ نن ټول يوځای سره خورو.

ما ورته وويل:

زه له احمد سره ډوډۍ نسمه خوړلای، موري زه يې يواځې په خونه کي خورم تاسي يې ورسره وخوری ،خو مور مي راسره ونه منله چي نن به ډوډۍ له احمد سره خورو .

مانه غوښتل چي ورشمه خومورمي مجبوره کړمه او خوني ته يې ور وستلم،هلته مو په ټولو سره يوځاي ډوډۍ وخوړه ،د ډوډۍ خوړلو په وخت کي مي مور او پلار په خبرو سره اخته سول ،چي احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي تا خوويل ډوډۍ هم نه درسره خورم،څنګه راغښي او ولي
دي زماسره ډوډۍ وخوړه ؟

ما ورته وويل:

چي مجبوره سومه کنې ما خو نه درسره خوړله.

بيا يې راته وويل:

چي ماښام به هم مجبوره سې ،زه نن شپه ستا په انتظار يمه او تر هغه وخته نه بيدېږم تر څو چي ته نه يې راغلې .

ما ورته وويل:

چي دا خيال دی له ذهنه وباسه ،هيڅ امکان نه لري چي درته راسم .

بيا يې سوکه راته وويل:

زه انتظار يمه نور نه پوهېږم .

کومه ډوډۍ چي مي خوړلې وه هغه يې راباندي زهر کړل،وروسته تر ډوډۍ خوړلو زه ځني را ولاړه سومه، راغلمه خپلي خوني ته او په ځای کې بيده سومه، خو خوب نه راتلی ناحقه چورتونه راوليدل چي دايې څه درته وويل قسم يې هم واخستی، که نه ورځې بيا خو په ټول ژوند نه راځي نو دا متل را ياد سو چي يوې خوا ته پړانګ دی بلي خواته پانړ ،که نه ورځی بيا خو نه راځي او بل مور او پلار مي دومره ور ته خوشاله دي چي بيخي ډير، زه څنګه د دوی خوشالي له خاورو سره خاوري کړم ،نو مي دا نيت له ځان سره ونيوی چي ورځم به او زه دومره زړه هم نه لرمه چي خوني ته خپله ورسمه او څنګه ورسم ،چورتونه مي سره ګډوډ سوله چي له ډيرو چورتو له کبله مي پر سر درد سو، په ځای کې ويښه پر ته ومه چي مور او پلار مي هم ځني راغلل خپلي خوني ته او دواړه بيده سول، ما نو خپل مور او پلار ته ځان په خوب اچولی و، چي زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نو بيده يمه اوس زه دې ته معطله ومه چي دوی دواړه ښه بيده سي نو به ورسم، کله چي زه په دې ښه يقيني سوم چي دواړه ښه بيده سول نو زه هم له ځايه راپورته سوم ډېر کرار کرار له خوني را و وتلمه او راغلمه د احمد خوني ته ،دروازه يې په ځان پسي ټينگه کړې وه،دروازه مي خلاصه کړه او خوني ته ورننوتلم.غوږ مي ونيوی چي احمد ويښ دی که بيده ،ماغوښتل چي وروږغ کړم خو احمد خپله را باندي ږغ کړل او و يې ويل راغلې ولي دومره و ځنډېدې .

ما څه نه ورته ويل.

بيا يې راته وويل:

پلار دي غوښتل چي ته دلته زما سره بيده سي ، ما ورته وويل چي زه يواځي بيدېږمه تا نه په تکليف وم ،ځکه زه پوهېدمه چي ته راځې دا يې وويل او تر لاس يې ونيولم خپل ځان ته يې ورکش کړمه،کله چي يې زه تر لاس ونيولم له دردده مي ورته پر سترگو توره شپه سوه،خوزه ډېره مجبوره ومه هيڅ ږغ مي بيا هم نسوای ورته کولای،او ورسره کښېنستمه .

احمد چي هررقم پوښتنه راڅخه وکړي ، زه ځواب نه ورکومه،تر څو چي يوه اوږده کيسه يې راته شروع کړه . ماورته ويلي هم نه و،کيسه يې وکړه خو زما سر هم نه سو باندي خلاص چي څه يې وويل،کله چي يې کيسه خلاصه کړه نو وروسته يې زما په ويښتانو کي لاس واچوې او سر يې را گـروی .

ماورته وويل:

چي سر گرول خو د ښځو کار وي ته خو نارينه يې ؛ما په دې خاطر ورته وويل چي گوندي ننگ ورسي اوخواشنی سي او راته و وايي چي څه بالا خپلي خوني ته ، خو دا خبره يې راته ونه کړه، بيايې راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل چي ته دونه ډېره راباندي ګرانه یې چي څه درته و وایم په همدې خاطر زه ستا سردرګـروم، دا چي ته په سر ګـرولوخفه کېږې نو ته بیا زما سر را وګروه .بې له دېنه چي ماورته ویلي وای ،زما په غیږ کي یې خپل سر کښېښودی چي اوس زماسر را وګـــروه.

ما یې هم سر ورګـــروی ،زما د سر ګـیــرول ډېرخوند ورکی راته و یې ویل چي داسي په خوند سره ګـرول، خوزما د مور هم نه دي زده.

ماته چي یې دا وویل زه ډېره ورته خواشنې سومه نو مي سر دومره ټینګ ور و ګروی چي زما دا ګمان و چي اوس به یې د سر پوست وا وړي او ویني به سي، خو ده راباندي برغ کړل ،که زما ټول پوست په نو کانو جلا هم کړې،لا به اف درته و نه کړم ،نور یې هم ټینګ را وګروه.

بیامي زړه ورباندي وسوځېدی بیا مي بیرته سوکه سر ورګروی.

بیا یې راته وویل:

زرغونې زما خو بیخي خوښه اوقبوله یې،ایا ستا هم زه قبول یم ؟که دي خوښ یم هم راته و وایه او که دي خوښ نه یم هم راته و وایه ،ځکه دا خو د زورکار نه دی بلکي د رضا کار دی،په دې کار کي باید چي د دواړو طرفه خوښه وي .

ما ورته وویل:

زما پلار او مور خوښ کړی یې، زما هم خوښ یې،ځکه زما اختیار د دوی په لاس کي دی.

ما چي دا ورته وویل دستي راپورته سو زما لاسونه یې مچ کړل او وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

جار دي له دې نرمو او نازکو لاسو سم، چې دا خبره مې ستا له خولې څخه واوریده، چې ستا خوښه سوه د هغوی خو بیخي خوښه ده .

ما هیڅ ږغ ورته و نه کی، نو دی هم وار په وار راسره سپین سترګی کیدی بیا یې زما پر مخ لاس راتیر کی،ما ږغ نه ورته و کی،نو دی پوه سو چې څه نه وایي، نو یې ساتیری راسره شروع کړی او زه یې خپلي غیږي ته ورکش کړمه ،زما سر یې په خپل زړه پسې ونیوی؛ دومره ټینګ یې نیولی وو چې زما ساه بنده سوه او ځان مې په زورځني خلاص کی .

احمد راته وویل:

که تا نه وای ایسته کړی ،ما به تر سهاره پوري له خپل زړه څخه نه وای ایسته کړی.

ما ورته وویل:

ما ته نو اوس اجازه راکړه چې ولاړه سم،تا قسم کړی و زه خو خپله نه درته راتلمه .

احمد راته وویل:

ورسه کور دي ودان چې راغلې ،زما خو دا خیال و چې نن به مې ستاسوپه کور کي اخیري شپه وي ،زما هم درته اجازه ده ورځه په مخه دي ښه. زه هم ځني راغلمه خپلي خوني ته او پر خپل ځای پرېوتلم، سهار راکښېنستمه چای مې پخې کړې د سهار چای یې هم راسره وڅښلې بیا ولاړی ډیر خوشاله وو،کله چې دوکان ته تللی و نو هلته په دوکان کي چې به په مخه څوک ورتلل، نو دا کیسه به یې ورته کوله چې ما خو ماښام داسي شپه تیره کړه، داسي سات مې تیر سو داسي او داسي... زه نو په دا کیسه نه ومه خبره چې ده هر چا ته ویلي دي،خو پلار مې باندي خبر وو ،هغه ته هم بل چا ویلي وه چې احمد ما ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وويل،اوس خوداسي وخت دی که يوڅوک يوه خبره وکړي نوهغه بل نفرته حتماً حال رسيږي. پلار مي زما سره سمي خبري نه کولې راڅخه خفه وو، ما دا ګومان کوی چي مريض سوی به وي پوښتنه مي ځني وکړه چي پلار جانه مريض يې،داسي بل رقم معلومېږي .

پلار مي راته وويل:

يا لوري جوړ روغ يم،هيڅ نه دي راسوي .

ماته يې داسي ويل ، اصلاً يې زه په ځان نه پوهولم ځکه زما څخه خوابدي وو،زما زړه طاقت و نه کی ،نو مي له مورنه پوښتنه وکړه چي مور جاني پلار مي مريض دی چي داسي بل رقم معلوميږي که کومه خبره ده او زه نه يم خبره؟

مور مي راته وويل:

مريض نه دی،ستا څخه خوابدی دی.

چي مور مي داسي راته وويل زه حيرانه سومه ، ما ورته وويل:

ولي زما څخه کوم بد کارسوی دی که څنګه؟

زما خوييخي احمد ته پام لا نه وو ،نه مي په ذهن کي احمد را تېرېدی،چي هغه به کار خراب کړی وي.

مور مي راته وويل:

چي هغه څو ورځي مخکي چي احمد راغلی وو، بيا ته په نيمه شپه کي د احمد خوني ته ورغلې وې ،موږ نسو در خبر خو پلار ته دي کوم چا ويلي وه، چي احمد موږ ته داسي کيسه وکړه چي زه د دوی کره هروخت ورځمه،په ټول کورکي يې ازاد ګرځم ، لوري خلک څه پوهيږي چي تاسي واده سره کوی، خلک خو نور فکر کوي او په ذهن کي يې بل څه ور ګرځي ،ته يو څه احتياط کوه لوري ،چي موږ بدنامه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او سترګي مو راټيټې نه کړې، پلار دي هم سپين ږيری دی زه هم سپين سرې يم د غمونو تاب نه زه لرم نه دي پلار، په دا عمرچي بدنامي را واوړي ،نو به مو زهرې و چوي،کنې زه خو په تا ډير اعتبار لرم ،ته خو زما لور يې.

ما چي له خپلي مور نه دا خبري وا ورېدلې ، له احمد څخه مي ډيره خوا بده سوه .ځکه هامتل دی (چي که ښه کوې بد به حتماً در رسيـږي) ته خو هوښيار وې احمده، تا به ولي دا خبري هر چا ته کولې،مور ته مي وويله :

څنګه اعتبار چي په ما لرې داغسي هم يمه، تاسو ما ته وويل چي له احمد سره واده وکړه ،کنې ما واده څه کوی،ما احمد څه کوی، خو مور مي په دا خبرو خطاکړله چي ما هيڅ هم نه دي کړي او اوس نو د احمد د راتلو په انتظار وم ،چي کله به راسي او زه به يې د ټول عمر خوا وربدوم چي بيا زما نوم هم وا نه خلي، احمد نو پوره يوه هفته وروسته د شپې زموږ کره راغی ، زما پلار او مور ورغله سترې مسې يې ورسره وکړه،خو زه ډيره وروسته ورغلم ما چي سترې مسې ورسره کول په عيني سترې مسې کې يې سترګه راته و وهل، ما په زړه کي ويل چي بـچــو زه اوته به وروسته سره ګورو،تر هر څه وروسته د خوب وخت سو او موږ ټول ځني راغلو خپلي خوني ته، احمد يواځي پاته سو. ما مي پلارته ويل :

مادر ته ويلي وه چي زه واده نه کوم ،تاسو ورته مجبوره کړم او بل هغه بله شپه چي احمد راغلی وو زه دشپې ورغلمه ،ځکه ما ته احمد ويلي وه ،چي که رانغلې زه بيا ستاسو کورته نه راځم ،نو زه ستاسو په خاطر ورغلمه اوله احمد سره مي و ليدل ، ځکه ما ستاسو خوشالي په اوبو نه لاهــو کول ، تاسو زما او د احمد واده کولو ته ډير خوشاله واست،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه احمد کوم چي تاسو راته انتخاب کړی وو،هغه داسي کار وکی چي ټول کلي يې په دا يوه هفته کي راباندي خبر کړ،نو زه نن ورځمه ستاسو په مخ کي او هغه ته ځواب ورکوم ځکه چي نه يې ستاسو عزت ته وکتل اونه يې خپل عزت ته ،دا چي تر اوسه مو واده نه دی کړی هرڅا ته کيسه کوي که مو واده وکي خو بيا ټولي دنيا ته وايې ،پلارجانه ماوبخښه چي زما څخه خوا بدی يې.

پلارمي راته وويل:

چي يا لوري داسي به هيڅکله هم نه کوې ،ته به له احمد سره واده کوې،خير دی چي احمد هرڅه وايي و دي وايې ،خوته به هغه نه خفه کوې.

پلارمي نه غوښتل چي هغه ته ځواب ورکړم ،نو مي ورته وويل:

ستاسو چي خوښه نه وي نو بيانه ورته وايم،اوس ورځمه ورسره وينمه ځکه نن ئې بيا راته وويل چي زه درته انتظار يم ايا ورسم پلارجانه؟

پلارمي هم اجازه راکړه چي ورسره و وينم،نو زه هم راغلمه د احمد خوني ته ،ډيره ورته خواشينې وم چي هر څه به ورته وايې،دروازه مي ورخلاصه کړل او خوني ته ورننوتلمه.

احمد هم له ځايه را ولاړسو غوښتل يې چي لاسونه زما په غاړه کي را وا چوي، ما يې لاسونه په زور له ځانه ايسته کړل .

ماته ئې وويل:

ولي مي لاسونه نه پـريـږدې ؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي لاس څه نور زه نه غواړمه چي درسره و وينم،دغه مو اخيري شپه ده . بيا زما نوم په خوله وانخلې او نه بيا زموږ کره راسې، تا ولي خلکو ته د هغه تيري شپې کيسه کړې وه،تا ته دا کيسه کول معمولي کار ښکاري،خلک خو دا نه وايي چي دوی واده کيدونکي دي،هغوی خو نور فکرونه کوي ، چي کوزده يې نه ده کړې او دی هلته سهار او ماښام ورځي ،ته په دې پوهيږې که يا ؟

احمد راته وويل:

دا خو بيخي معمولي خبره ده ،خلک دي هرڅه وايي زما يې په څه زه خو په رښتيا هم واده درسره کوم، ستا سره ټول ژوند همداسي خوشاله تيرول غواړم ،ما خپله خوشالي نسوای برداشته ولای ځکه مي هرچاته و ويل ،هغوی هم په دې خوشاليږي،په دې کي بيا د خلکو څه گټه ده چي بل گمان به کوي.

ما ورته وويل:

چي ستا خبره هم صحي ده ،چي خلک زما او ستا په مينه څه کار لري خو په هغه وخت کي چي زما او ستا واده و سي هغه وخت که هرڅه هر چاته و وايې پروا نه کوي .کله چي مو واده وسو بيا که هر چا ته هر څه وايې و وايه او هر څه چي کوې بيايې کوه،نن زه د همدې خبرو لپاره درته راغلې يم،چي بيا چاته داسي خبري و نکړې په دې ته پوه سه نور نو زه ځمه درڅخه،زه ځني را ولاړيدمه خو احمد ترلاس ټينگه کړم، ما ځان ځني خلاصوی خونه يې ايله کولم،ځني زور مي کړل ځان مي ځني خلاص کی،خو بيا يې ترلاس ټينګه کړمه ما بيا ځان ځني خلاص کی،دا واري نو دومره راته خواشينی سو چي له ډيري خواشينی څخه يې پر دا مخ داسي ټينګه چپلاخه راکړه چي پر سترګو مي توره شپه سوه، زه خو ومه ورته خواشينې چي چپلاخه يې راکړه بيا خو مي بيخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینه ورته و ایشېدله، نو ما ته چي هم خدای (ج) زور راکړی وو داسي ټینګه چپلاخه مي پر دا مخ ورکړه او له خوني ځخه را و وتلم، د را وتلو په وخت کي یې راته وویل چي نن مو اخیري شپه ده بیا به نه سره وینو .

ما ورته وویل:

چي خدای(ج) مو دي نه سره یوځای کوي ،بیا چي زما خواته را وه لا نه ګورې او نه بیا زما نوم واخلې،وروسته له نن ځخه نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم،دا خبري مي ورته وکړې او له خوني را و وتم، له ځان سره مي دا فکر کوی چي دا خو مو واده نه و سره کړی تر دې حاله ورسیدو،که مو واده سره کړی وای بیخي به مو ډانګیان سره ګرځول، ډیره خواشینې وم او خوامي هم بده وه خپلي خوني ته راغلم اوپر ځاي مي پرېوتلم ،هیڅ خوب نه راتلی تر ډیره ویښه وم چورتونه مي وهل چي ښه سو ځني خلاصه سوم، ما به دا ټول ژوند په دا رقم له هغه سره ځنګه تیر وی،زه چي راغلمه مور او پلار مي لانه وه بیده سوي،زما ځخه یې پوښتنه وکړه چي ځه کیسه پېښه سوه،ما هم هغوی ته ټوله کیسه وکړه،د پلار مي ډیره خوا بده سوه ماته یې وویل چي ښه کار دي نه وکی، ما ورته وویل په دې کي زما ځه ګناه ده ،دی چي زمانوم بدوي او ستا عزت ته په سپکه ګوري ،نو ما نسوای زغملای،وروسته بیا موږ ټول بیده سوو،که ځه هم ماته هیڅ خوب نه راتلی یو وخت و بیده سوې وم،سهار ډیره ناوخته راکښېنستمه ، د سهار چای مي تیارولې ،چي مور مي راته وویل :

چي احمد تللی دی .

ماورته وویل :

د هغه نوم بیا مه را اخله ،ښه سو چي ولاړی،د هغه ځخه وروسته احمد بیا نه دی راغلی او نه بیا ما لیدلی دی. نو دا وه زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد کیسه چې درته ومې کړه ،ستا ماسیوا بل چاته مې ویلې هم نه ده،ما غوښتل چې تا ته هم دا کیسه مخکې له مخکې وکړم، او له هر څه دې خبر کړم، بیا مې ویل چې که درته و وایم نوبه راځخه خفه سې او تا به هم له لاسه ورکړم ،ښه سو چې ته خپله خبرسوې او تا خپله پوښتنه راځخه وکړه ،نور که کومه بله پوښتنه لرې چې ځواب یې درکړم .

ما ورته وویل:

یا بله پوښتنه خو نسته،خو احمد یو رقم وایي او ته بل رقم وایې، اوس زه په دوو کې حیران یم چې پر چا باور وکړم ستا دا ومنم او که داحمد دا ومنم.

زرغونې راته وویل:

چې احمد خو غلط سړی دی هر څه به یې درته ویلي وي او ما که یوه ورځ هم درواغ درته ویلي وي،نو زما خبره نه بلکې د احمدخبره ومنه .

ما ورته وویل تا خو رښتیا هم درواغ نه دي راته ویلي، اوس به دا کیسه پر همدې ځای پرېږدو زه به ګوندي نورمعلومات هم ترلاسه کړم ،دا خبره مې زرغونې ته وکړه او بیده سولو ،سهار مې چای هم له زرغونې سره وڅښلې او راغلمه کورته،په دې فکر کې وم چې دا اوس څنګه کیسه ده،احمدیوڅه وایي او زرغونه بل څه ،زرغونه هم د درواغو نه راته معلومیږي او هغه به ولې درواغ وایي ،کیدای سي چې احمد درواغ راته ویلي وي ،خو احمد هم درواغجن نه راته معلومېدی ځکه هرڅه چې یې راته ویلي وه هغه هم صحي وه او دزرغونې په ټول کور خبر وو،دا ځان سره حیران ومه چې د چا په خبرو باور وکړمه، احمد وایي زه نه یم ملامت خو زرغونه چې ده هغه ډېره چلبازه ده ، او زرغونه وایي احمدغلط سړی دی،خو زه به د دوی کیسه له کوم بل چا څخه ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومه وم، دا کیسه به یو څو عمر پر خپل حال پرېږدم ،کیدای سي په هر څه خبر سم،خیر په دې کي درې ورځي و وتلې،نه زه د زرغونې کره ورغلی وم او نه هم د احمد دوکان ته،یوه ورځ مي د کور لپاره سودا راوړله، سودا مي واخیسته او راځمه کورته چي یو ناولده سړی په مخه راغلی او زما سره یې سترې مسې وکړه ما هم سترې مسې ورسره وکړه او راته وې ویل زه له تا سره کار لرم،ما ورته وویل څه کار راسره لرې څنګه کار راسره لرې دلته راته و وایه،دې ناولده سړي راته وویل چي پټ کار درسره لرم یو ګوښې ته به سو،زه هم یو غلي ځای ته ورسره ولاړم او ورته ومي ویل چي څنګه کار راسره لرې؟

دې ناولده سړي راته وویل:

چي زما نوم سمع الله دی او زه د احمد له نږدې ملګروڅخه یم، په هغه ورځ چي ته د احمد دوکان ته راغلی وې، نو احمد موږ ته ستا په باره کي وویل چي د زرغونې پلار را استولی وو.

ما ورته وویل:

زه پوه نه سومه چي ستا مقصد څه دی.

سمع الله راته وویل:

چي وروره زه تا ته د احمد په سترګو ګورم په دې کي زما کوم مقصد نسته صرف ستا او د احمد خوشالي زموږ ارزو ده ،تا ته چي احمد هرڅه ویلي دي هغه رښتیا دي، زه د قیامت په ورځ هم دغه شاهیدي ادا کوم چي احمد په حقه دی او زرغونه اوکورنۍ یې چلبازه دي، ته به یې هم شاید خطا ایستلی یې.

ما ورته وویل:

چي صحي ده سمع الله جانه زه هم درسره قانع یمه زه هم په همدې کوښښ کي یمه چي په اصلي موضوع باندي ځان پوه کړمه،اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداسي وخت دی چي په هيچا هم باورنسته او نه د باور کولو ځوک پاته دي، زه به يو ځو ورځي لانور هم صبر سم چي ځنګه کيسه ده او څه پيښ سوي دي.

سمع الله راته وويل:

چي زما هم داغسي درسره خوښه ده خو زه دومره درته وايم چي زرغونه ډيره چالاکه او بيداره نجلۍ ده،چي تا په کوم جال کې بند نه کړي.

ما ورته وويل:

زه اوس ورسره پوه يمه،ته بيغمه اوسه زه هر څه انشاءالله سموم، ، نو مي د سمع الله سره خدای پاماني وکړه او سره رخصت سولو،د سمع الله خبرو بيخي وګنډلم دا ځکه،چي زما ډير شک پر احمد راتلی چي کيدای سي دی هم دوراغ راته وايي او دی ملامت دی،د ځان د سپيناوي په خاطرهرڅه وايي او زرغونه رښتيا وايي ځکه چي درواغو ته څه حاجت لري، خو چي سمع الله کيسه راته وکړه،نو پر زرغونه مي يو څه شک راغی چي کيدای سي دا به هم ملامته يي او فساد به هم په دې کي وي او د پخوانيو خلکو متل را ياد سو چي په دريو شيانو اعتبارکول ښه نه وي لکه ښځه ، آس او اسلحه دا درې واړه شيان د باور کولو نه دي، د زرغونې په چالاکۍ کي مي چورت وهئ چي له چا به د دې په باره کي پوښتنه کوم ځوک به هغه ښه پيژني او ځوک به ښه په خبر وي چي معلومات راکړي، ځکه په زړه کي مي خيره ورته پيدا سوه په خپله مينه باندي مي شک سو، خو داسي ځوک مي په ذهن کي نه راګرځيدل چي پوښتنه ځني وکړمه او بل زرغونې خپل ځان داسي سپين راته ښودلی وو لکه ملايکه، بس نومي بيا د زرغونې د کور دتللو لپاره نيت و تړی چي ورځم به،نو مي د ماښام انتظار کوی چي ماښام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورسمه او له زرغونې سره نوي خبري وکړم او دليدلو لپاره يې هم ناقراره وم ،په هرصورت ماښام سو ډوډۍ مي کور و خوړله او د زرغونې پر لور ور روان سومه، د زرغونې کورته ورغلمه ګورم چي پلار او مور يې دواړه هلته وه،خو زرغونه نه وه له دوی څخه مي پوښتنه وکړه چي زرغونه چيري ده ؟

دواړو په ډيره وارخطايي وويل:

چي زرغونه د خپلي خورلڼي (ملګري) ميلمنه وه ،دا نه ورسره تلل خو هغې نجلۍ مور ته ډيري زارۍ وکړې،نو مور هم ورته وويل بيا داهم ورسره ولاړه،نونن هلته تللې ده.

داچي يې راته وويل نو مي په زړه کي د سمع الله خبره رايادي سوه،چي راته ويلي يې وه چي زرغونه ډيره چالاکه ده چي په تا کوم فساد ونکړي نو مي دوی ته وويل:

ښه سو چي ورسره تللې ده دا به هم ديغ سوې وه،يو څه پام به يې هم په بله سي اوتاسو هم ښه کار کړی چي ورسره پرې ايښې مو ده،نو مي له دوی سره چای وڅښلې او ورته مي وويل چي د هغوو کور چيري دی؟

دواړه وارخطاسول،چي که ستاپه کاروي مور به يې راولو.

ماورته وويل:

يا اوس خو دراوستلو وخت نه دی د هغې ملګري کوريې چيري دی ؟

بيا هغو وويل دغه نږدې کور دی کور يې راته و ښودی،که څه هم دوی ډير راته ټينګ سول چي پاته سه، خو زه نه ورسره پاته کېدلم، له کوره چي يې را وتلم نو د زرغونې مور راته وويل:

چي که زرغونه دلته وای بيا هم تللې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وخندل چي هو بیا هم تلم،ځني راغلمه کورته ،په کور کي دا سودا راولویده چي راسه د همسایګانو کره د زرغونې پوښتنه وکړه ،کیداي سي رښتیا او درواغ به یې درته معلوم سي،نو راغلم دزرغونې د ملګري کورته، دکور دروازه مي په ډیر غټ زړه سره وروټکول،یو لس کلن هلک را ووتی دروازه یې راته خلاصه کړه پوښتنه یې راڅخه وکړه څوک یې او څه غواړې؟

ما ورته وویل:

زه د زرغونې د اکا زوی یمه،مور یې یو څه مریضه سوه،که زرغونه راخبره کړې چي کورته راسي،هغه ستاسو کره میلمنه ده،ماته یې موروویل چي زرغونه راخبره کړه چي ژرراسي،که ته ورته و واې ښه به وي .

هلک راته وویل:

کوردي غلط کړی دی ،کیداي سي بل ځاي تللې وي ،زرغونه خو زموږ کره په دا کال نه ده راغلې او نه هم زما خور د هغې ملګرې ده اونه یې موږ کورته راپرېږدو.

ما ورته وویل:

راغلې ده ته به نه یې په خبر .

هلک وویل:

چي زه به په خپل کور نه یم خبر عجبه خبره کوې.

ماورته وویل:

ښه دی نو ولاړ به سم ،زه ځني را رهي کیدم چي دا هلک راته وویل:

چي ستاهم انډیواله ده؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په خبره پوه نه سومه،زرغونه خو زما د اکا لور ده او زه دلته د هغې مور رالېږلی یم مور يې مريضه ده او هغه يې غواړي.

هلک راته وويل:

هغه خو د ټولو د اکا لور ده ،د اکا د لور په نامه د ټولو سره انډيوالي کوي ته نو کم نه يې په خبر،ستا به هم انډيواله يې اوس هسي ماخطا باسي

دا خبري چي هلک راته وکړې نوباندي شکمن نه بلکي باوري سومه،چي ټوله کيسه په زرغونه کي ده ،هلک ته مي و خندل چي ته هم راخبر سوې؟

هلک راته وويل:

په ډيرو خبر ومه او ليدلي مي وه خو ته مي تر اوسه نه وې ليدلی، خو اوس در خبر سوم چي ته يې هم انډيوال يې.

هلک ته مي وويل:

ته يو داسي وخت را وښيه چي زه او ته دواړه يواځي سره و وينو او په همدې باره کي خبري وکړو؟

هلک راته وويل:

هر څه خبره چي کوې اوس راته و وايه زه بيا نسم درسره ليدلای . ما ورته وويل:

چي صحي ده زه د زرغونې په باره کي ستا څخه يو څو پوښتني کوم هيله کوم چي صحي ځواب راکړې؟

هلک راته وويل:

چي څه صحي ځواب يې غواړې، مور ټوله ځني په عذاب يوو،ډير ناولده خلک يې کور ته ځي او راځي،د دوی له خاطره دا ټوله کوڅه ورسره بد نامه ده او خلک په دې کوڅه پسي ډيري خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي،ته د دوی په باره کي نور زما څخه څه پوښتني کوې؟هغه ده خپله مور يې نه ده باندي خبره چي چيري تللې ده اوګوره له چا سره به تللې وي او زموږ کوريې ورښودلی دی زموږ دکور په بهانه ګوره چيري تللې وي، زموږ کور يې لاهم بدنامه کی، نور نو کومه بله پوښتنه سته چي درته و وايمه.

زه له هلکه څخه ډير و شرميدمه ،کله چي هلک دا خبري راته کولې ما خپل ځان داسي احسا سوی لکه پر اور چي ولاړ يم اوکيسه راته کوي،نو مي دا هلک ته وويل:

يا بله پوښتنه نه کوم بس دغه کفايت کوي تشکر ،ما چي هلک ته تشکر ويل د هلک پلار، هلک ته وربږغ کړی زويه څوک دی او څه غواړي؟

هلک هم ښه بيداره اوچالاکه و،داسي يې نه دي ورته ويلي چي دزرغونې پوښتنه کوي نو يې پلار ته وويل:

ناولده سړی دی کور يې غلط کړی و ما هغه کور ور وښوی کوم چي ځني ورک سوی وو.

پلار يې ورته وويل:

چي په دومره وخت کي دي لا نه دی ور ښولی؟

هلک ورته وويل:

ور ومي ښوی،نو مي هلک ته لاس پورته کي او ځني راغلم کورته، کور ته چي راتلمه په لاره نه پوهيدم ، په ځای کي پرېوتلم د خدای (ج)شکر مي و ايستی چي واده مي ورسره و نسو ، په لږوخت کي يې په دومره کيسو خبر سوم نوري پټي کيسې به يې څومره کړي وي او مور او پلار يې هم درواغ درته ويل، چي د همسايه کره ميلمنه ده، بس خپل تندی مي وټکوئ چي لا به څومره نوري سختۍ و وينې، احمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریب رښتیا ویل، سمع الله او د زرغونې همسایه هلک، هم نه وه ملامت چې ویل یې زرغونه ډیره چالبازه ده ،نو مي دا تصمیم و نیوی چې صبا به احمد ته ورځمه او له هغه سره به دا ټولي خبري شریکوم، چې هغه په دې کي څه وایي. کله چې سهار سو نو راغلمه د احمد دوکان ته ،احمد چې زه ولیدمه راولاړ سو او په غیږ موسټړې مسې سره وکړه،دننه په دوکان کي کښېنستو؛چای یې راته راوړلې او د زرغونې بحث یې راسره را واخیستی، چې څنګه دې کړه کیسه څه معلومات دې تر لاسه کړی که یا؟

ما ورته وویل:

چې دې کیسې خوزه خوار او زار کړی یمه، دومره وخت لاهم نه دی تیر سوی په دومره کیسو یې خبر سومه او ډیر یې و ځورولم،ته به یې څومره ځورولی یې،خیر له زرغونې نه به ګیله نه کوو، له خپل قسمته به ګیله کوو.

احمدراته وویل:

ولي څه کیسه پیښه سوې ده .ما خو په خبر که؟

ما ورته وویل:

که مي کیسه درته وکړه نو زړه او غوږونه به دومره طاقت ونه لري چې وایې وري او و یې زغمي؟

احمد راته وویل:

زه خوپخوالا هم خوار او زارسوی ومه،ښه ده چې نورهم ښه خوار اوزار سم.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای(ج) دي مه خواروزار کوه،کیسه داسي ده ،نو مي له سره تر پایه ټوله کیسه ورته وکړه،چي زه او ته لاشکایت هم ځني کوو،چي ولي يې زموږسره داسي وکړل.

کله چي مي احمدته دا کیسه کوله نو ډیر زهیر سو او ډیره خوايې هم بده سوه، راته وې ویل:

زه پخواهم په دې پوهېدمه چي زرغونه به له کوم بل چا سره هم مینه کوي ،خو ځان ته به مي خپله د لاسايې ورکوله چي داسي کله کیدای سي زه هم زیاته مینه ورسره لرم او زرغونه هم زیاته مینه راسره کوي او زماشک اوس رښتیا سو، زه هغه وخت لا ورباندي شکمن وم،چي ماته خپله زرغونې ویل چي زه له تاسره ډیره مینه کوم،خو وروسته يې زما مینه هیره کړه او خپل د خاله زوي يې انتخاب کی او اوس يې خپل د خاله زوی هم هیر کړی دی او له بل چا سره مینه کوي ،نه پوهېږم د دې ښځه يې هدف څه دی ،دا دی شک مي په یقین بدل سو ما خو په رښتیا مینه ور سره کوله زه نو د دې په دا کیسو څه خبر وم او څه به خبرېدمه، چي تا نه وای راته ویلي ،زما زړه خو له هغه وخته څخه هم خوږین وو او اوس چي دي دا کیسه راته وکړه خو بیا بیخي خوږین سو او دا رښتیا ده چي په ښځه باور کول د ځان تباه کول دي،ښځي څومره مکاري وي،په یوه ساعت کي لس رقمه کیږي په یوه حال نه وي.

ماورته وویل:

چي ر ښتیا هم ښځه د باور کولونه وي، که دي باور په وکی ځان ته دي اور واچوی ، ښه اوس دا راته و وایه څه کوو او څه نه ورسره کوو، ځکه زه او ته دواړه د زرغونې ښکار سوي یو.

احمد راته وویله:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خو دا خوښه ده چې له دې نه وروسته به یې پسې ایله کړو ،زه به هم لاس ځني واخلم او ته هم لاس ځني واخله.

ما ورته وویل:

دا خوښه کاردی چې بیخي یې هیره کړو،خو که مو اوس همداسي پرېښوده، نو زما او ستا غوندي به نور ځوانان هم د دې ښکار سي،زما او ستا غوندي نور به هم همداسي په اورکباب کړي،دنوروځوانانو د ښکار ځخه به یې را وګرځو،ځنګه داسي دي نه خوښه.

احمد وویل:

داغسي مي بیخي خوښه ده خو ځنګه به ورسره وکړو چي نورځوانان ددې له ښکاره وساتو.

ماورته وویل:

په دواړوسره به یو پلان ورته جوړ کړو.

احمدراته وویل:

صحي ده نن شپه ته هم یو پلان جوړ کړه او زه به یې هم جوړ کړم،که د هر چا پلان کامیابه وو نوبه هغه پلان تطبیق کړو.

ما هم له احمد سره همدا خبره خوښه کړه او ځني راغلمه کورته ،په کور کې مي چورت له زرغونې سره سو ،چي که دي پسي پرېښوده هم به دي طاقت نه کیږي او که داسي ورسره و نه کړې نور ځوانان به زما او داحمد غوندي خطا باسي او د هغوی ژوند به ور تباه او بربادکړي ،ځکه دا خو د هر چاله ژوند سره لوبي کوي ژوند یوه لوبه ورته ښکاري ،دا یو هسي کار ورته معلومیږي ،بیا مي تیر سوي یادونه راپه زړه سول ، چي ما به دا ویله چي خدایه(ج) ته یې رانصیب کړې، بې زرغونې ژوندکول راته ډیرسخت او ستونزمن دي ،خدایه(ج) زه نور هیڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تا څخه نه غواړم مال او دولت نه غواړم ،فقط چي زرغونه مي نصيب سي ،هغه مي مال دولت او هرڅه دي . بيا به يې دا دوكه را ياده سوه،چي خدايه(ج) څنګه زمانه سوه، يو زړه له ميني او محبت او ارمانونو څخه ډک وي او بل زړه له چمبازۍ مکارۍ او فساده،کاشکي خدايه (ج) زرغونې هم لکه ما چي دومره له حده زياته مينه ورسره درلوده اوكوله ،دې هم په پاک زړه راسره مينه او محبت کواى ، څومره خوند به يې کړى واى،ما خو زرغونه ستا څخه خدايه(ج) پردې دنيا څه په هغه دنيا هم خپله همسفره غوښته ، خدايه(ج) بيشکه ستا او د انسان اراده سره يوه نه وي،بيشکه ته تر مور او پلار زياته مهربانه يې ،بس مانو دغه اهــونه اوفريادونه كول خوهيڅ څه په درد نه راته خوړل ، او دا هم ر ښتيا دي چي د چا عمل ته نه بلکي د هغه زړه ته کتل په كاردي،نو مي له ځان سره خپل پلان جوړ کی چي كله احمد هم خپل پلان راته و وايه نو بيا زه هم خپل پلان ورسره شريک کړم ،خير دغه شپه مي ترسهاره هيڅ خوب و نه کی، سهار سو او د احمد دوكان ته ورغلمه ،له سترې مسي وروسته يې راته وويل:

چي ما خو پلان په داسي رقم سره جوړ کړى دى،چي ماښام يې كور ته د انډيوالانو سره ورځمه او په زور يې له كوره را باسمه خپل كور ته يې راولمه او ورته وايمه، چي ولي بې وفا زه خو ستا په اميد تراوسه پوري ناست يم ،ته مي تل ازاره وې او زما توانايي،قدرت او عزت ته وې ،تا ما ته په خپله وويله چي واده به اوس نه كوو يو څو عمر به صبر سو واده خو اسانه دى هر وخت كيږي، او په هغه سر بيره دي نور انډيوالان هم پيدا كړل،ما به تا ته دومره مينه دركړې وه چي هيچا هم نسواى دركولاى،ما څومره تكليفونه په تا ګاللي څومره خوارى مي زغملې څومره مصرفونه مي دربانديي کړي او ته له نورو سره هم جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې، زماپه مینه کي څه کمی وو، دا دی اوس مي په زور راوستلې او په زور واده درسره کوم که ستاخوښه وي که نه وي، که ستا رضاوي که نه وي،یو څو عمر به راسره وي وروسته یې طلاقه وم، څومره خواری چي دې پر ماتیري کړي دي ، هغومره خواری به زه وربانديي راولم،ترڅو نور هم عبرت ځني واخلي، ما خو داسي پلان جوړ کړی او زما دانډیوالانو هم داسي راسره خوښه ده ،زما خو دغه پلان دی ایا زما پلان دي خوښ سو؟

ماورته وويل:

چي یاستاپلان مي بيخي نسو خوښ، احمده وروره داسي به نه ورسره کوو،داسي به وکړو چي نن ماښام به زه او ته دواړه ورسو د زرغونې کور ته ،چي ټول سره یوځاي سوو،نو به دا خبره دزرغونې له پلار سره یاده کړو چي دا دی موږ دواړه راغلي یو،په موږ دواړو کي اوس چاته زرغونه ورکوی،زه او ته خو یې نه کوو خو دوی ته به داسي و وایو چي دوی څه وايي،د دوی درواغ به ځان ته معلوم کړو ځکه د درواغو منزل لنډ وي او دد وی په مقصد به پوه سو چي اصلي مقصد یې څه شي دی او بل دا چي په زور هيڅ نه کیږي که و سي هم مزه نه کوي،خلک به بد وايي او له پیغوره به خلاص نسې په نرمۍ په خوشالۍ په خندا به ورته ووایو چي کوم یوه ته یې ورکوې او کوم یو دي له موږدواړو څخه خوښ دی، که څه هم زه ځني تیریم او په کار مي نه ده، هغه مینه یې زما بس ده کوم چي مي مخکي ورسره کوله او هغه مینه به ترمرگه پوري په خپل زړه کي پټه ساتم، مگر وروسته له دې نه مخامخ ورسره مینه نه کوم،نو دغه کاربه ورسره وکړو او دا به هم ورته و وایو چي موږ ستاسو په هرڅه خبر سوي یو،خو دا خبره به هغه وخت ورته کوو چي دوی مو له خپل ټول کارو څخه خبر کړي ،کله چي خبر سوو نوبه ورته و وایو چي پس له دېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بیاداسي کار له هیڅ سره نه کوي ،نو دغه بیا زما پلان دی څه که ته څه پکښي واې هغه ستا خوښه ده؟

ما چي احمد ته دا خبري وکړې ،نو احمد شاباسی راکی چي ستا پلان صحي دی، ماښام به دواړه ورسو که الله(ج) راسره مل و،خو ته به د ماښام ډوډۍ زماسره خورې، وروسته تر ډوډۍ به ورسو.

ما هم نورڅه ونه ویل او ورسره ولاړم،ډوډۍ مي داحمد سره و خوړله او وروسته دواړه روان سولو د زرغونې پرخوا ،کور ته چي یې ور و ورسیدو ،نو دروازه بنده وه احمد وروټکوله ، دروازه نظرجان اکا خلاصه کړه ،نظرجان اکا چي احمدولیدی نو ورته و یې ویل: ته، ته او دا ځای، زه پوه سومه چي نظرجان اکا وارخطا سو ،نو زه ورمخته سومه او ستړې مسې مي ورسره وکړه ،وروسته موږ درې سره ولاړلو دننه کورته اوپه خونه کي کښېناستو، د زرغونې مور هم راغله او زرغونه هم راغله له موږ دواړو سره یې ستړې مسې وکړه، زرغونې زما سره ښه ستړې مسې وکړه ،خو د احمد سره یې په مات زړه ستړې مسې وکړه او نظرجان اکا زرغونې ته وویل چي دوی ته ډوډۍ تیاره کړه .

ما ورته وویل چي ډوډۍ خو مو خوړلې ده او چای مو نه دي څښلي، چای دي راته راوړي.

زرغونه هم ولاړه په چایو پسي ، ما او احمد ته یې چای راوړلې د زرغونې د لاس چای وې څومره خوند به یې کړی وي،نظرجان اکا احمدته وویل:

دا ډیرعمرتیرسو هیڅ درک دي نه وو ، زموږڅخه خوا بدی سوی وې ؟

احمد ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هيڅ کله هم له هيچانه نه يم خفه سوى او نه خفه کېږم تاسي خفه سوي واست ،زه خو دورځي په دوکانداری اخته يمه او دشپې له خوا څخه ډير ستړى ستومانه يم کورته ولاړ سم اوبيده کېږم،احمد نور هم غوښتل چي يو څه ورته ووايي ، نو مي احمد ته ستر ګه و وهله چي کار مه په لره، کوريې ودان نو ده هم نور څه نه ورته وويل صرف دا خبره يې لاورته وکړه چي دکور له خوا راباندي بنديزونه هم وه ، نو په همدې خاطر زه نه راتلمه.

نظرجان اکا ورته وويل:

هو موږ خوارانو ته نو کله څوک وخت پيدا کولاى سي چي پوښتنه مو وکړي، دوى دغه پوښتني اوګيلې سره کولاې ، ما احمدته وويل دا ګيلې اوس پرېږده راځه اوس اصلي موضوع ته په ګيلو اوس څه نه جوړيږي.

احمد هم راته وويل:

چي صحي ده موضوع ته ورته شروع کړه.

نو ما هم نظرجان اکاته وويل چي مونږ خو دا دى دواړه راغلو او دواړه درته حاضر يو ،تا راته ويلي وه چي ما خو زرغونه له احمدسره واعده کړې ده،نو اوس زرغونه ته چاته ورکوې؟ ،که يې ماته راکوې نو احمد په ما راضي دى ،که يې احمد ته ورکوې زهورباندي راضي يم اوکه يې احمد ته ورکړې زه به خوشاله هم سم ځکه ترما دى ډيره مينه ورسره کوي؟

نظرجان اکا وويل:

چي ولي نه تاسي دواړه ښه ځوانان ياست او زما دواړه خوښ ياست زه په تاسو دواړه خوشحاله يم چي زما لور په تاسو کي د هر يوه سي زه ورباندي ډيرخوشحاله يمه ،داچي ته او احمدسره راضي سواست

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاست،نور نو دا خوښه او انتخاب خپله زرغونې ته پرېږدم،ځکه اوس زه تاسي نسم انتخابولي ماخپله واعده پرځای کړه، له احمدسره مي دغه واعده کړې وه چي زرغونه به ستاوي اوزه يې تاته درکوم،اوس چي دواړه راغلي یاست نو انتخاب به دزرغونې او مور يې وي،هر يو چي يې په تاسوکي انتخاب کی هغه ته دي دا دوستي مبارک وي،مخکي زما خوښه وه خو اوس دا خوښه دوی ته پرېږدم .

ماورته وویل:

دا اختيار ولي اوس دوی ته ورکوې،مخکي به دي هم دا اختياردوی ته ورکوی په دې کي بیا ستا څه مقصد دی چي له خپلي خوښي تېرېـږې او خوښه دوی ته ورکوې؟

ماچي نظرجان اکا ته دا خبري وکړې نو زرغونه راباندي راوغورځیده او راته و يې ويل:

اوس هر څه زما په خوښ دي ځکه زه اوس په هرڅه پوهېدلې یمه،زه نه ستا سره او نه د احمد سره واده کوم،ځکه ما دافیصله کړې ده چي زه باید د خپل پلار او مور خدمت وکړم ،که زه واده وکړم نو به زما پلار او مور څنګه خپل خدمت په یواځي سره و کولای سي او بل زما عمر لا د واده کولو نه دی، زه تر اوسه لا کوچنی یم او واده کولو ته اماده نه یم،زما اوس په دې سر خلاص سوی دی چي د ځوانۍ او واده کولو د ژوند ډېر توپیر سته او د واده په ژوندکي چاته ډېر مسولیتونه وي، چي زه هغه مسولیتونه اوس نسم پرځای کولای او ترڅو چي هغه مسولیتونو ته چمتو شوې نه یم واده نه کوم،واده خو هر وخت کیږي،زرغونه وار په وار جدي کیده،ترڅوخپل پلار او مورته يې وویل:

چي تاسي ولاړ سی زه د دوی سره ښه پوهېږم تاسي بې غمه پرېوزی،زه له دوی سره نن فیصله کوم اوتاسي به سهار له هر څه نه خبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سئ ،هغوی هم دواړه ولاړل خپلي خوني ته،موږ دري سره پاته سولو،زرغونې خبري شروع کړې خپل ځان یې سپینوی چي تاسو زه ډیره و ځورولم ،زه مو بې اوره پخه کړمه،پر ما مو ډیر ظلم کړی دی دومره ظلم مو پر ما کړی چي بیخي زه مو بد نامه کړمه او تاسي لکه چي ما بدنامه کوئ،زما په بدنامی پسي مو پایڅې راپورته کړي دي ، بل ښه مو هیڅ نه د ي را رسیدلي،نه یې را رسوي .

ما ورته وویل:

موږ تا نه بدنامه وو ،تا موږ بدنامه کړو او خپل کور کلی دي هم ټول بد نامه کړی،ستا له وجي ټوله کلی بدنامه دی ټوله دنیا در خبره سوې ده ، ته نورموږ ته ځان مه سپینوه نو مي څه چي کیسې له هر چا چي مي اوریدلي وې هغه مي ټولي ورته وکړې ،بیامي ورته وویل:

چي زه خو تر دا اوسه هم ستا په کیسو باور نه کوم او نه مي زړه ته لویږي چي ته به داسي کارونه کوې، موږ ستاسره ظلم نه دی کړی تا له موږ سره ظلم کړی موږ خو هر څه درسره کوله ،مګر تا زموږ مینه او محبت له خاورو سره خاوري کړل.ولي دي داسي کول، اول دي احمد د میني په جال کي بند کی او وروسته دي زه د میني په جال کي بند کړمه او نور به دي څومره ډیر په جال کي بند کړي وي.

بیا احمد ورته وویل:

رښتیا هم تا داسي کارونه کړي دي چي زما عقل یې بیخي نه مني،تا زموږ له ژوند سره لوبي کړي دي ،زموږ مینه یو لوبه درته ښکارید ه،ولي دي داسي راسره کول،ما ستا په خاطر هر کار کوی او ما به دا ویل چي ته هم هر کار را سره کولای سې ځکه زماسره مینه کوې،خو هر څه دي په اوبو را لاهو کړل،زما مینه درته مسخره معلومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوه ،خوزه څه خبروم چي ته به داسي بې وفا يې ،په ظاهره کي خو وفاداره معلومېـــږې خوپه باطن کي....څه درته ووايم.

زرغونې چي زما او احمده څخه دا خبري وا ورېدلې، نو پوه سوه چي زما له هر کاره خبر سوي دي،نو په دې ويلو سره شروع سول ،زه ستاسو هر څه منمه اوهرڅه مي کړي دي ، نن زه تاسو ته د ځان په باره کي مکمل معلومات درکوم، زه منمه زه ستاسو د دواړو ګنهګاره يمه او تاسي ته ملامته يمه، ښه سو چي تاسي راباندي خبر سواست او دا دی اوس دواړه حاضر ياست زه ستاسو په شان شل نور عاشقان هم لرم، په دې خاطر چي د دې کور مشره او کشره زه يمه،ياني ټول د کور ضرورت زه پوره کومه ،ځکه پلار مي سپين ږيرى دى هيڅ کار نه سي کولى او مور مي هم سپين سرې ده د خوارۍ کولو او د بل د مزدورى کولو نه ده،نه مي د پلار جايداد سته او نه مي هم د مور کوم جايداد او ستمني سته،نه ورونـه يا داسي خپلوان لرم چي هغه زموږ سره مرسته او همکاري وکړي او مجبوره يمه چي له تا سره د احمد سره او د نورو سره په دغه رقم انډيوالي وکړمه او د کور ضرورت له همدې لاري پوره کړمه ما تاسو ته نسواى ويلاى، چي زه له همدې خاطره ستاسو سره او هم له نورو سره مينه کوم،تيره شپه چي ته راغلى وې، رښتيا هم زه دهمسايه په کور کي نه وم، له يوه بل سړي سره تللې ومه او تر سهاره ورسره ومه سهار چي له هغه ځايه راغلمه ،مور او پلار مي راته وويل چي دى راغلى وو او موږ داسي ورته وويل زه خوشاله سومه چي ته بير ته تللى وې،زه نو خبره نه وم چي ته به دهمسايه کره ور ځې او زما پوښتنه به له دوى څخه کوې، بيا يې احمد ته وويل:

يوه شپه ته هم نابيره زموږ کور ته راغلې موږ په تا نه وو خبر چي ته به راځې، هغه ځوان چي اسدالله نومېدى هغه زما د خاله زوى نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو ،موږ ټولو درواغ درته وویل هغه هم زما ستاسو په شان عاشق وو او نور عاشقان هم لرمه، تا غوښتل چي زما سره واده وکړې او هغه هم ډیر ژر،ځکه ته ډیر جدي وې نو موږ ټولو دغه پلان جوړ کی چي اسدالله به زه خپل د خاله زوی کوم او تاته به وایو چي زموږ د ټولو اسدالله خوښ دی او زموږ خپل د خاله زوی هم دی او ما به د خاله زوی ته ورکوي، او ستا زړه مو په دغه رقم سره در ماتوی ،ترڅو زما څخه دي زړه صبر سي او ما پرېږ دې او هغسي هم و سول موږ چي څه غوښتل هغه و سول او په خپل کارکي کامیاب سولو زه به تاسو ته خپله ټوله کیسه وکړم چي ولي زه دې کار کولو ته مجبوره سوم، او ولي دا کارکوم اوس خوښې له هغه څخه هم ټوله کیسه تاسوته معلومه ده اوزه به تاسو ته خپله د مجبوری کیسه هم و وایم،څه وجه وه چي دې کارته مجبوره شوم او ولي مي داکارکوی.موږ ډیر بې وسه سوي وو،یوې خواته مو مخ نه گرځیدی حیران وو چي څه وکړو،نومي یوه ورځ پلار دا کلیوالوته وویل:

چي زه ډیرمجبوره او بې وسه سوی یم،که زما سره څه کمک او همکاري وکړی،ځکه زه اوس دکارکولو توان نلرم اونه کار کولای سم،له خیرغوښتلو څخه مي وژغوری،نه مځکه لرم نه جایداد لرم نه مي خپلوان سته،چي له هغوی څخه مرسته و غواړم،نو دخدای(ج) او د هغه درسول (ص) په خاطر زما سره مرسته وکړی، خوهیچا مرسته ورسره و نه کړه او هریوه به ورته ویل کار څنگه نسې کولای ځان مه اچوه هرڅه کولای سې،پلار بېچاره به بیرته نا امیده کورته راغلی،ډیري شپې او ورځي موږ وږي اوتږي تیري کړې ، هیچا مو فریاد نه اوریدی،موږ ټوله به حیران وو چي څه وکړو،یو څو وخت مي مور دهمسایه گانو د کورکالي پریمنځل او د هغوی ختې یې هم کولې او زموږ لپاره به یې یوه گوله ډوډی تیاروله،یوه ورځ یي دومره کالي پریمنځلي وه چي بیخي تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو ورځو پوري له ځایه نسوای ښوریدای،دومره دوا وي مو وربانديوکړې چي څه پیسې مو درلودې هغه وربانديولاړې او ډاکټرانو له درانه کاره څخه منعه کړل چي دروند کار به نه کوې،مور ته مو زما او زما د پلار طمعه وه هغه طمعه مو هم ځني وخته،اخیر ته پلارمي په بازارکي فقر(خیرات) ټولول شروع کړل،په ټوله ورځ کي به یې چي هغه ډیري پیسې ټولي کړې نو به سل یا یو نیم سل افغانۍ سوې، یو څه موده مو هم په دغه رقم سره ګذاره کوله خوصحي ګذاره مونه کیده،ترڅو ما دا تصمیم و نیوی چي زه هم بایدکاروکړم، هغه وخت زماعمر پنځلس کاله لا نه وو،نو ما هم د مور په شان د همسایګانو د کورکالي او د ختو کار کول شروع کړ، زه نوپیغله وم دا پیغلتوب راته سور اور وو،کنې ما هر کار کولای سوای او ښه په اخلاص مي د هر چا کار کوی ،خو چي هرځای به وم په کورکي به چي وم ،نو ټولو به دا راته ویل چي ته خو پېغله یې ولي دي پلار او مور نه ورکوي په تا خو یې غاړي بندیږي تا خو باید ورکړي،ما به له ځان سره ویل چي زموږ څه حال دی په یوه ګوله ډوډۍ پسي حیران یو او دوی څه غواړي ،دوی به چي ماته دا خبري کولې نو زه به ډیره زهیرېدمه،خو موږ ډیر مجبوره وو د هرچا خبري مي پرځان قبلولې که به یې هر څومره ترخې خبري راته کولې ، ما به هیڅ هم نه ورته ویل چي تاسو نو زما له حاله څه خبریاست، خو د دوی خبري مي پرځان وړلې،مابه ویل چي دوی راڅخه خفه نسي، نو یوه ورځ د پخوا په شان د همسایګانو کورته ورغلمه،دروازه چي مي ور خلاصه کړه ،ګورم چي په دروازه کي د هغه کور سړی ولاړ دی،ماته یې وویل څومره وځنډېدې زه دڅه وخت راهیسي در ته منتظر وم.

زه ډیره وبېرېدمه او ورته و مي ویل چي له مخي مي لیري سه،خوده راته وویل ولي لیري سم،زه خو مرسته او همکاري درسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم له دې هره ورځ کاليو پرېمينځلو څخه دي خلاصوم،ما دا ګمان وکی لکه چي رښتيا هم مرسته راسره کوي،ذکات يا خيرات راکوي نوماته يې وويل چي راځه په ماپسي،زه هم ورپسې سومه د کور يوې خوني ته يې بوتلم چي هلته هيڅوک نه و، ،نو جيب ته يې لاس کی او لس زره افغانۍ يې را و ايستلې او راته وې ويل چي دومره زياتي پيسې همېشه در کوم،خو چي زما خبره ومنې.

ماورته وويل:

څه رقم خبره ده.

نو يې زما د عزت د غوښتلو طلب راڅخه وکی.کله چي يې دا راته وويل نو مي پر سترګو توره شپه سوه او و مي ژړل چي ولي داسي راسره کوې.ته نه شرمېږې چي ماته د دغه کار وايې،له خپلي ښځي او کوچنيانو څخه دي و شرمېږه،څلور زامن او دوې لوراني يې درلودی،که هغه خبرسول نو به بيا څه کوې.

خوهغه ظالم راته وويل:

چي هغه نوڅه خبرېږي.

ماورته وويل:

چي دغه پيسې په خير او ذکات کي راکړه، ډيري دعاوي به درته کوم،خوهغه زما د دعا وو په کيسه کي نه وو،نفس او شيطان وربانديي زورکړی وو،ما ډيري زاری ورته وکړې چي ته زما عزت په دغه لسو زرو غواړې او زما ژوند را برباده وې،ته زما ژوند او راتلونکي ته نه ګورې،خوزما هيڅ خبره اثرنه وربانديي کوي،ما چي به خپلي بې وزلی او خپلي بې کسی ته او بيا به مي د ده ظالم دالس زرو افغانيوته وکتل،زه خو نو پيسو ته ډيره مجبوره ومه،نومي ورته وويل چي زه دې ته تياره يم چي خپل ټول ژوند راتلونکې او عزت پرتا د لسو زرو افغانيو په بدل کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرڅ کړم ،نو د هغه ساعت په اړه به څه درته وه وايم چي څنګه پر ما تير سو ،نه يې زما معصوميت ته وکتله نه يې زما مجبوری ته وکتله،لکه وږي ليوه ته چي په لاس ورغلې وم ،هم هغسي يې زما عزت له خاورو سره خاوري کی او په اخيرکي يې راته وويل ګوره چي څوک در خبر نسي او هيچا ته و نه وايې.

ماورته وويل چاته به نه وايم خو الله (ج)ته به څه ځواب وايې،هغه خو در خبر سو ،دا خبري مي د ژړا په حالت کي ورته وکړي،خو دا ويلو هم پرده ظالم هيڅ اثر نه کوی،نو پيسې يې راکړې او ځني راغلمه کورته ،کورته چي راغلم،مورمي راته وويل ولي دومره وختي راغلې لوري،نن لکه چي د چا کره کارنه وو؟

نومي مورته مخکي له ځواب ورکولو دومره وژړل ،دومره مي وژړل چي همسايګان راباندي خبر سول ،زما ژړا چي مي مور وليده هغې غريبي هم راسره وژړل ،دا خو په دې نه وه خبره چي ما خپل عزت د لسو زرو افغانيو په بدل کي خرڅ کړی دی،ماته يې و ويل:

څه وکړو له هري خوانه لاري راباندي بندي سوې،که هرڅوک هر څه درته و وايي ته به يې زغمې،ته خو زمالور يې ته بايد لويه سينه ولرې،زه په تافخرکوم،چي ستا په شاني لور لرم،ايا بيا ګاونډيانو کوم پيغور درکړی دی؟

ماورته وويل:

چي يا مورکی ! ماته هيچاپيغور نه دی راکړی او نه زه د چا د پيغور په کيسه کي يمه،نن مي مورکي داسي يوکارکړی دی ،چي بيخي درته ويلای نسم ،ما نن د لسوزرو افغانيو په بدل کي خپل عزت،ژوند او راتلونکې پر يو وږي ليوه قربان کړه ،ما خپل عزت د خپلي بې وسی او غريبی له وجي قربان کړه،ما ستاسو نوم او ننګ ته نن په سپکه ستر ګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل،زه نور د ژوند کولو حق نلرم،ما مړه کئ موري،زما پلار له دې حاله مه خبروه که خبر سو،زهره به يې و چوي،هغه خو دا پېغور نسي برداشت ولای،دا خبره چې مي ورته وکړه نو بيامو په دواړو دومره په زوره وژړل چه له حده واوښته،مور خوبيخي مهربانه وي پر خپل اولاد يې يوه لحظه درد هم نه پيرزو کيږي،ماته يې وويل:

لوري په دې کي ته څه ملامته يې، دا خو ټول له مجبوری څخه تا کړي دي ،دا خو تا له بې کسی څخه دا کارکړی دی،تا خو د خپل هوس لپاره خپل عزت نه دی قربان کړی،کوم وخت چې ټولي لاري بندي سي او يوې خواته د چا مخ نه اوړي ،نوضرور به يو کار نه يو کار کوي،څوک چې مجبوره سي مړی کوي،غلاوي کوي،ته دي له پلاره څخه بيغمه اوسه،هغه زه پوهومه،موږ په تا فخر او افتخار کوو،چې تا زموږ لپاره خپل عزت قربان کړ،مور چې مي دا راته وويل نو يې بيا ژوند کولو ته اميدواره کړم او هغه نو يوورځ وه چې راباندي تيره سوه،الله(ج) دي زما پر دښمن هم داسي ورځ نه ورولي،په ژوندکي مي هغه تر ټولو ورځو ترخه ورځ وه، پلار مي هم زما له کاره خبر سو،هغه هم لکه زما مورچي راته ويلي وه راته وويل،نو تر ډيره وخته پوري به زه هغه ظالم ته ورتلم پيسې به مي څني اخيستلې او خپل عزت به مي باندي خرڅوی،ترڅو دا دی تردې ځا يه را ورسېدلم ، ايا په دې کار کولو کي زما گناه سته؟

زه نه د ميني کولو لايقه يمه نه په زړه کي د چا د ميني د ساتلو، زه يوه فاحشه ، بدکاره او بد نصيبه يمه، اوس نو تاسي او خدای(ج) سره پرېږدم چي ايا زه په دې کار کولوکي ملامته يمه؟ په دغه ويلو سره يې په زوره زوره وژړل،کله چې ما او احمد د زرغونې دا ترخې خبري وا وريدلې نو موږهم ورسره په ژړا سولو ،دريو سره دومره وژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بيخي زيات ،وروسته له هغه نه ما په زړه کې وويل چي ولي به مي قسمت او تقدير داسي راسره کول ،ولي به مي مينه داسي کيده،نو له دې بې وفا او ظالمي دنياګۍ څخه ډير په تنګ سومه، چي کاشکي مړ واى دغه حالت خوبه نه راباندي راتلى او نه به مي دا حال ليداى ،خو هيڅ نه کيدل او د احمد په زړه نو نه وم خبر چي څه به يې په زړه کي وه او څه افسوز، ارمان او فرياد به يې کوى،پس له ډيره وخته ټول سره چپ وو،چي زرغونې بيا وژړله او وويل:

زه تاسو ته ډيره ملامته يمه، ما ستاسو سره ډير ظلم کړى دى، اوس که تاسي هره سزا را کوى زه يې د سر په سترګو منمه زه ستاسو ګنهګاره او مجريمه يمه ،خوکه زه په دا کار کولو کي ملامته يمه نو تاسي راته ويلاى سئ،ماچي هر کار کړى دى مجبوري راباندي کړى . دمستۍ او د هوسه مي دا کار نه دى کړى.تاسي راته و واياست چي که زما پرځاى بل څوک وي داسي به وکړي که يا؟

احمد چي د زرغونې دا حال او د اوښکو ډکي سترګي وليدلې نو، ور ولاړ سو او په غيږ کي يې ټينګه ونيوله او ورته و يې ويل:

هر څوک داسي کوي لکه تا چي وکړل، موږ وروسته له دې نه تا هيڅ نه ملامته وو او نه تاته کومه سزا در کوو ،خو يوه دا خبره درته کوم چي تا اول موږ خبر کړي واى، چه زه د پيسو له پاره مينه کوم ،نو موږ به ولي تا ته په زړه کي د ميني کور جوړ وئ، موږ دي تباه کړلو په اوردي و سوځولو،د نورو د ميني کولو دي بې برخي کړلو او هيڅ وخت مودانه غوښتل چي له بل چاسره مينه وکړو،اوس چي دي تر دغه حاله را و رسولو چي دومره ډير غمونه، دردونه، تکليفونه ، خوارۍ مو تيري کړلې او تر دا اوسه په همدې هيله او ارمان يو چي کله به ستا سره د يو ځاى کيدو انتظار ختم او خوبونه به مو په رښتيا بدل سي، که تا په اول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي خبر کړي وای نو به دغه حالت ته هيڅ کله نه رسيدو، نه به غمونه وه نه به فکرونه او نه به له خپله تقديره ګيله من وو،يوه اوږده ساه يې وکښله او چپ سو.

زه پوه سومه چي ډير خفه سو، نو دلاسايي مي ورکوله او ورته ومي ويل خبره خو اوس تر دغه ځايه راغلې هيڅ په درد نه خوري زرغونې خو ټول حال راته و وايه، کوريې ودان اوس چي يې هم په رښتيا خبر کړلو،زه له دې نه نوره هيڅ ګيله نه کوم ،هرڅومره خواری چي د دې له لاسه راباندي تيري سوي دي هغه ټولو ته يې نن ځواب ورکی ،په خپله خوله يې وويل چي د مجبوری څخه مي دا کار کوی ،هرڅه يې ومنل چي کړي مي دي ،کنې دا د اوس زمانې نجوني خو بيخي ځانو ته ملائيکي وايي چي موږ خو داسي يو... زرغونې خو په خپله خوله اقرار وکی او هرڅه يې و منل له دې وروسته به دواړه د انډيوالۍ او دوستی لاس ور کوو او که چيرې مو کومه مرسته په وسه ورسره پوره وه ورسره کوو به يې، زه او ته دلته هم بايد ځانونه نيک بخته وګڼو چي ما او تا يې په شرسره اخته نکړو،نه يې ستا طرف کوی او نه يې زما،ايا ما چي کومي خبري درته وکړې صحي دي که ته کوم بل نظرلرې نو راته و يې وايه ؟

احمد راته وويل:

صحي ده زما هم دغه ستا نظر خوښ دی ،خو زما دغه نن شپه له زرغونې سره اخيري شپه ده زه وروسته له نن شپې څخه بيا نه ورسره وينمه او زما لخوا ورته اجازه ده چي له هرچا سره واده کوي و دي يې کړې زه کار نه په لرم او هره همکاري هم ورسره کومه ، چي دا وايي زه هغسي ورسره کوم ،نور نوڅه ورسره وکړم؟

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور څه نه درڅخه غواړم اوس هم خوشاله يمه چي تاسي زما سره همکاري کوی او زما ګناه مو را وبخښله دغه ما ته هرڅه دي، ما خو تاسي له هرحاله څخه خبر کړاست، خو چي تاسي په ما نور څوک خبر نه کی،په حقيقت کي ځومره بده خبره ده چي بيا ټول ښار بد راپسي وايي او هر چيرې به مي سترګي ټيټي وي او يوه ځای ته به هم نه سم تللای او هر څوک به نفرت راڅخه کوي.

ما ورته وويل:

هيڅوک خپله مينه نه بدنامه وي او نه چا خپله مينه توهين کړې ده او اوس خو موږ ستا ملګري يو،که ښه مو در و نه رسيږي بد خو مو بيخي نه در رسيږي.

احمد هم ورته وويل:

خپله مينه هيچا نه ده بدنامه کړې ته بې غمه اوسه چي له دې رازه به هيڅوک خبر نه سي او نه موږ څوک له دې رازه خبروو،که کوم څوک له موږ څخه خبر سي دا هم زموږ بدنامي ده ستا بدنامي نه ده .

زرغونې وويل:

کور مو ودان زما سره مو ډير ښه کړي،زه ستاسو ښه هيڅکله نه سم هيرولای ،ما ته خو مو هرڅه راکړي دي ،تاسوته دي خدای (ج) در کړي، اوس نو زه ځمه تاسو دواړو ته چای پخوم.

موږ هم اجازه ورکړه او دا ولاړه په چايو پسي زه او احمد پاته سولو،احمد يوه سړه ساه و ايسته ،ما پوښتنه ځني وکړه چي بيا دي کوم څه په زړه سول؟

احمد وويل:

چي هيڅ هم نه دي راپه زړه سوي،خو دا ښه و سول چي د زرغونې له رازه خبر سولو ،يو متل دی چي په دريو شيانو باندي هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ کیږي،لکه پیسې، مځکه او ښځه ،که تا زه نه وای خبر کړی له دوستۍ به مو دوښمني سوې وای ،زه ستا ښه په هیڅ ډول نه سم ادا کولای.

ماورته وویل:

چې رښتیا هم داسي خو ده زه بیا له تا نه ډیر خوشاله یم ،که تا ما ته خپله کیسه نه وای کړې نو زه به د زرغونې د کارو څخه نه خبریدم، تا زه دې ته مجبوره کړمه چې په زرغونې پسي پوښتـــنـي وکړم او زه او ته دواړه نیک بخته یو چې دوښمني مو په دوستۍ بدله سوه .

احمد وویل:

دا راته و وایه چي ته له نن شپې څخه وروسته څه ورسر ه کوې، پرېږدې یې؟ ورته راځې؟ مینه ورسره کوې؟ نه یې ورسره کوې؟ څه کوې؟

ماورته وویل:

پاکه مینه خو له نن شپې نه ختمه سوه او نه به د میني په سترګه بیا ورته ګورم، دوستي ورسره کوم که کوم وخت رایاده سوه ورته راځمه او پوښتنه به باندي کوم یوازي یې نو چیري پرېږدم ، خو ته دا راته و وایه خپلو انډیوالانو ته څه وایې هغه خو هم ورته خواشیني دي هغه به څنګه راضي کړې،چي مازرغونه پرې ښوده؟

احمد وویل:

هغوی ته مي پلان جوړ کړی دی، چي ته او زه او هم د زرغونې د خاله زوی ټوله هلته سره یوځای وو، نو مو زرغونې ته وویل چه په موږ کي کوم یو ستا خوښ دی او له چا سره واده کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زرغونې خپل د خاله زوی انتخاب کئ او د خاله زوی یې ماته خپلې ټولي پیسې راکړې کومي چي ماورکړي وې، د خا له زوی یې ډیر ښایسته ، تعلیم یافته او پیسه داره ځوان وو،موږ دواړه هم په هغه خوشاله وو او زرغونه مو په خوشالۍ ور وبخښله،ځکه تر موږ ډیره مینه هغه له زرغونې سره کوله او زرغونې هم له موږ نه زیاته مینه د خاله د زوی سره کوله، که مي انډیوالانو نه راسره منل نو به بیا تا ور ښیم چي له تا پوښتنه وکړي او ته به هم همداسي ورته و وایې لکه ما چي ورته ویلې وي.

ما ورته وویل:

اوس د درواغو شاهیدي هم راباندي وایې.

احمد راته وویل:

چي ځنګه یې کوې په جنګ او مینه کي هر څه جایز دي،خیر دی زما لپاره دا یوه ناحقه شاهیدي هم و وایه، ځکه که هغوی خبر سول چي داسي کیسه ده او دوی پرېښودل نو د ټول عمرلپاره به راڅخه خوابدي سي او بیا به راباندي خاندي او پیغور به راکوي چي ده خو هم مینه کول.

ما ورته وویل:

بیغمه اوسه ما له تا سره مسخرې کولې،دا خو ډیر اسانه کار دی که هر څومره سخت کار وي زه یې درته کومه ،ته له هر څه نه بېغمه اوسه زه هر څه درته سموم زه او ته خو دوستان سولو راځه چي دا دوستي په وروګلوي بدله کړو دا دی د ورورګلوی لاس مي درته نیولی،غواړم چي زه ستا او ته زما ورور سې؟ احمد هم د ورورګلوی لاس راکی ،موږ خپل لاسونه لا نه وه سره ایله کړي، چي زرغونه له چایو سره راغله او و یې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر لکه چي د لاسونو زور سره معلوموی؟

مونږ ورته وويل:

چي يا د لاسونو زور نه معلوموو بلکې د ورورګلوی لاسونه مو سره ورکړل.

زرغونې وويل:

دا خو ډيرښه کار و سو،زه هم دربانديي خوشاله سوم ،د دې خوشالی په زيري کې به چاي درکړم.

احمدورته وويل:

په چايو غاړه راباسې.

ماورته وويل:

د زرغونې خو جلا چاي وي ،هر څوک خو داسي چاي نسي پخوالی، وروسته زرغونې موږ ته چاي رواچولې او راته و يې ويل:

تاسي دواړه دي د همېشه لپاره خوشاله و اوسی ،خو زه له تاسو نه دا پوښتنه کوم، څنګه سره يو ځای سواست او څنګه دلته راغلاست دا عجبه نه ده ؟

ماورته وويل:

چي دا خو ستا د ميني زور وو ،چي موږ يې سره يوځای کړو او تر تا پوري يې دلته را وستو او دښمني يې په ورورګلوی را بدله کړه،ستا دي کور ودان وي ، موږ دي له دښمني څخه و ژغورلو.

احمد هم ورته وويل:

چي رښتيا هم ما خو پرتا سر ايښی وو ،ما به دا ويل چي که زرغونه زما څخه پرته له بل هر چا سره واده وکړي زه به هغه وژنم ،که بندي کيږم ، که اعداميږم او که له وطنه ورکيږم ،خو د ځان پروا مي نه کول ځکه چي هيله مي درلودله چي ته فقط اوفقط زما سې پر بل چا مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پیرزو کېدې،خو هغه خوبونه مي رښتيا نه سول چي درته ليدلي مي وه،خير هر څه په اوبو لاهو سول، اوس يو څه رانږدې سه چي زړه مي درباندي تکيه سي ،ځکه نن مي اخيري شپه ده درسره ،بيا نه راځمه او نه بيا درسره وينم .

زرغونې ورته وويل:

چي داسي به نه راسره کوې، ما به يواځي هيڅکله هم نه پرېږدې، که په هفته کي نسې راتلای نو په مياشت کي خو يوه شپه حتماً راځه .

احمد ورته وويل:

فکر نه کوم چي بيا به درته راسم،نو يې د يو څو دقيقو لپاره زرغونه په غيږ کي ټينګه ونيول.

وروسته يې ورته وويل:

که وروسته له دې نه مړ هم سم هيڅ پروا نه کوي ، شکر خدايه(ج)چي خپله مينه مي په خپله سينه کي تر اوسه کلکه ساتلې وه او له دې نه وروسته به يې هم په خپله سينه کي ساتم.

وروسته يې زرغونې ته وويل:

ماته ځای را واچوه زه بيدېږم خوب راځي، تاسي پوه سه او کار مو.

زرغونې هم ځای ور وا چوی او احمد بيده سو ، زه او زرغونه پاته سولو.

ما په مسخره سره ورته وويل:

ماته خوب راغی ماته هم ځای را واچوه.

زرغونې و خندل او و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد ته خو خوب ورتلی چي بیده سو،ته خو بیخي نسې راڅخه بیدېدلای.
ما ورته وویل:
خوب راغی له خوب سره خو نه کیږي څه ورسره وکړم،ځای را واچوه په ځای کي به خبري سره کوو.
زرغونې هم ماته ځای واچوی، زه په ځای کي پرېوتلم او زرغونه مي له څنګ سره کښېنسته.
ما ورته وویل:
چي ته هم دلته پرېوزه .
زرغونې وویل:
که درسره پرېوتلم خو ب به راسي، زه دي له څنګه سره کښېنم او خبري درسره کوم.
ماورته وویل:
ښه نو یو کیسه راته وکړه زه به درته غوږ سم.
زرغونې راته وویل:
احمد خو بیا نه راځي ،ته خوبه حتماً راځې ما به یواځي نه پریږدې ،په هفته کي یا په میاشت کي خو باید راسې.
ما ورته وویل:
زه دي یواځي هیڅکله نه پرېږدم ،خامخا پوښتنه درباندي کوم ته بې غمه اوسه،تر سهاره پوري ښه خوږ باندار وکړی، شپه مو په خبرو باندي تیره کړه سهار لمر لانه وو را ختلی، چي احمد هم راکښېنستی او و یې ویل:
تر اوسه نه یاست بیده سوي؟
ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داغه دی چي همدا اوس راکښېنستو.
احمد راته وویل:
ما خطا باسې، ستاسو خوښه ده ،زرغونې ته یې وویل:
زه نو درڅخه ځمه ما ته اجازه راکړه.
زرغونې ورته وویل:
چای خو وڅښه بیا ولاړ سه.
احمد بهانه ورته وکړه ،چي نن مي له انډیوالانوسره وعده کړې ده ،چي چای به په دوکان کي یو ځای سره څښو،په همدې خاطر ځمه کنې ستا چای خو په میلون ارزي ،نو همدا یې ورته وویل او ولاړی.
زرغونې ما ته وویل:
زه ځمه چای تیاروم خو چي ته ولاړ نه سې ..
ما هم ورته وویل:
چي زه نه ځمه چای درسره څښمه بیا که تلم نو به ولاړ سم،خو ستا بې اجازې هیڅکله هم نه ځمه،چي ته خوشاله .
زرغونه وویل:
خوشاله یم چي پاته سې،زه ځمه دستي چای راوړم،نو زرغونه ولاړه په چایو پسي، مور او پلار یې راغلل او زما څخه یې د احمد پوښتنه وکړه، چي احمدڅه سو خوابدی سو چي تللی دی؟
ماور ته وویل:
چي یا خوابدی نه وو خوشاله وو،زرغونې مور ته ټوله کیسه وکړه او له هر څه یې خبر کړو، ما چي دا کیسه نظر جان اکا اوښځې ته یې وکړه دواړه شرمنده سول او هیڅ ږغ یې نه وکړی او نه یې بله پوښتنه کړې ده. ما نظر جان اکا ته وویل:
چي تاسي دومره مجبوره واست نو به مو موږ پخوا لا خبر ولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا وویل:

دا کار زرغونې نه راسره خوښوی ،چې مور، تاسو ته کیسه و کړو او له هر څه مو خبر کړو،مور، ته به چې زرغونې هرڅه وویله مور، به هماغسي کول او مور، ته به یې ویل چې زه یې بیا خپله خبروم ،تاسي یې له خبرولو خلاص یاست،هر مسئولیت یې زما په غاړه ،هرڅه که پیښ سول زه یې بیا مسئوله یم،نو مور، په همدې خاطر تاسو ته څه نه ویل ،که نه ما په څو واري ورته ویلي دي چې که دوی خبر سي،سبا به لوی فساد ځني جوړ سي ،خو زرغونې به ویله فساد به ماته جوړوي تاسو ته نه، نو مور، به هم زرغونه خپل کار ته پرېښوده، تر څو خپله زرغونې درته په خپله خوله کیسه وکړه او خدای(ج) دي وکړي چې زما څخه خفه نسئ،اوس خو داسي وخت راغلی دی چې پیسې و نه لرې هیڅوک دي نه پېژني نه یوه ګوله ډوډۍ څوک در کوي، مور، نه خپلوان لرو نه قریبان او نه هم د کومک کولو لپاره کوم داسي څوک چې زمور، پر بې وسی او مجبوری باندي یې زړه وسوځي او مرسته راسره و کړي ،ما چې په خپلو لاسو د ماښام ډوډۍ پیدا کولای سوای،ما به هیڅ کله هم زرغونې ته دا اجازه نه وای ور کړې،ځکه د هیچا ضمیر دا نسي منلای چې په داسي کار دي د چا له ژوندسره لوبي وکړي او خپله ګېډه دي ځني واخلي او بیا یې پر سپیره ډاګ پرېږدي ،نو چې مجبوره نه وای هیڅکله هم داسي نه پېښیده، هیڅ نه کیده یوې خواته مومخ نه ګرځیدی، کاشکي مو یو زوی درلودای چې یوه ګوله ډوډۍ یې را پیدا کولای،نظر جان اکا وار په وار جدي کیدی او غوښتل یې چې له خپلې بې وسی څخه نور هم څه و وایي،نو زه یې په خبرو کي ور ولوېدمه ماورته وویل:

چي یا نظرجان اکا داسي نه ده دا هر څه تاسو له مجبوری څخه کړي دي،ته خوا مه بدوه مه چورت وهه هر څه به اسانه سي، نو مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا راضي کی چه غم مه کوه خدای(ج) خو مهربانه دی ناره به مو واوري،موږ په همدې خبرو اخته وو چي زرغونې چای راوړلې، چای مي له دوی سره و څښلې او ځني رخصت سوم ،خپل کور ته راغلم تر یوه ساعته کور وم وروسته را و وتلم بازار ته، په لاره کي د زرغونې دا بې وسي او مجبوري را یاده سوه،په چورتو کي غرق سومه، چي څومره بې وسي او غریبي ورباندي راغلې ده څومره د غربت شپې ورباندي سبا سوي دي،زړه مي په کباب کباب سو او د دې هغه معصومیت هم را یاد سو چي هغه ظالم ته یې څومره زاری کړي وې،خو هغه یې خبري نه وې اوریدلي،افسوس افسوس مي له خولې و وتی چي خدایه(ج) کاشکي دي د دې دنیا ټوله ظالمان پر دې دنیا لا په اورسوځولي وای،کاشکي ټولو انسانانو مهربانه او د شفقت څخه ډک زړونه درلودلای،کاشکي هریو یو له بله قربانیدلای،کاشکي دي خدایه(ج) شیطان لعین پردنیا نه وای پیداکړی، ولي به دومره ظلم او ستم له چاسره کېدلای،خوله ځان سره مي وویل چي خدای تعالیٰ(ج) په خپلو کارو ښه پوهیږي،له بازاره مي دکور سودا راوړه کورته ،په کور کي بیا د زرغونې مینه اود دې بې وسي رایاده سوه ،نومي پرځان درودونه چوپ کړل چي خدایه(ج)نورله هغې څخه صبر راکړه.په دې کي درې ورځي و وتلې چي ما احمد نه وو لیدلی غوښتل مي چي ورسره ووینم ،نو دوکان ته یې ورغلمه ، احمد چي زه ولیدمه نو ډیر خوشاله سو ،ستړې مسې مو سره وکړه ، په دوکان کي یې چای تیاري پرتې وې چای مي هم ورسره وڅښلې او د زرغونې بحث مي ورته را واخستی چي څنګه اوس دي په یادو کي درګرځي که دي هیره کړه؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما همیشه یوه خبره ده ،په هغه شپه مي درته وویل چي بیا
يې هیڅ نه یادوم، له هغې شپې راهیسته مي بیا د هغې نوم هم پر خوله نه
دی اخیستی ،ښه اوس يې ته مه رایادوه.

بیا يې وویل:

نوې واوره.

ما ورته وویل:

لکه چي نوی زیری دی ژر يې راته و وایه.

احمدراته وویل:

رښتیا هم چي نوی زیری دی،ما ته خو زما کورنۍ زما د
کوزدې له پاره ځای پیداکړی دی ، ټول کار خلاص سوی هم دی سبا ته
انشاالله زما ستن او تار راوړي او ته دي اوس لا خبر يې چي سبا شپې ته د
ملګرو سره ورسې ګوره چي پاته نه سې، زما په خوشالۍ کي باید ته هم
ګډون وکړې.

ما ورته وویل:

چي دا خو بیخي ډیر ښه کار سوی دی خدای(ج) دي سره و
رسوي، زه ستاسو کورته حتماً درځمه ،که تا راته ویلي هم نه وای زه
درتلم.

احمد راته وویل:

چي که ښه کار دی، نو ته هم دغه ښه کاروکړه .

ما ورته وویل:

رښتیا وایي، وبه يې کړم خو زما څخه تا وار له مخه کی،خیر
خدای(ج) مهربانه دی، نو مي په دوکان کي مبارکي ورکړه،چي اوس دي
لا درمبارک وي.

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دي ودان خدای دي (ج) ستا بخت هم خلاص کړي،خدای(ج) دي ستا په زړه یو ښه ځای په نصیب کړه.

ماورته وویل:

رښتیا هم چي د نصیب خبري دي،خوپه دې کي موګـټه سوه چي زرغونه مو په نصیب نه سوه.

احمد راته وویل:

رښتیا هم کوم څوک چي مي دځان لپاره خپل نصیب ګڼلی وو هغه مي نصیب نسو او په خیر راته تمام سو،خیر پخواني یادونه به هیروو.

ما ورته وویل:

داهم د الله(ج) یو احسان وو پر ما او تا چي له زرغونې څخه یې و ساتلو، ته اوس دا راته و وایه څه شي ته ضرورت سته،چي زه یې سره برابر کړم.

احمد راته وویل:

هیڅ شي ته ضرورت نسته هر څه برابر دي ،بس چي ته راسې دا راته هر څه دي.

ما هم هغه ته وعده ورکړه چي خامخا درځم ، وروسته تر هغه مي د احمد څخه رخصت واخستی او له دوکانه یې را و وتلم،سیده راغلم د یو ګل فروش دوکان ته،یوه دانه ښایسته د غاړي ګل مي د احمد د کوزدې د مبارکی لپاره او هم یوه کڅوړه چاکلیټ واخیستل او کورته مي له ځان سره رواړل ،نو په دا سبا ماځیګر ورغلمه د احمد کور ته،هلته مي احمد ولیدی د دوهم ځل لپاره مي بیا مبارکي ورکړه او ګل مي هم په غاړه کي ور واچوی، چاکلیټ مي ورباندي وپاشل،بیا مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خدایه(ج) همیشه خوشاله ژوند درته غواړم.

احمد هم مننه راڅخه وکړه،په ربښتیا هم چې ډېره ښه میله یې جوړه کړې وه ښه ډولونه او د ښایسته ځوانانو اتڼونه ول ،ښه ډوډۍ یې هم ټولو میلمنوته ورکړه ،د ډوډۍ ورکولو پر وخت ما غوښتل چې مرسته ورسره وکړم،خو احمد پرې نه ښودم او ویل یې چې د مرستې خلک ډېر دي ،نو ما هم دومره ډېره ډوډۍ و خوړله چې توبه ، وروسته له ډوډۍ هم میله تازه وه،ډېر سات مې تیر سو او د شپې ناوخته و چې له احمد څخه مې د تللو رخصت واخستی.

احمد راته وویل:

خدای(ج) دې ستا د کوزدې شپه هم راباندې و وینې، چې هرڅومره ژر کیږې ته هم باید کوزده وکړې ،د راتګه دې مننه،ډېر خوشاله سوم چې راغلې.

ما ورته وویل:

چې یار هغه وې چې په ښه ورځ درسره خوشاله او په بده ورځ درسره غمګین وي، ته خو زما ورور یې ولې به نه درته راتلمه،نو کور ته راغلمه تر څلورو ورځو مې بیا حال نه وو باندې،یوه ورځ بیا بازار ته ولاړم د احمد دوکان ته هم ور وګرځېدم هلته مې له احمد څخه د کوزدې په باره کې پوښتنه وکړه چې څه حال دې دی.خوشاله یې ؟

احمد راته وویل:

ډېر خوشاله یم او ډېرښه احساسوم ،له خدایه(ج) راضي یم خدای(ج) دې هر ځوان ته داسې ژوند ور په نصیب کړي،تر اوسه مې واده نه دی کړی دومره خوشالي احساسوم چې په کالو کې نه ځایږم، ښه ته دا راته و وایه ته ولې کوزده نه کوې ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خو د نصیب کار دی ،خدای(ج) خو مهربانه دی زما نصیب به هم له کوزدې سره و سي،یاره هرڅه په نصیب پوري اړه لري.

احمد راته وویل :

خدای(ج) خو بیشکه چې مهربانه دی خو که ته هم یو څه کوښښ وکړې،خدای(ج) خپلوبنده ګانوته وایې تاسو حرکت کوی زه به برکت کوم مګر د خیر پر لاره ،حرکت کول پر موږ دي او برکت د خدای(ج) له طرفه دی.

ما ورته وویل:

زه به هم له نن نه وروسته کوښــښ کوم ،دا یې زما ستا سره وعده.

احمد وویل:

وو نو چې کوښــښ وکړې او هېر یې نکړې.ما هم اطمینان ورکی چې ستا هره خبره منمه ، د احمد له دوکانه راغلمه کور ته، کور مي مور پوښتنه راڅخه وکړه چې ولي دومره ناوخته راغلې چیري تللی وې؟

ما ورته وویل:

یو انډیوال مي کوزده کړې وه د هغه د مبارکی لپاره ورغلی وم پوښتنه مي پر کول .

نو مور مي راته وویل:

زویه ستا هم د کوزدې کولو وخت دی،پلار دي هم راته ویلي وه چې ته له ده سره مشوره وکړه ،کچیري یې خپله یو ځای خوښ کړی وي نو به په مرکه ور سو او که دي خپله ځای نه وي خوښ کړی بیا به یې موږ درته و ګورو،نو زویه که دي خپل د خوښي ځای وي او غواړې یې نو موږ ته و وایه،چې سره وې رسوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم له ځان سره ویل:

چي نور نو بس ده ،تر څو پوري به د لیونو په شاني ګرځې،اوس دي لا د ځواني وخت دی،نو یو فارسي بیت رایاد سو هغه چي وایي:

لذت زندگی یازن بـود یا دنـدان
اگراین دونبوددنیـا سـرت زنـدان

له خپلي مور څخه ډیر خوشاله سوم چي ماته یې دا وویل چي که تا خپله یو ځای انتخاب کړی وي نو راته و وایه.بعضي پلرونه او مورګاني ظالمان سته چي د چا خوښي ته نه ګوري او نه پوښتنه ځني کوي.چي ستا یو ځای خوښ دی نه دی.بس په خپله یې ور غواړي که خوشاله وو که نه وو.بیا سر نه پسي ګرځوي.د دې غم یې وي چي فقط واده ور ته وکړي او د دوی غاړي خلاصي سي نور یي د دې پروا نه وي ور سره چي په راتلونکي کي به مو اولاد خوشاله وي یا نه وي.دا خو هري مور ته په کار ده چي د خپل اولاد د ټول ژوند خوشالي په نظر کي و نیسي ځکه دا خو د ټول عمر کاروي.تلوار پکښي ضرور نه دی او نه د تلواري کاردی.

نو مي خپلي مور ته وویل:

صحي ده ما ته تر ماښامه وخت راکړه ماښام تاسو ته خبر درکوم .

مور مي هم راته وویل:

چي ماښام حتماً راته و وایه.

ماښام چي له ځان سره هر ځای خوښ کړم بیا خوند نه راکوي ،په زړه کي مي یو رقم وام پیداسي او وایم کیدای سي چي د زرغونې په شان دا هم هغسي وي ،هکي حیران پاته ومه چي څوک

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب کړم،تر څو چي خپله د خاله لور مي خوښه کړه ځکه د هغې خوی او کردار او هرڅه راته معلوم وه، هغه مي ځان ته انتخاب کړه ،چي مور ته به وایم چي فرزانه مي خوښه ده ، ځکه چي هر څوک باید د خوښي ځای و کړي،په دې خاطر چي بیا نه بدلیږي نه خرڅیږی او نه چا ته ورکول کیږي، د ټول عمر کار وي ،که ور سره خوشاله وې،نو دنیا درته جنت سوه او که ورسره خپه یا پرېشانه وې نو دنیا درباندي دوږخ سوه،ماښام مي مور بیا پوښتنه راڅخه وکړه چي کوم ځای دي انتخاب کی؟

ما ورته وویل:

ستا خورزه مي انتخاب کړه .

ماچي کله فرزانه ور وښوده نو مور مي د ډیري خوشالی څخه راته وویل:

فرزانه ښیې، دا خو بیخي ښه کار و سو ته نور بېغمه اوسه سهار زه خپله ورځمه دا خو بیخي رسېدلی کار و بوله .

ما نو دوی پرېښودل او کاریې ،سهار مي مور او پلار دواړه په مرکه زما د خاله کور ته ورغلل ، هغوی هم څه نه دي پکښي ویلي ورسره هوکړې یې وه ،نو یې زما ستن اوتار ځني راوړل،زه کور ومه په خونه کي هلته خوني ته مي مور او پلار دواړه راغلل او مبارکي یې راکړه ،کله چي دوی مبارکي راکول نو زما ټول بدن په خولو لوند خیشت سو،یو قسم ته ناولده حال راباندي راغللی چي بیخي سې زه احساس بیخي بیانه ولای نه سم اوتر تا ثر لاندي هم راغلم ،مور مي راته ویل:

زویه ډیر نیک بخته یې چي داسي ژر دي نصیب خلاص سو.

ما له خپل ځان سره وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ستاسو په فکر زه نيک بخته يم خو له ما نه به بل بد بخته نه وي ،کاشکي مي د زرغونې پاکه مينه همداسي په نصيب سوې وائ،نو به زه هغه وخت نيک بخته وم ،دوی ته نو څه معلوم وه چي زما په زړه کي کوم ارمان وو مخکي لا هم د خاوروسره خاوري سو، نور بحث مي ورسره و نه کی،له کوره را و وتلمه ،راغلم سيده د احمد دوکان ته ،هغه مي خبر کی چي زما نصيب هم خلاص سو ستا دعا قبوله سوه.

کله چي مي احمد ته دا وويل هغه دستي يوه خلطه چاکليټ راباندي وپاشل مبارکي يې راکړه او بې حده ډير خوشاله سو،بيا مي د ماښام د راتللو بلنه ورکړه چي د ملګرو سره راسه.

احمدراته وويل:

بيخي درځمه .

نو له احمده څخه راغلمه د زرغونې کور ته، زرغونه مي هم خبره کړه او د ماښام لپاره مي بلنه ورکړه .هغه هم ډيره خوشاله سوه او راته و يې ويل:

ښه سو چي ستا سو نصيبونه خلاص سول، احمد نا ځوانه خو خبره کړې لا نه يم .

ما ورته وويل:

چي وو دا خو ستا برکت وو که تا موږ ته ټول حال نه و ويلی،نو تر او سه به نه زما او نه هم د احمد نصيب خلاص سوی وای،ستا په اميد به دواړه ناست وو.

زرغونې وويل:

رښتياهم دا ټول ظلم پر تاسو ما کړی دی ،کاشکي مي هغه وخت خبر کړي واست.

ماور ته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پخواني يادونه پسي پرېږده،اوس يې مه را ياده وه،ماښام له خيره ته او مور دي راشي .

زرغونې وويل:

چي که درغلو ستا مور به څه وايي چي دا ناولده څوک دي او چا راغوښتي دي .

ما ورته وويل:

زما مور ستاغوندي شکي نه ده چي پر چا شک و کړي، چي هر څومره ډيرى ښځې وي هغه خوشالېږي او نه د چا پوښتنه کوي چي چا خبره کړې يې . زرغونې نه غوښتله چي راسي ،خو ما ډيره مجبور کړه چي که رانغلې بيا زه هم نه درته راځم،مور دي هم راوله او ته هم راسه چي سات دي تير سي، نو يې را سره و منله چي حتماً درځم، د زرغونې له کوره راغلم کورته،کور مي هم ټول خپلوان راغلي وه او ټولو مبارکي راکړه او د ماښام د ډوډۍ او ميلې تصميم مي و نيوى،ماښام ته ټول ميلمانه راغلل احمد هم د ملګرو سره راغلی وو ، زه له ټولو سره مصروف وم او هغه ملګرو کوم چي مبارکي نه وه راکړې هغو هم مبارکي راکول،د ډوډۍ وخت شروع سو او د ټولو ميلمانو ښه عزت و سو،لنډه دا چي تر يوولسو بجو پوري ميله تازه وه، وروسته تر هغه احمد د ټللو اجازه راڅخه و غوښته،چي ما ته اجازه راکه چي ولاړ سو. ما ورته وويل دلته بيده سه اوس ډير ناوخته دی سهار به ولاړسې.

احمد راته وويل:

ناوخته نه دی چي کورته ولاړسو ښه به وي ،ما هم اجازه ورکړه او دوی ولاړل، پاته ميلمانه چي و هغه هم ولاړل،زه نو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوولسوبجو پوري يواځي ومه،بيا يې کور ته ور و غوښتمه چې راسه،کور ته ورغلمه ګوته يې را سره کړه او اجازه يې راکړه چې اوس خلاص يې او هر ځای چې دي زړه غواړي تللای سې .زه هم ډيرسترړي سوی وم نو د خوب لپاره مي ځای برابر کئ او بيده سوم. سهار ناوخته وو چې مور مي راکښېنولم او راته وويل:

په دغه شپه زوم ته له خوشالۍ خوب نه ورځي او ته تر دغه وخته بيده يې .

ما ورته وويل:

په زومانو کي خو فرق وي.

بيا يې پوښتنه راڅخه وکړه ډير خوشاله معلومېږې په رښتيا هم خوشاله يې ؟

ماورته وويل:

ولي به نه يم خوشاله، ستا خورزه مي په نصيب سوه.دا د خوشالۍ ځای نه دی.

بيا يې راته وويل:

مازي ما خوشاله کوې خير اوس کښېنه چای مي درته تياري کړي.

ما ورته وويل:

موري ستا له حقه به څه کوم،زه هم راکښېنستمه چای مي په کور کي و څښلې او د احمد پرخوا ور روان سوم ،احمد نو دومره پر راګران سو چې زه به کوم وخت خلاص سوم نو حتماً به مي له احمد سره ليدل،هغه يو زړه شريکه د ښه خوی او ښه کردار خاوند وو،بيخي مي مينه ورسره پيدا سوه ،دوکان ته يې ورغلمه دی هم په دوکان کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو،ستړې مسې مو سره وکړه او بيا يې مبارکي راکړه ،ما هم مننه ځني وکړه، بيا يې راته وويل:

انډيوالان مي غواړي چي مزاري شريفي ته سفر وکړو د ګلي سرخ د ميلې له پاره،ما هم ورسره و منله چي ستا سو کار او ستاسو خوښه ده هر چيري چي ځی زه درته اماده يم،نو سبا له خيره سره ځو، ته هم راسره ولاړ سه کچيري وخت لرې ښه سات به مو تيرسي.

ماورته وويل:

دا واري خو نسم درسره تللای،په دې خاطر چي ډير کارونه لرم دا ځل مي تاسي معاف کړی بل وارته که هرځای تللاست حتماً درسره ځم.

احمدراته وويل:

کومه خبره نه ده صحي ده چي خلاص نه يې ،نو موږ هم نور نه در ته ټينګيږو.

نو مي له احمد او انډيوالانو سره د خدای پاماني وکړه ،چي تاسو ته ښه سفر غواړم په خير ولاړ سی، خو هلته به ډيري دعاوي راته کوی،له دوی څخه را رخصت سوم.

احمد او ملګري يې په دا سهار روان سول د مزاري شريف پر لور ، پوره اته ورځي ووتلې چي ما په دوی هيڅ حال او احوال نه درلودی او نه په خبروم چي څنګه به وي، په دا لسمه ورځ لس بجې به وې کور ناست وم، چي دروازه ډير په تلوار وټکېده، زه ور ولاړ سوم چي خدايه(ج) خير،دروازې ته چي ورغلم ګورم چي احمد دی،ډير وارخطا وو او د مخ رنګ يې تغير کړی وو ، ستړې مسې مي ورسره وکړه چي خير خوبه وي ولي داسي وارخطا يې؟ څه کيسه ده څه پيښ سوې ده ؟

احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټه پېښه سوې ده ته راځه په هر څه به خبر سې .

ما ورته وويل:

اوس مي په خبر کړه .

احمد راته وويل:

سمع الله په حق رسيدلی دی .

زه ډير وارخطا سوم چي ولي او څنګه ؟

احمد وويل:

اوس يې د ويلو وخت نه دی، وروسته دي له هر څه خبروم،اوس يې بايد د فن(ښخ) کړو او د پټيدو غم يې و خورو.

زه هم ورسره روان سوم او راغلم د احمد د کلي مسجد ته، که ګورم چي سمع الله پر چار پايي باندي پروت دی،سپينه روجايي باندي هواره ده، روجايي مي د سمع الله د مخه ايسته کړه ،داسي تک ژړ سوی و لکه نارنج، ډيره خوا مي باندې بده سوه غوښتل مي چي په زوره و ژاړم،خو همت مي له لاسه ور نه کی ځان مي ټينګ کی،د سمع الله په چورتو کي ورک ومه، چي د مسجد امام(ملا) يو سپين ږيری امام وو،زما پر اوږه يې لاس کښېښوی او راته و يې ويل:

ځوانه !چي خدای(ج) په تقدير کي څه ليکلي وي هغه به کيږي ،هيڅ څوک يې په اراده کي تغير نسي را وستلای او نه يې څوک په کار کي مداخله کولای سي،غم مه کوه د غم پرځای دعا ورته وکړه،درودونه باندي و وايه او د ده اروا ته يې ور وبخښه ،هم به خدای(ج) درنه خوشاله وي هم د خدای رسول(ص) ،مرګ خو حق دی هيڅوک ژوندي نه پاته کيږي، د اسلام ستر پغمبر(ص) وايي،په تاسو کي دا دوه کارونه د کافرانو دي، يو په يو قوم پسي بد ويل او بل په مړي پسي ژړل،غمونه پرېږده راځی چي د مړي د غسل کار برابر کړو، زه هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ملا خبرو متاثره کړم را ولاړ سوم ،چي رښتيا هم مرګ خو حق دی، سمع الله مو په څلورو نفرو را واخستی غسل خانې ته ، دمسجد ملا غسل ورکئ او په کفن کي يې و پېچی او د سمع الله جنازه مو له مسجده راوړه هديرې ته،په هديره کي مو لمونځ ورکئ او خاورو ته مو و سپاری،وروسته بيا ما احمد او ملګري يې راوستل خپل کورته،کورته چي راغلو پوره شپږ بجې وې ، دوی ډير ستړي او غمو ځپـلي وه ،لوږی بيده سول، تر څو ساعتو خوب وروسته بيا راکښېنستل، بيا مي له احمده پوښتنه وکړه ،چي اوس خو کيسه راته وکړه څنګه په حق ورسيدی؟

احمد غريب راته وويل:

کله چي مو له دې ځايه حرکت وکی ،ترهغه ځايه مو ډير سات تير وو او ډير خوشاله وو ښه منظرې،ښاسته ځايونه او تاريخي ابدات مو تر هغه ځايه ليدل،هلته نو دومره انسانان راغلي وه چي بيخي ځای نه وو،د سخي صاحب(ع) او هم د نورو ښه شخصيتونو زيارت مو هم وکئ، بيخي ډير سات مو تير سو،کله چي مو بيرته د کور پر خوا حرکت را وکی، تر سالنګه په ښه خوشالي را و رسيد و،تر دريو تونلونو لا را تير سوو،هلته هوا ډيره سړه وه واوره اوريده او ډيره پرته هم وه سړکونه هم يخ سوي وه، د موټرانو بيروبار ډير و. څلورم تونل ته چي را و رسيدو،موټران په کتار ولاړ دي،بيخي ترافيک جام دي،موږ هم خپل موټر چي سراچه موټر راسره وو،تر نورو موټروانو شاته و دروی، لاره بنده وه پوره درې ساعته مو انتظار وکئ. تر څو د سمع الله نفس تنګ سو او له موټره راشوه سو.

ما ورته وويل:

چي چيري مه ځه داسي نه وي سره ورک سو ،دا خو ناولده ځای دی بيا به سره پيداکولي نسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو سمع الله راته وويل:

نفس مي بيخي تنګ سو، زه ځمه ګورمه چي ولي لاره بنده ده بیرته دستي راځم،دا يې موږ ته وويل او ولاړی ،تر یوه ساعت لا ډیر وخت تیر سو،چي د سمع الله درک معلوم نسو،موږ ټول ډير وارخطا سوو چي ولي دومره وځنډېدی،اخیر ما له دا نورو ملګرو سره مشوره وکړه چي زه به پسي ور سم ،هغوی راته وويل:

داسي نه وي ته هم پسي ورک سې.

ماورته وويل:

یا زه نه ځنډېږم دستي راځمه.نو زه هم پسي ور روان سولم تر ډیره ځایه راغلم،ګورم چي ډير خلک سره راټول سوي دي زه هم ورغلمه د خلکو منځ ته ،له یوه نه مي پوښتنه وکړه چي دا څه کیسه ده چي دومره خلک سره راټول سوي دي؟

هغه راته وويل:

واوره را ښويدلې ده،لاري يې بندي کړي دي او ډير خلک هم تر لاندي سوي دي،اوس دا نور خلک کوښــښ کوي چي لاره خلاصه او مړي له واوري څخه را وباسي .

ما ته چي يې د واوري د ښويدو وويل زړه مي په زوره زوره و دربېدی،ماويل داسي نه وي چي سمع الله پکښي کي وي نو به څه کوم،نور هم مخته ورغلم هر څومره چي مي یوې خوا بله خوا کتل سمع الله مي په ستر ګو نه سو،تر څو هغه خلکو ته ورغلم چي دا مړي يې له واوري راکښل،ما هم له دوی سره مرسته شروع کړه او مړي مي رايستل. درې مړي چي مو را و ایستل څلورم چي مونیمی را و ایستی،خپله سمع الله دی ما چي سمع الله و لیدی نور په ځان نه یم پوهیدلی چي څه په را و سوه ،یو وخت وو چي پر سد راغلم خلکو لا لاره

نه ده خلاصه کړې او سمع الله یې له واوري څخه را کښلی وو او یو ګوښه ځای یې ایښی وو یو چا پټو هم وربانديي اچولی وو، زه هلته پر هغه ځای هم ورته هکي حیران پاته سوم چي دا څه و سول،نو مي سمع الله هلته پرهغه ځای پرېښودی او راغلمه خپلو نورو ملګرو ته،هغوی ته مي وویل چي سمع الله خوتر واوري لاندي سوی او مړ سوی دی ،راځی چي را یې وړو، ټولو راباندي وخندل چي مسخرې کوې ،یو هم له موټره نه راکښته کیدی،زما خبري درواغ وربښکاره کېدې ډېره خوامي هم ورته شنه کېده. بیا مي ورته وویل چي رښتیا درته وایم ،هغه تر واوره لاندي سوی دی ،راځی چي را یې وړو، نور هم ډېر مړي سوي دي لاره په داغه خاطر بنده ده ،ما هغه خپله له واوري را وه ایستی ،راځی چي هغه راوړو،ما چي دوی ته دا وویل، نو بیا دوی هم له موټره را شوه سول او سمع الله ته راغلو ، دوی چي سمع الله ولیدی داسي سول لکه یو چا چي ټک وربانديي کړی وي حیران پاته سول ،ما ورته وویل:

حیران مه پاته کېږی ،ژر یې در واخلی چي موټر ته یې و رسوو،بیا مو نو په ټولو موټر ته راوړی، د موټر د شاه چوکۍ (سیټ) مو ورته هوار کی او دی مو پکښي کښېښودی، اوس نو د لاري د خلاصیدو انتظار یو، پوره اته ساعته لاره بنده وه او موږ ورته انتظار وو،وروسته بیا لاره خلاصه سوه او حرکت مو را وکی، راتلو راتلو تر څو کابل ته پر یوولسونیمو بجو را و رسېدو،وخت هم ډېرناوخته وو،په دې خاطر د شپې یوولس نیمي بجې ډېرناوخته وي ، موږ نو یوه هم ډوډۍ نه وه خوړلې او نه مو څه څښلي وه اشتهاه نو د کمه وه په دا وخت کي،د خوابدۍ له خاطره هیڅ شئ خوند نه کوي،بیخي مو لوږه هیره وه او موټروان موناولده وو،هغه ته مي وړپام سو،چي دی غریب خو مو په لوږه مړ کی،هغه ته مي وویل ته چي هر ځای ډوډۍ خورې و یې خوره یا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرشي ته زړه وي،زموږ خو اشتهاه نه ورته کيږي ته خو خپله ډوډۍ و خوره ، موټروان هم يو هوټل ته ودريدې خپله ډوډي يې و خوړله او بيا مو حرکت را و کی، پوره دوولس نيمي بجې وې چي چوک ارغندی ته را و رسېدو ، پر چوک يې و درولو،پوليسو اجازه نه راکول چي ولاړ سو،راته ويل يې په لاره کي خطر دی تاسو ته اوس اجازه نسته .

ما ورته وويل:

زموږ سره مړی دی موږ خو له مستيه څخه نه ځو،که هغوی و درولو هم به څه راته و نه وايي ،کورونه مو ډير ليري دي په دې خاطر چي لږ ژر و رسيږو ،نو پو ليسو هم اجازه راکړه،چي که هرخطر په لاره کي در ته پيښ سو،مسئوليت ستاسو دی، ځی نو په مخه مو ښه،بيا مو له هغه ځايه حرکت را و کی تر څو چي دلته را و رسېدو، دلته چي را و رسېدو د سهار شپږ بجې وې، ډير ستړي او ستومانه وو .لومړی مو سمع الله خپل کور ته و رسوی ،کور چي يې له سمع الله خبر سو، نو وير ورباندي ګډ سو، ټول کوريې په ژړا سو،موږ يې ژړا نسوای زغملای نو له کوره يې را و وتلو او سمع الله مو هلته پرېښودی، تر درو ساعتونو وروسته مو له هغه ځايه څخه مسجد ته را وړی،وروسته تا ته راغلو او ته مو خبر کړې، دغه کيسه وه او داسي پيښه راته و سوه.

زما هم ډيره خواورباندي بده سوه ،رښتيا هم چي د ګور شپه نه پر کور کيږي ،د چا چي ورځ پوره سي نو بيا په هيڅ وجه نه پاته کيږي، نو مي احمد او ملګرو ته ځايونه وا چول،چي تاسو خپل خوب پوره کی سهار به سره وينو،دوی هم بيده سول،سهار اووه بجې وې،چي ورته راغلم او زموږ له کوره را و وتو ،راغلو مسجد ته د فاتحي لپاره د فاتحې مراسم هم ترماځيګره پوري خلاص سول، نو احمد راته وويل چي ولاړ به سو د سمع الله زيارت به وکړو،د سمع الله وروڼه هم هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه،هغوی هم ویله چې ور سو ښه به وي،نو ټول ورغلو زیارت ته زیارت مو وکی ، د سمع الله وروښو ښه ښایسته بیرغونه هم ورته جوړکړي وه،ډیري کلمې یې باندي لیکلي وې ،هغه یې هم د سمع الله پر شنا ختو ځړولي وې، د ماښام تر اذانه پوري هلته وو،بیا له هغه ځایه راغلو د احمد کره،ډوډۍ مو هلته وخوړه وروسته له ډوډۍ څخه احمد وویل:چې زه سهار کندهار ته ځم تر څو د سمع الله د قبر له پاره ډبره جوړه کړم.

ما ورته وویل:

چې زه هم درسره ځم .

احمد راته وویل:

ته نو څه کوې،ولي ځان په عذابوې ته دلته کارونه لرې .

ماورته وویل:

هیڅ کار نه لرم او نه په تکلیف کیږم .

احمد بیا وویل:

ستا کار دی چې راسره ځې نو سهار سره ملګري یو.

سهارمو ډیر وختي حرکت را و کی، زه او احمد سره ملګري وو،په لاره کي مو ډیري خبري سره وکړې ،بیخي په دا سفر نه یو پوهیدلي چې څنګه را و رسیدو. هلته په یوټکسي موټر کي کښېنستو او د ډبرو د جوړولو دوکان ته ورغلو،هلته څو رقمه ډبري جوړیدې.په دواړومو یوه ډبره خوښه کړه،عنوان موهم ورته انتخاب کئ او هغه ډبره جوړونکي هم عنوان ورباندي وکښی کوم چې موږ ورته ویلی وو ،ډبره یې راته جوړه کړه او بیا بیرته راغلو،تر هر څه له مخه دواړه ورغلو د سمع قبر ته،دعا مو ورته وکړه او پر قبر مو ډبره کښېښوده ،بیا احمد راته وویل ،چې دنیا څومره بې وفا ده، موږ خو ټوله باندي خطایو او وایو چې دنیا نه بلکي انسانان بې وفا دي،خو په اصل کي دنیا بې وفا او فاني ده ،له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ شي ته نه ګوري او نه يې پر چا زړه سوځي .
هيچا سره يې وفا نه ده کړې او نه يې کوي او نه يې پر چا زړه سوځي ، نه ځوان ته ګوري نه کوچني ته ،نه خان ته ګوري او نه مسکين ته، که څوک ښه کوي نو د اخيرت لپاره دي ښه کوي،ځکه دنيا خو د هیچا هیڅ شي ته نه ګوري او نه يې پر چا زړه سوځي .

ما ورته وويل:

ته خورښتيا وايې هر څوک چي په دنيا کي ښه کوي نو د اخيرت غم دي خوري،ځکه بيا په اخيرت کي چا ته نه پيسې په درد خوري نه نوم او نښان ، خو چي په درد چاته خوړل کيږي ،هغه د چا ښه عمل دی، وروسته بيا راغلو خپلو خپلو کورو ته،کور ته چي را و رسېدم ګورم چي شين خالی خاله هم راغلې ده ،ستړې مسې مي ورسره وکړه،هغې پوښتنه راڅخه وکړه چي چيري تللی وې؟

ماهم د سمع الله کيسه سر ترپايه ټوله ورته وکړه.

شين خالی خاله راته و ويل:

خدای(ج) دي ټول مسلمانان و بخښي، کورنۍ ته دې خدای(ج) صبرجميل ور په برخه کړي،دلته خو خاص د ځوانانو مرګ راغلی دی،خو دا به هم د الله اراده سوې وي، که زما په رقم سپين سري يا سپن ږيري مړه سي خو د چابه دومره خوا نه وربانديي بديده،خو د انسان په لاس نه دي نه څه کولای سي،الله دي هغه ځوان وبخښي او زموږ دعاوي دي ور و رسيږي ،د شين خالی خاله هم خوا ورباندي بده سوه،دا يې هم راته و ويل چي نن سهار زرغونه درپسي راغلې وه ،ډيره وارخطاء معلومېده،ستا پوښتنه يې راڅخه وکړه ،چي که هرځای وي ډير ضرور مي په کار دی که دي را پيدا کی ،نو زه نه سوم پوه چي څه به يې کولې،د خندا په ډول يې راته و ويل چي مينه مو لکه چي نوره هم ستا د کوزدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کولو سره توده سوې ده ،ولي دي نه کوله ،هغه خوستاوړ وه او بیا دي پرېښوده ولي؟

ما ورته وخندل چي یا هغسي نه ده ،زرغونه ډېره ښه نجلۍ ده،خوهغه یې پخوا لا پلار بل چاته ورکړې وه، زه اوس فقط دوستي ورسره لرم،په زړه کي دا تشویش راته پیدا سو،چي ضرور یوه کیسه خو پېښه ده .دستي په هغه ساعت را ولاړ سوم او د زرغونې کورته راغلم.ګورم چي په کورکي یې یوازي د زرغوني مورده.د هغې څخه مي پوښتنه وکړه ،چي خیر خو به وي چي زرغونه په ماپسي راغلې وه،او اوس چیري ده؟

د زرغونې مور راته و ویل چي د زرغونې پلار تیر ماښام ډېر سخت په تکلیف سو، نو مو هغه روغتون ته بوتلی ،تر سهاره پوري سیرومان او پیچکاري ورچالنه وې،تر اوسه پوري یې فرق نه دی کړی،زه او زرغونه هم ترسهار ورته ویښي ناستي وو،سهار زرغونه په تا پسي درغله تر څو چي ته دلته په روغتون کي ورسره پاته سې، موږ ډېر وارخطاء وو او نه مو څه کولای سوای ، نه په څه باندي پوهیدو، ښه سو چي ته راغلې زه زرغونې دلته پرېښودم،چي ته پر کور اوسه زه به ورته پاته سم.نو دوی دواړه هلته په روغتون کي دي ،که ته هم ورسې ښه به وي، زه هم له هغه ځایه راغلم روغتون ته ،دوی مي په روغتون کي پیدا کړل،نظرجان اکا مي هلته ولیدی دومره په تکلیف وو چي بیخي زما زړه باندي کباب سو،سیرومان ورته چالان وه اکسیجن یې هم ورکړی وو،خبري یې نسوای کولای بیسده پروت وو،له زرغونې مي پوښتنه وکړه ،چي څه مریضي ورته پیښه سوه؟

زرغونې راته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام مخکي له ډوډۍ يې هم ساه بنده بنده کېده او پر سينه يې لاس نيوی،ما اوبه ورته را وا خيستې ،اوبه يې و څښلې يو څه ارم سو،وروسته تر ډوډۍ بيا ډېر په عذاب سو ،بيخي يې ساه نسوای اخيستلای او پر زړه يې لاس ايښی وو،دا يې ويل چي زړه مي زړه مي،ما دا ګمان وکئ چي مړ سو ډېره وارخطاء سومه،په هغه نيمه شپه کي مي روغتون ته راروستی، ستاسو کره نسوای در تللای چي خبر کړی مي وایئ، اوس يې د ماښام راهستي نه خبره کړې ده او نه يې څه ويلي دي،په دغه خيال دی لکه وينې چي يې.

ماور ته و ويل:

خدای(ج) به هرڅه اسانه کړي.په دغه وخت کي يو ډاکټر راغی،يوه نسخه يې ليکلې وه چي دا دوا ته ضرورت دی ورته رايې وړی،ما هغه نسخه له ډاکټر څخه را واخسته او له بازاره مي هغه دوا ورته راوړل کومه چي ډاکټر راته په نسخه کي ليکلې وه،هغه دوايې ورکړه خوهيڅ فايده يې نه ورته رسيده،تر څو چي ډاکټرانو راته و ويل چي علاج يې نه کيږي ،که يې هر ځای ته يو سی،د ژوند اخيري شپې يې دي ،تر څلورو ورځو پوري بيچاره نظرجان اکا ډېر په تکليف تيري کړې ،په دا پنځمه ورځ د ماښام پر اتوبجو يې ساه وخته او د ژوند اخيري شپه يې سوه ،زرغونې ژړاوي وربانديي شروع کړې،خو د روغتون ډاکټرانو دلاسايې ورکوله،مګر هغې يې پر خبرو هيڅ غوږ هم نه نيوی،ځکه پلار يې د هغې له پاره يو لوی غر وو او دې به دا ويل کاشکي يې زه پر ځای مړه سوې وای.

ماور ته و ويل:

ته اوس ژړا پرېږده ،درځه چي کورته يې يوسو، د روغتون ډاکټرانو هم زموږ سره امبولانس واستوی او د زرغوني تر کوره يې را و

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسولوو،دغه شپه يې پر خپل کور وکړه،سهار مو وختي جنازه مسجد ته راوړه ،په ټولو مسجدو کي مو اعلانونه وکړل،دقبر لپاره مو هم خلک وا ستول او زه راغلم په احمدپسي هغه مي په خبر کی،چي نظرجان اکا وفات سوی دی.هغه هم راسره روان سو او مسجد ته راغلو او له مسجده مو جنازه را واخسته تر هديرې پوري ،قبر يې تيار سوی وو،لمونځ مو ورکی، او وروسته مو خاورو ته و سپاری،يو ساعت لا هم هلته معطله سوو،بيا ما احمد ته و ويل:

زه به ورسم د زرغونې کورته او له دوی سره به و اوسم،ته راسره ځې.

احمدخپل جيب ته لاس کی ،له جيبه يې شل زره افغانۍ را وکښلې ماته يې راکړې چي دا ورکړه ،خو زه نه سم درسره تللای.

ما هم له احمده پيسې را واخستې او د زرغونې کورته راغلم،ګورم چي زرغونه په غمو کي داسي غرقه وه،دونه ډيره خوايې بده وه چي بيخي يې ماته پام سوی هم نه دی،ور برغ مي کړل چي زرغونې خو د زرغونې هيڅ نه راپام کيږي، د دوهم ځل لپاره مي بيا ورږغ کړل زرغونې.

دا وار يې راته پام سو او راته و يې ويل:

آآ! څه وايې.

ماورته و ويل:

په څه چورتو کي ورکه سوې.

هغې راته و ويل:

بيخي نه پوهېږم ،چه په کوم چورت کي ومه،چيري يمه،چيري اوسېدمه،چير ته تلمه ،سر مي نه خلاصيږي ،خو دومره پوهېږم ،چي خدای(ج) مي له سره څخه اسمان ليري کی،پر ما ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه،خواری،تکلیفونه او هر سخت راغلی دی،خو تر ټولو دغه د پلار مړینه ډیره ګرانه راته تمامه سوه،هر څه چي مي درلودل هغه راڅخه ولاړل ،بیخي له ژونده څخه بېزاره یمه.

ماورته و ویل:

دومره ژر هم مه نا امیده کېږه،که ته دومره غمونه او اندیښنې و کړې ،نو ځان ته دي تاوان دی ،ستا په غمو او اندیښنو خو بیرته نه را ژوندی کیږي،صبر کوه خدای(ج) به درباندي مهربانه سي،وسواس مه کوه ځکه وسواس کولو ته دي شیطان هڅوي او له خدایه(ج) دي ناراضه کوي،که ته دومره پر ځان فشار را ولې،نو مور خو دي بیا بیخي پر ځان فشار راولي،د هغې په خاطر له دې کارونو او چورتونو څخه لاس واخله،مرګ خو حق دی ،هیڅوک هم ژوندي نه پاته کیږي،که انس دی که جن،هر ژوندی جسم باعث د مرګ ګرځي،نه زه پاته کېږم نه ته پاته کېږې ،ټول مړه کیږو او پر مرګ باور لرو،دا خبري مي ورته و کړې او له جیبه مي د احمد پیسې او زما سره هم یو څه وې را وکښې او هغې ته مي ور کړې او ورته و مي ویل:

زه وږی یم که کوم څه پاته وي نو راته تیار یې کړه،زرغونه هم ولاړه سوه هګی یې را ماتي کړې ،هغه یې راوړې نو ما زرغونه او مور یې هم راسره شریک کړله په ډوډۍ خوړلو باندي مو پیل وکړ او په ټولو مو یوځای په خوند و خوړه ،دوی مي بیخي چورتوته نه دي پرایښي ،چي و ژاړي یا غم زور ورباندي وکړي،شپه مو په دغه رقم سره تیره کړه،سهار مو د نظرجان اکا فاتحه هم واخسته،ختم مو هم پسي و کی،تر یوې هفتې پوري زه د زرغونې سره د شپې او ورځي ومه،اخیر ته د زرغونې مور راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته نوره اجازه ده اوس موږ يواځې پرېږده،ته به تر څو پوري راسره په تکليف يې،ته هم خپل کور لرې ،د غومره وخت چې دي راسره تير کی لا دي کور ودان،خدای(ج) دي خير در کړي.

ماورته وويل:

تاسو زه څنګه يواځې پريښودلای سم ،ما ته د خپل کور له خوا هيڅ مشکل نسته ،زما د کور له خوا تاسو هيڅ غم مه کوی.

بيا زرغونې راته وويل:

مور مي رښتيا وايي،اوس هم ډير راسره سرګردانه سوې،ستا دا احسان به زه ټول عمر در ادا نه کړم .

ماورته وويل:

دا خبري خو مه کوه،څه مي درسره کړي دي ،ما خو وعده درسره کړې ده،چې په هر مشکل کې درسره ولاړ يم.

زرغونې وويل:

څه به لا راسره کوې ،څه دي نه دي راسره کړي،ستا او د احمد ښه به زه ټول عمر هيرنکړم.

ما ورته وويل:

مخامخ د چا صفت کول ښه نه وي،ښه نو چې تاسو راته واياست نو به ولاړ سم ،نو مي خدای پاماني ورسره وکړه او له کوره يې را و وتلم،پوره لس دوولس شپې و سوې چې نه وم ورغلی، نويوه ورځ مي ځان بيکاره کی او ورغلمه.

دستي زرغونې راته وويل :

چيري يې د انځر ګله،بيخي ورک ورک يې،موږ خو دي هير کړي يو.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا هم چي ډېر درته ملامت یم، وار مي نه جوړېدی چي درته راسم یو کارنه یو کاربه راته پیدا سو،ډیره بخښنه غواړم.

زرغونې و ویل:

هسي مسخرې مي درسره کولې،ښه سو چي راغلې موږ هم دیغ سوي وو،بیخي مو نفس ختی ،دا اوس دستي ستا دراتلو له مخه یوه مرکه هم راته راغلې وه ،مورمي ورته و ویل:چي موږ پر دې حال یو،تاسي اوس ولاړ سی موږ به مشوره وکړو.

هغوی ویل:تاسي مشوره وکړی موږ به انشاءالله په یوه هفته کي بیرته درته راځو،دوی خواران نوزما له عمله څه خبردي،چي ما څه نه دي کړي.

ما ورته و ویل:چي تا هیڅ هم نه دي کړي،ته به خپل تیرسوی ژوند په ذهن کي لا هم نه در ګرځوې،چي تیر سو هغه هیر سو،په تا خو هغوی نه دي خبر او نه درباندي خبرېږي او که درباندي خبر هم سول ،ته به يې نه ورسره منې او نه زه دا کیسه چاته کوم او نه يې په خوله راوړم،د احمد له طرفه هم خاطرجمعه اوسه چي هیچا ته به نه وایې او که څوک خبرهم سول نو موږ به ورته پښېمانه سو،چي دا هسي تور ور باندي لګیدلی دی،نو که ما دوست ګڼې او زما منې نو دغې مرکې ته ځواب مه ورکوه،ځکه اوس خوته هم یواځې يې او مور دي هم یواځې ده،که له ځان او مور سره دي ښه کوې نو زما خبره و منه اودا دوستي له لاسه مه ورکوه ،ژوند بې ملګري نه تیرېږي ، له فکرونو به خلاصه سې،له وام او ترس څخه به خلاصه سې،له یواځیتوب څخه به خلاصه سې،له غمو څخه به خلاصه سې،له ناروا څخه به خلاصه سې، که هوس ده هم بالا بس ده، خدای(ج) به دي ژوند ور سره خوشاله کړي تل به خوشاله يې،اوس خو دي پلار نسته او مور به دي هم ستا سره اوسي،تا ته الله(ج)

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي حسن او ښایست درکړی ،چي لیوني به هم درته ځاریږي،هیڅکله به ځوک له دې رازه خبر نه سي او که خبر هم سول نه به یې مني ، بیامي د زرغونې مورته هم و ویل: چي ته ورته و وایه چي په دې کار راضي سي.

مور یې هم ورته و ویل: دا چي دوی هم درسره همکاري کوي او درباندي خوشاله دي نو ته څه غواړې او د چا پروا لرې لوري،زه هم خوشالیږم چي ستا ژوند خوشاله او برابر وي،ټول عمر به زه نه یم درسره،یوه ورځ نه یوه ورځ به مړه یم،بیا به بیخي یواځي سې او د کمک لپاره به څوک نه لرې،اوس زه هرڅه درسره کولای سم،زما دعا همیشه در سره مل ده او زما خبره به پر مځکه نه غورځوې لوري ، بیا ورته احساساتي سوه ،چي که دي دا مرکه قبوله نه کړه، خپلې شیدي نه دربخښم.

زرغونې چي د مور دا جدي حالت ولیدی، نو یې ورته و ویل:زه دي ستا پښو ته صدقه سم،ستا هري بلاته دي و دریږم موري،ستا هره فیصله ماته منظور او قبول ده،که مي ټول عمر په سره اور هم تیر سي ،زه یې ستا له وجي قبلوم ،دا خو زما د ژوند د ښه کیدو خبره ده،که ته راته و وایې چي ځان سره اورته واچوه،زه یې د سر په سترګو منم او اورته لوېږم،بلکُل زما ستا فیصله قبوله ده،زما اختیار ستا وو او ستا دی.

ما چي د زرغونې له خولې څخه دا خبري وا وریدې ډیر خوشاله سوم،چي د مور او زما خبره یې و منله،نو مي د زرغونې مور ته و ویل: چي مرکه بیا څه وخت راځي؟

هغې راته و ویل:

چي کیدای سي په دا یوه هفته کي را سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماورته وويل:

چي تاته يې کور معلوم دی؟ .

هغې راته وويل:

هو کور يې رامعلوم دی .

ما ورته وويل:

د پخوانيو خلکو متل دی ،چي پر ښو تلوار او پر بدو تامل،هر څونه چي دا کار ژر سره رسيږي دغومره بهتر دی،نو مي د زرغونې مور ور وا ستوله چي هسي ورسي او دا دوستي سره و رسوي،چي مور دوستي درسره کوو ،نو هغه غريبه هم دستي را ولاړه سوه او ورغله ،ما او زرغونه يوائې سره پاته سولو،ورته ويل مي :چي که دا دوستي سره و رسېده ډير به ښه سي او زه به ډير درڅخه خوشاله سم،دا به دي پر ما يو لوی احسان وي.

زرغونې راته وويل:

که داسي وي نو احسان به مي نه هيروې.

ماورته وويل:

بيخي يې نه هېروم،تر دريو ساعتو پوري ما او زرغونې خبري کولاې او مور يې هم راغله ،ماته يې تبريکي راکړه،چي کار سره و رسېدی او زمور دوستي يې قبوله کړه،صبا ته له خيره سره رائې ستن او تار وړي.

زه ډير خوشاله سوم نو مي د زرغونې مور ته و ويل:

دا چي پر مادي دا زيری و کی،نو د ستن او تار ټول مصرف زه کوم هغه هم ستا د زيري په بدل کي،دستي را ولاړ سوم بازار ته راغلم او ټول هغه شيان کوم چي ضروری وه هغه مي ورته راوړل،چي دا سبا ته تيار کړی ترڅو چي مو دوستان رائې ،بيا مي له دوی څخه رخصت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخستی او ورته و مي ویل چي زه بیا سبا راځمه،راغلمه کور ته او د سبا په انتظار وم ،په ربښتیا هم چي دا شپه له خوشالی څخه راباندي اوږده سوه ،سهار لس بجې وې چي ورغلمه،لومړی مي د زرغونې مور ولیده چي ډېره خوشاله مالومیده،پوښتنه مي ځني وکړه،چي کار سره و رسېدی؟

هغې راته و ویل:

چي هو کار په خیر سره و رسېدی، ستن او تار یې یو وړل، کله چي یې دا خبره راته وکړه نو بیخي بې حده خوشاله سوم،نو مي ورته و ویل:

چي ښه سو دا کار هم سره و رسېدی،چیري ده زرغونه؟

هغې راته و ویل: په خپله خونه کي ده،ته چي راغلې نو له شرمه ننوتله خوني ته.

زه هم خوني ته پسي ورغلم، زرغونې له شرمه څخه راته کتلای نسوای،نو مي ورته و ویل:

چي اوس زما څخه هم شرمېږې ،کله نا کله شرم هم د خوشالی سبب ګرځي،تا ته دي ستا خوشالي مبارک وي،مبارکي چي مي ورکړه،نو مي د اخیري ځل لپاره په غیږ کي ټینګه و نیول او ورته و مي ویل:

چي زما خبري په یاد لره، پخوانی کیسي له ذهنه و باسه ،نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم، پس له نن څخه د خوشالی،سوکالی او نیکمرغی ژوند او اوږد عمر در ته غواړم.

۱۳۸۶-۰۳-۰۱

پاي

(c) ketabton.com: The Digital Library

Y

Y

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library